

30
'72

FLACĂRA

ANUL XXI
NR. 894
22 IULIE 1972

Sub semnul
**CONFERINTEI
NATIONALE
A PARTIDULUI
COMUNIST
ROMÂN**

ÎNTRREGUL PARTID, ÎN VOR ÎNFĂPTUI POLITICA PAI

CONFERINȚA NAȚIONALĂ A PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN — EVENIMENT DE IMPORTANȚĂ ISTORICĂ

Trăim un moment crucial al luptei pentru progres și civilizație în patria noastră și acest moment poartă nobilele însemne ale Conferinței Naționale a partidului și este profund marcat de Raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, document de mare însemnătate principală și practică pentru opera de edificare multilaterală a socialismului în patria noastră. El constituie un document în care își găsesc o strălucită expresie trăsăturile liniei generale a partidului, abordarea problemelor în spirit științific, aplicarea creatoare a adevărilor marxist-leninismului la condițiile României, spiritul realist și receptivitatea față de noile imperative generate de mersul înainte al socialismului, promovarea consecventă a înaltelor principii pe care numai orînduirea socialistă este capabilă să le întruchipeze pe deplin în practică — umanismul, democratismul, echitatea socială — capacitatea de a elabora cele mai potrivite soluții pentru prosperitatea națiunii noastre socialiste și înaintarea ei neîntreruptă pe calea progresului și civilizației.

Conferința — după cum se cunoaște — a făcut bilanțul activității desfășurate de la precedenta Conferință Națională din decembrie 1967 și după Congresul al X-lea în domeniul perfecționării planificării și conducerii economiei și întregii vieți sociale și a stabilit noi măsuri pentru continuarea acestui proces în concordanță cu cerințele actualei etape a evoluției țării noastre, cu obiectivele fundamentale ale făuririi societății socialiste multilaterale dezvoltate în România. Conferința a analizat cu o înaltă exigență stadiul îndeplinirii planului cincinal 1971-1975 și a ratificat hotărîrea unanimă a întregului nostru popor de a realiza cincinalul în patru ani și jumătate. Prin hotărîrile luate, Conferința va determina, fără îndoială, un nou avînt al activității

sociale din patria noastră, va impulsiona dezvoltarea forțelor de producție, sporirea mai rapidă a avuției naționale, perfecționarea organizării societății și creșterea nivelului de trai al oamenilor muncii. Conferința a precizat totodată orientările și liniile directe pentru elaborarea prognozelor privind dezvoltarea economico-socială pînă în anul 1990, obiectivele fundamentale ale înaintării României pe calea socialismului și comunismului.

Privind drumul pe care l-am parcurs avem toate motivele de satisfacție și mîndrie. Astăzi, producția industrială este de 21 ori mai mare ca în 1938; producția agricolă în anul 1971 a depășit de 1,9 ori nivelul antebelic; față de 1938, venitul național este în acest an de 7,6 ori mai mare. Toate acestea au permis îmbunătățirea continuă a condițiilor de viață ale întregului popor. Salariul real este în prezent de 2,7 ori mai mare decît în 1938. Numai fondul de salarii din 1972 este de peste 3 ori mai mare decît întregul venit național al României anului 1938. Analizînd posibilitățile existente, Comitetul Central al P.C.R. a stabilit ca față de creșterea de circa 26% a salariului mediu prevăzută a fi atinsă în a doua parte a anului 1975 — comparativ cu anul 1970 — să se realizeze un spor de 35%, salariul mediu ajungînd astfel la 1950 lei.

Un loc important în lucrările Conferinței l-au ocupat problemele privind dezvoltarea în viitor a economiei noastre socialiste, perfecționarea metodelor de planificare și conducere, creșterea eficienței întregii activități economice. Referindu-se la această problemă de fundamentală importanță pentru mersul nostru înainte, raportul a subliniat necesitatea eliminării neregulilor care mai persistă în utilizarea fondurilor fixe, ridicarea nivelului tehnic al producției, îmbunătățirea continuă a tehnologiilor de fabricație și a calității produselor, valorificarea

superioară a materiilor prime și materialelor și reducerea consumurilor specifice, a cheltuielilor materiale, creșterea mai accentuată a productivității muncii, dezvoltarea concentrării, specializării și cooperării, mai buna gospodărire a fondurilor materiale și financiare și creșterea vitezei lor de rotație. În domeniul agriculturii, Conferința a subliniat ca o problemă esențială apărarea și conservarea pămîntului — bun național de importanță vitală pentru propășirea economică a țării — și a stabilit o seamă de măsuri pentru a asigura un caracter intensiv producției agricole.

Conferința a stabilit totodată orientările generale ale dezvoltării economico-sociale a României în perioada 1976-1990. În centrul preocupărilor continuînd să rămînă accentuarea dezvoltării industriei, asigurîndu-se acesteia un ritm mediu anual de creștere de 9-10%. Așa cum rezultă din documentele Conferinței, în viitor se va acorda o atenție deosebită lărgirii bazei energetice și de materii prime, asigurării unui grad înalt de prelucrare a materiilor prime, dezvoltării intensive a agriculturii, promovării largi în toate ramurile economiei naționale a cuceririlor științei și tehnologiei avansate, participării tot mai intense a României la schimbul internațional de valori, la diviziunea mondială a muncii, la schimburile economice și la cooperarea internațională. Va cunoaște un puternic avînt instrucția publică. Toate acestea vor face posibil ca veniturile reale pe fiecare locuitor să crească de circa 3,5 ori. Sînt obiective care vor sta la baza elaborării prognozei pe perioada 1976-1990 și a Directivelor planului cincinal 1976-1980, care vor fi supuse dezbaterii publice și aprobării Congresului al XI-lea al partidului.

«Sîntem chemați — se spune în raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu — ca în următorii 10-15 ani să lichidăm cu

desăvîrșire rămînerea în urmă pe care am moștenit-o, să ridicăm poporul român la un înalt nivel de dezvoltare economică, științifică, culturală, să-i asigurăm un nivel de trai superior».

Cu o remarcabilă profunzime și claritate ideologică, secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, dezvoltă și lămurește în cadrul raportului teze de maximă importanță pentru teoria și practica construcției socialiste, care îmbogățesc patrimoniul gîndirii marxiste. Astfel, este pe larg și multilateral definit conceptul de societate socialistă multilateral dezvoltată, se dau răspunsuri de înaltă ținută științifică marxistă la întrebări cum sînt: dacă nu există o contradicție între faptul că în țara noastră a fost construită economia socialistă unitară, între faptul că poporul nostru a trecut la făurirea societății socialiste multilaterale dezvoltate și aprecierea că România continuă să fie o țară în curs de dezvoltare; dacă în socialism pot exista contradicții și dacă acestea pot deveni antagoniste. Se fac, de asemenea, precizări cu privire la programul și strategia generală a partidului, la politica națională a partidului, la problema dezvoltării națiunii socialiste.

Însușindu-și propunerea cuprinsă în raport, Conferința a hotărît să se treacă la elaborarea proiectului de program al P.C.R., care să fie supus dezbaterii întregului partid, întregului popor și prezentat spre aprobare celui de-al XI-lea Congres al partidului.

Este imposibil să sintetizezi în cîteva rînduri bogăția de idei și fapte cuprinse într-un document atît de profund și multilateral cum este raportul, în celelalte documente elaborate și adoptate de Conferință. Am trăit cu toții un moment istoric de maximă importanță în viața partidului și poporului nostru. El a marcat un nou și important pas în dezvoltarea multilaterală a României socialiste. Fără îndoială, Conferința, prin hotărîrile sale de importanță istorică, va exercita o puternică influență pozitivă asupra întregii vieți economice, politice și sociale a țării noastre; ea constituie o puternică demonstrație a forței și unității partidului nostru, a hotărîrii întregului popor de a urma neabătut politica Partidului Comunist Român.

Petru ISPAS

REGUL POPOR EABĂTUT IDULUI

▲
Vorbește
conducătorul partidului
și statului nostru,
tovarășul Nicolae Ceaușescu.

▼
În unanimitate,
cu însuflețire:
«CEAUȘESCU — P.C.R.!»

ÎNTREGUL PARTID, ÎNTREGUL POPOR VOR ÎNFĂPTUI NEABĂTUT POLITICA PARTIDULUI

Prezidiul Conferinței Naționale a Partidului Comunist Român.
La tribună, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

CONDUCEREA ÎNȚEPRINDERII, TOT MAI APROAPE DE PRODUCȚIE!

Mă aflu încă sub impresia covârșitoare a magistralei expunerii făcute de tovarășul Nicolae Ceaușescu la Conferința Națională a P.C.R. Tezele expuse în cuvântare au o importanță hotărâtoare pentru toate domeniile de activitate, pentru întreaga noastră dezvoltare economică, socială și politică. Eu am să mă refer numai la două dintre problemele care privesc direct sectorul în care lucrez de ani și ani de zile: investițiile și pregătirea investițiilor. Este un vechi deziderat al constructorilor noștri ca investițiile să fie pregătite foarte serios, iar timpul lor de execuție să fie cât mai scurt posibil. În acest context trebuie să menționez realizarea cu mult înainte de termen, în cinstea Conferinței Naționale a partidului, a furnalului de 1 700 mc.

Dacă pînă astăzi am vorbit de scurtarea timpilor de pregătire și de execuție, acum, după ce am ascultat cuvîntul secretarului general al partidului, avem certitudinea

că într-un viitor apropiat vom realiza în mod corespunzător acești timpi în perioade comparative cu cele ale întreprinderilor din țările dezvoltate din punct de vedere industrial. De altfel, noi, cei de la Combinatul siderurgic de la Galați, am atins în multe cazuri timpi comparabili cu aceste țări în pregătirea investițiilor. Am convingerea deplină că indicatorii de productivitate a muncii de astăzi ne dau garanția că în viitorii ani vom dubla productivitatea medie realizată pe țară.

Apropierea cît mai mult a conducerii de producție — necesitate subliniată în repetate rînduri de documentele de partid și de stat — reprezintă o cerință care acum, la Conferința Națională, a căpătat un caracter de obligativitate partinică și patriotică. Întreprinderea noastră a întâmpinat multe dificultăți din pricină că la organizarea trustului nu s-a respectat acest principiu. Conducerea trustului își avea sediul în București, în timp ce întreprinderea noastră, avînd un plan comparabil cu cele ale trusturilor mari din țară, se afla la Galați. Ceea ce împiedica desigur conducerea trustului să preia sarcinile care-i reveneau, rămînînd tributară vechiului sistem de conducere a direcțiilor generale din minister. Era adică mai mult un dispecerat și un organ de informare al ministerului. Pînă la sfîrșitul acestui an asemenea situații vor fi pe deplin lichidate.

Mă opresc aici și vreau să arăt că, mai mult ca oricînd, noi, constructorii de la Galați, sîntem ferm hotărîți să

traducem în viață toate sarcinile pe care Conferința Națională a partidului și tovarășul Nicolae Ceaușescu personal ni le trasează.

Cornel CAZAN,
Erou al Muncii Socialiste,
directorul general al Întreprinderii
de construcții și montaj-Galați

CUVINTE CARE MI-AU ÎNCĂLZIT INIMA

Cuvintele sînt mici. Oricît le-aș căuta n-aș putea exprima tot ce am simțit ascultînd raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu la Conferința Națională a partidului. Tot ce a spus conducătorul partidului și statului nostru este legat de noi și reprezintă, treaptă cu treaptă, prezentul și viitorul nostru și mi-a încălzit inima. Secretarul general al partidului a vorbit de cifre și fapte care vor cunoaște împliniri către sfîrșitul secolului. Adică, azi partidul nostru se ocupă de problemele anului 1990! Ce poate fi mai înălțător? Ce poate fi mai dătător de încredere? În 1990 am să fiu bătrînă (nici acum nu sînt prea tînără), dar în ziua conferinței eu am trăit în anul 1990 și am văzut, renăscut parcă din vorbele tovarășului

Ceaușescu, Brăneștiul meu de azi așa cum va arăta atunci! Va fi — nu mă îndoiesc — un adevărat orașel, cu industrie, cu străzi largi și luminoase, cu cartiere de locuit moderne, cu școli mai multe și cu puncte turistice de toată frumusețea. Am înțeles ascultând raportul — și sînt sigură că așa va fi — că satele, treptat, cum a și început să se întîmple, vor deveni orașe.

Ascultînd raportul am visat cu ochii deschiși și am înțeles de ce trebuie să-mi înzeces eforturile acum și în anii ce vin; am înțeles și în același timp am căpătat noi puteri.

Floarea PAVEL,
membră în C.A.P. Brănești,
jud. Ilfov

O PAGINĂ MEMORABILĂ ÎN ISTORIA DEZVOLTĂRII ȚĂRII NOASTRE

Am venit cu un sentiment de mare încredere și de mare bucurie la Conferința Națională a partidului, și acum, la încheierea lucrărilor, pot să spun că am trăit cîteva zile care vor rămîne înscrise în inima și memoria mea toată viața. Am convingerea că ele vor înscrise o pagină memorabilă în istoria dezvoltării țării noastre.

Secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a făcut o analiză desăvîrșită, în spiritul științei marxist-leniniste, a realităților economice și sociale din țara noastră, arătînd cu claritate căile și mijloacele prin care putem, într-o perioadă istorică relativ scurtă, să pășim în rîndurile țărilor dezvoltate din punct de vedere economic.

Așa cum rezultă din cele spuse de tovarășul Nicolae Ceaușescu, noi toți, constructorii societății socialiste multilaterale dezvoltate, purtăm răspunderea; în mîinile noastre stă puterea de a asigura construirea societății comuniste. Societatea în care vor trăi copiii noștri, generațiile viitoare care vor ridica România pe noi culmi ale progresului. Practic, lucrările Conferinței Naționale au cuprins toate problemele esențiale și indică mijloacele de bază prin care vom putea realiza năzuința de veacuri a omenirii: construirea societății comuniste.

E foarte greu ca în cîteva cuvinte să-mi pot exprima motivele totalei mele adeviziuni la multitudinea de idei, teze și sarcini care au fost prezentate de secretarul general al partidului la Conferința Națională a P.C.R. Pot spune un singur lucru: mai mult ca niciodată sîntem hotărîți — și spun lucrul acesta și în numele tuturor siderurgiștilor hunedoreni — să ducem la îndeplinire sarcinile pe care ni le-a trasat Conferința Națională, să mergem pe drumul arătat de tovarășul Nicolae Ceaușescu, să facem ca anii care urmează să fie ani de muncă pentru care generațiile viitoare ne vor privi cu admirație și mîndrie.

Ștefan TRIPȘA,
Erou al Muncii Socialiste

SÎNTEM ANGAJAȚI TRUP ȘI SUFLET

Noi, cetățenii români de naționalitate germană, ne bucurăm de toate drepturile, avem școli, ziare, reviste, cărți și o gamă largă de spectacole în limba maternă. Ne simțim la noi acasă în România și, ca și în trecut, cînd am luptat alături de români și maghiari pentru propășirea țării, și azi ne considerăm tovarăși de luptă cu întregul popor pentru aceleași idealuri de progres și socialism.

Sînt nevoia să reafirm și eu ce importanță copleșitoare reprezintă, ca fapt politic, pentru noi toți Conferința Națională a partidului. Am urmărit și am ascultat la televizor cu deosebit interes cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu, dîndu-mi seama că particip la un eveniment istoric. M-au impresionat deosebit spiritul novator al politicii noastre economice și adevărul faptului că în centrul tuturor problemelor ridicate în raport se află preocuparea pentru bunăstarea materială și spirituală a poporului.

Această convingere ne face să înfăptuim politica partidului cu adevărată totală, o dovadă concretă în acest sens fiind rezultatele bune pe care le obținem în întrecerea socialistă.

La noi în uzină ne-am străduit să realizăm planul pe primul semestru în condiții optime, îndeplinind, printre altele, și angajamentul luat în cîntea Conferinței Naționale de a livra 1 000 tractoare peste planul pentru export. Și eu sînt angajat cu trup și suflet în efortul depus de întregul popor pentru terminarea cincinalului în numai 4 ani și jumătate, așa cum ne îndeamnă partidul.

Herald SCHMIDT,
strungar de înaltă calificare — sculărie
Uzinele «Tractorul»-Brașov

PRIVESC CU MAI MULTĂ ÎNCREDERE VIITORUL

Sînt dulgher de meserie, adică om de șantier, și anii construcției socialiste în țara noastră m-au găsit prezent

pe multe mari șantiere. Întîmplarea a făcut însă că deși am colindat țara în lung și în lat — la Făgăraș și Turnu Măgurele, la Pitești și București și în multe alte locuri — numai în județul meu, Dîmbovița, nu am lucrat. Asta pînă acum trei ani, cînd pe meleagurile mele natale, lîngă Tîrgoviște, — eu sînt din Nucet — a luat ființă giganticul șantier al viitorului centru al siderurgiei românești.

Nu încape îndoială că sînt mîndru. Mîndru de două ori: o dată pentru că pe locurile acestea, cărora atunci cînd m-am născut eu nimeni nu le prevedea vreun viitor, se ridică un obiectiv care reprezintă cea mai importantă investiție a cincinalului, și în al doilea rând, pentru că eu însumi, ca șef de brigadă, îmi aduc contribuția la înălțarea unei asemenea minunate lucrări.

În cîntea Conferinței Naționale a partidului, împreună cu brigada, am hotărît ca pînă la 15 septembrie fiecare zi de marți a săptămîinii să fie proclamată zi record. Sîntem mulțumiți de rezultatele acestei experiențe și ne propunem să încercăm o permanentizare a metodei.

Sînt comunist din anul 1955 și m-am străduit mereu să-mi cinstesc carnetul de membru de partid printr-o comportare exemplară în muncă, în societate, în familie. Conferința Națională a partidului, luminoasa expunere a tovarășului Nicolae Ceaușescu mi-au arătat însă cîte mai sînt de făcut pentru ridicarea în continuare a conștiinței noastre de constructori activi ai socialismului și comunismului, pentru îndeplinirea exemplară a responsabilităților noastre de comunisti. Încerc acum, după cuvîntarea la conferință a secretarului general al partidului, să privesc viitorul meu și al familiei mele în lumina viitorului patriei, atît de clar înfățișat de tovarășul Ceaușescu. Voi fi, nu peste mulți ani, pensionar, dar nu trebuie să-mi pun întrebări pentru anii aceia, nu trebuie să-mi fac vreo grijă. Cît privește pe cei doi feciori ai mei, depinde numai de ei să se bucure din plin de condițiile strălucite de muncă și învățătură create de partid tineretului nostru.

Sînt cîteva, puține, dintre multele gînduri din acest miez de iulie însuflețitor.

Constantin VIȘAN,
dulgher, șef de brigadă pe șantierul
Centrului siderurgic de la Tîrgoviște

ȘCOALA ROMÂNEASCĂ LA ÎNĂLȚIMEA MISIUNII DE A PREGĂTI «SCHIMBUL DE MÎINE»

Conferința Națională a partidului, cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu au trezit în mintea mea o serie de reflecții legate de activitatea cadrelor didactice, de rostul pe care învățămîntul îl are în actuala etapă de dezvoltare a socialismului.

Indicațiile pe care secretarul general le-a dat cu privire la necesitatea legării tot mai strînsă a învățămîntului de viața practică vor constitui pentru cadrele didactice de toate gradele adevărate jaloane ale activității viitoare.

Asemenea probleme ca asigurarea de către învățămîntul de cultură generală a pregătirii corespunzătoare pentru încadrarea tinerilor în producție (cîci se înțelege că nu toți absolvenții pot și trebuie să intre în facultăți!), eliminarea tendinței greșite manifestate la unele licee tehnice în direcția unei specializări prea înguste, trecerea pe scară largă la înfăptuirea măsurilor privind patronarea

Aspect din Sala Palatului,
în timpul desfășurării Conferinței Naționale a P.C.R.

școlilor și liceelor de către întreprinderi, desfășurarea procesului de învățămînt paralel cu practica în producție preocupă intens cadrele didactice din învățămîntul mediu. De rezolvarea lor corespunzătoare atîrnă într-o mare măsură asigurarea «schimbului de mîine» în fabrici și uzine, pe ogoare, pe șantiere, pregătirea de cadre tinere și cu înaltă calificare, la nivelul reclamat de societatea socialistă multilateral dezvoltată.

Sînt convins că și de data aceasta învățămîntul, școala românească vor fi în pas cu cerințele vremii, cu sarcinile mărețe pe care partidul, Conferința Națională le-au pus în față.

Marian BARBU,
profesor la Liceul «Frații Buzești»
Craiova

CHEIA EFICIENȚEI SPORITE ÎN PRODUCȚIE

Raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu la Conferința Națională a Partidului Comunist Român conține o bogăție inestimabilă de idei, de linii directoare pentru toate ramurile de activitate ale țării, pentru fiecare cetățean în parte. În cuvîntul rostit de secretarul general al partidului nostru s-a subliniat și necesitatea unirii eforturilor lucrătorilor din cercetare, apropierea acestei activități de practica producției, în scopul unei eficiențe sporite.

Îmbinarea cercetării fundamentale cu cea aplicativă și de dezvoltare figurează ca o preocupare continuă și în programul de lucru al institutului nostru. Nu putem să nu recunoaștem însă că mai avem de făcut multe pentru valorificarea cercetărilor prin aplicarea experimentală a acestora, printr-o colaborare asiduă cu întreprinderile de construcții. În această ordine de idei aș vrea să amintesc că institutul nostru a organizat de curînd un punct de sprijin, de cercetare aplicativă, pe platforma industrială de la Tîrgoviște. În acest fel, cîțiva cercetători permanenți vor putea să ajute șantierele cu indicații și sugestii operative privind producția de betoane, executarea finisajelor. Într-un cuvînt, la Tîrgoviște există premise certe pentru aplicarea imediată a unui complex de cercetări.

O modalitate utilă, insuficient folosită, pentru apropierea cercetării de practica șantiereilor este și colaborarea strînsă dintre cercetare și proiectare, pentru găsirea celor mai eficiente soluții, care să ducă la industrializarea tehnologiilor noi de construcții și reducerea duratei de execuție.

O cooperare cît mai rodnică între institutul nostru și catedrele de specialitate din instituturile de învățămînt superior va duce la creșterea potențialului cercetării și acordarea de asistență tehnică șantiereilor pentru valorificarea temelor de cercetare încheiate. Secția de beton armat a semnat 16 asemenea contracte cu instituturile și facultățile de construcții din București, Timișoara, Iași, Cluj.

La înfăptuirea sarcinilor de perspectivă trasate de Conferința Națională a partidului, cercetătorii vor trebui, așadar, să aducă o consistentă contribuție. Îndreptarul pe care îl avem limpede în față ne ajută și ne dă un imbold nou în lucrul nostru, menit să fie cuprins în efortul constructiv al întregului popor român, care își clădește statornic bunăstarea sa materială și spirituală sub conducerea înțeleaptă a partidului.

Ing. Ioan BAN,
șeful secției de beton armat
de la Institutul de cercetări în construcții
și economia construcțiilor-INCERC

SUB SEMINUL CONFERINȚEI NAȚIONALE A PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Miercuri, 19 iulie, s-au deschis lucrările Conferinței Naționale a Partidului Comunist Român, eveniment de importanță cardinală pentru destinul colectiv al poporului nostru, pentru continuarea procesului de perfecționare a conducerii activității economico-sociale, de adâncire a democrației socialiste. Pretutindeni, oamenii muncii din țara noastră au anticipat acest memorabil eveniment al istoriei noastre naționale prin realizări de prestigiu, printr-o largă reevaluare a posibilităților existente, prin alegerea acelor opțiuni care să garanteze valorificarea superioară a resurselor materiale și umane. Întrecerea socialistă, închinată Conferinței Naționale a Partidului Comunist Român, a declanșat puterea novatoare a milioanelor de constructori ai socialismului, descătușându-le energia și talentul, potențându-le hărnicia, inițiativa, spiritul de abnegație. Pe întreg cuprinsul țării, colectivele de oameni ai muncii — români, maghiari, germani și de alte naționalități — au raportat îndeplinirea exemplară a sarcinilor asumate în cinstea Conferinței Naționale. Într-o permanentă competiție cu timpul, au fost realizate în plus cantități însemnate de produse, au fost mai bine gospodărite materiile prime, reducându-se pe această bază costurile de producție, a fost diversificată gama sortimentală prin asimilarea de noi produse, s-a dus o acțiune constantă pentru reducerea efortului valutar, întreaga activitate de producție și concepție sporind substanțial în eficiență economică.

În paginile alăturate reporterii noștri vă propun o călătorie prin câteva mari compartimente ale economiei naționale. Succesele, victoriile și performanțele dobândite în cinstea Conferinței Naționale a partidului nostru sînt o mărturie grăitoare a înaltului patriotism al poporului nostru, a voinței sale unice de a înfăptui actualul cincinal înainte de termen, a hotărîrii sale ferme de a intensifica continuu activitatea productivă, spre folosul patriei socialiste, al prosperității ei generale, pentru ridicarea continuă a nivelului de trai, obiectivul central al construcției socialismului.

INDUSTRIA LOCALĂ ÎN PAS CU ÎNTREAGA ECONOMIE

«Mai repede, mai bine, mai ieftin!» Sub acest imperativ al prezentului se desfășoară și întrecerea socialistă a muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor din sectorul industriei locale. Ei pregătesc în prezent cel de-al șaselea târg de mostre, în cadrul căruia vor avea loc contractările pentru anul 1973. În fața standului întreprinderii «Metalurgica» din București (în fotografie) am stat de vorbă cu directorul adjunct Gh. Moteanu. «Anul acesta — ne-a declarat dînsul — vom prezenta 50 de sortimente noi. Pot să vă informez că, mobilizat de comitetul de partid, colectivul nostru a depășit angajamentele reinnoite luate în cinstea Conferinței Naționale a partidului cu 2,8% la producția-marfă, și după calculele noastre vom depăși planul anual cu 3,5%. Diferitele noastre secții și ateliere, antrenate în marea întrecere socialistă, depun eforturi sporite pentru a livra fondului pieței cantități sporite de mărfuri de uz casnic și gospodăresc.

În dorința de a valorifica cât mai operativ cererile de pe piața internă și externă am extins schimburile doi și trei, și prin acțiuni de mecanizare a producției și autoutilare s-a mărit productivitatea muncii cu 2% peste planul trimestrului I și se prelinină o creștere de 3% pentru acest indicator la sfîrșitul anului. Analizînd cu simț de răspundere posibilitățile existente în întreprinderea noastră, vom depune toate eforturile pentru a îndeplini planul cincinal în 4 ani și jumătate. Este o hotărîre a întregului nostru colectiv, conștient că prin optimizarea activității sale prezente și de perspectivă va aduce o contribuție însemnată la prosperitatea continuă a economiei naționale, la creșterea gradului de civilizație și bunăstare al națiunii noastre».

SARCINA CEASULUI DE FAȚĂ: ÎNDEPLINIREA HOTĂRÎRILOR ISTORICEI CONFERINȚE NAȚIONALE A P.C.R.

Comitetele și consiliile oamenilor muncii, organe colective de conducere și decizie ale întreprinderilor noastre socialiste, expresie a democrației noastre economice, și-au intensificat activitatea în perioada ce a premers Conferinței Naționale a P.C.R., acest mare for al partidului clasei muncitoare, ale cărei lucrări s-au încheiat ieri. În numeroase fabrici, uzine, întreprinderi de tot felul, comitetele oamenilor muncii au analizat cu spirit de răspundere posibilitățile reale pentru a îndeplini sarcinile cincinalului în patru ani și jumătate, au venit cu propuneri și soluții menite a spori productivitatea muncii, a crește producția, a stimula economiile etc.

Am vizitat, în aceste zile fierbinți, una din întreprinderile bucureștene în plină dezvoltare, Uzina de mecanică fină, interesându-ne de activitatea dusă pe această linie.

În ultima lună dinaintea Conferinței Naționale a P.C.R. — mai exact: de la 20 iunie pînă în prezent — Comitetul oamenilor muncii s-a întrunit de două ori. Am stat de vorbă cu doi dintre membrii acestui organ colectiv de conducere: tovarășul Mihail Grigore, inginer-șef al uzinei, și muncitorul matrișer Iordan Băcanu, dorind să cunoaștem în ce fel participă acest comitet la conducerea treburilor întreprinderii.

— În perioada aceasta, cînd a trebuit să luăm decizii bine chibzuite cu privire la activitatea viitoare a uzinei, astfel ca să putem răspunde cu cinste chemării de a îndeplini cincinalul cu 6 luni înainte de termen, părerile celor ce muncesc în întreprinderea noastră, inițiativele maselor au jucat un rol hotărîtor. Exprimate prin reprezentanții lor în comitet, aceste păreri și inițiative adoptate în planul general de măsuri vor permite realizarea unei producții globale suplimentare în valoare de 12 milioane lei și o

producție-marfă suplimentară de 24 milioane lei. În realizarea acestor angajamente, o serie de propuneri făcute în Comitetul oamenilor muncii, ca acele privitoare la organizarea autoutilării și la sporirea eficienței controlului tehnic de calitate prin introducerea autocontrolului, s-au dovedit extrem de prețioase — ne-a spus tov. ing. Mihail Grigore.

La rîndul său, matrișerul Iordan Băcanu ne-a relatat: — Tot atît de mare importanță are și problema discutării cu tehnicienii și muncitorii din secții și ateliere a hotărîrilor pe care le ia Comitetul oamenilor muncii. Înțelegînd sarcina ce-mi revine în acest sens, după adoptarea deciziilor la care s-a referit tov. inginer-șef, am început să discut problema autoutilării în secția în care lucrez. Șeful secției, maistrul Ion Podgoreanu, matrișerul Nicolae Iorga și ceilalți tovarăși de muncă ai mei și-au însușit punctul de vedere și hotărîrea comitetului și acum muncesc s-o traducă în fapte. Același lucru, pe cite știu, l-am făcut în secția sa lăcătușul mecanic Ion Rujan, și el membru al comitetului, ca și ceilalți muncitori, tehnicieni și ingineri ce fac parte din acest organ colectiv de conducere. Toate acestea exprimă hotărîrea noastră de a îndeplini cu cinste sarcinile pe care ni le trasează Conferința Națională a partidului, eveniment istoric de primă importanță în dezvoltarea patriei noastre.

Tot ca urmare a inițiativelor Comitetului oamenilor muncii s-a hotărît realizarea unor produse noi — circa 15 la număr — în afara planului tehnic. Toți inginerii și tehnicienii uzinei participă la această acțiune, și realizarea unora dintre aceste produse — cum sînt tamburul de material plastic la micrometre și cuțitele cu plăcuțe amovibile din carbură metalice — se află într-o fază avansată de definitivare.

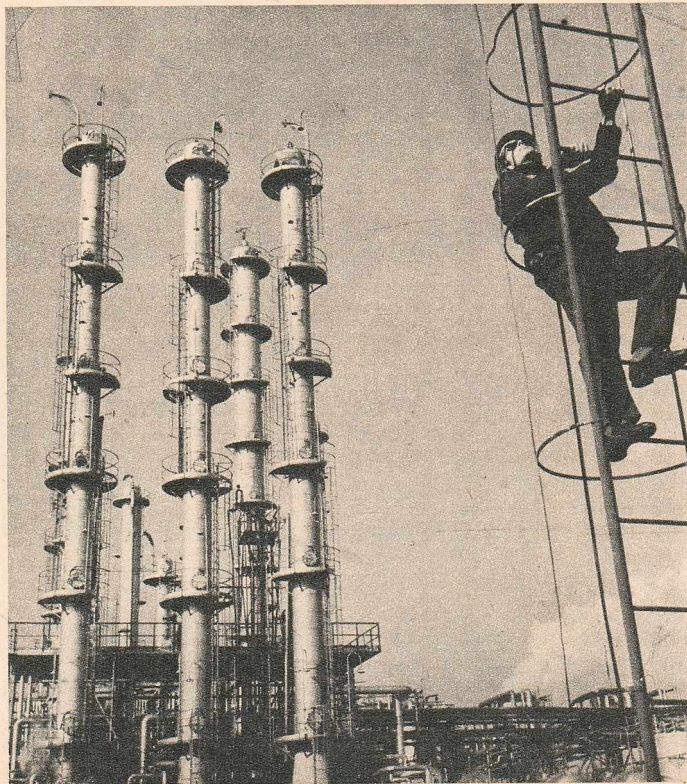
O importantă sarcină organizatorică — introducerea celui de-al doilea schimb la montaj, ce urmează a fi înfăptuit odată cu terminarea, în ultimul trimestru al acestui an, a unor lucrări de investiții — a fost de asemenea dezbătută în comitet, făcîndu-se propuneri constructive în vederea traducerii ei în viață.

Prin asemenea activitate, Comitetul oamenilor muncii de la Uzina de mecanică fină se dovedește din ce în ce mai activ și mai capabil în hotărîrea sa de a îndeplini sarcinile istorice Conferinței Naționale a P.C.R. Punînd tot mai mult energia, priceperea și inițiativele celor ce muncesc în slujba creșterii avuției patriei, a bunăstării întregului popor, acest organ colectiv de conducere traduce în viață politica partidului clasei muncitoare.

În fotografie: inginerul-șef Mihail Grigore (dreapta) și matrișerul Iordan Băcanu, membri în Comitetul oamenilor muncii de la U.M.F.-București.

O PRODUCȚIE SUPPLEMENTARĂ DE PESTE 40 MILIOANE LEI

După ce au lansat chemarea la întrecere către toate întreprinderile din industria chimică, pentru îndeplinirea și depășirea planului pe anul 1972, petrochimicii de la Brazi au fost printre cei dintîi care și-au onorat angajamentul luat în cinstea Conferinței Naționale a partidului. De la începutul anului și pînă în prezent, Grupul industrial de petrochimie a livrat suplimentar beneficiarilor interni și externi 1 400 tone polietilenă, fenol, acetona și alte derivate din țitei, evaluate la peste 40 de milioane lei.

literare

de Traian STOICA

Nina CASSIAN: loto-poeme

I-a fost dat acestei poete de mare și de mereu proaspătă sensibilitate să i se atribuie peremptoriu — și, citeodată, peiorativ — calificativul, restrictiv în acest caz, al cerebralității. Acuta ei inteligență artistică a fost confundată cu recea detașare specifică artistului cerebral. Or, nimic mai fals pentru cuprinderea liricii Ninei Cassian. Deoarece, această poezie, în datele ei esențiale, e rezultatul irezistibil al unei imperioase nevoi de comunicare, fapt care o definește ca pe unul dintre poezii noastre de cea mai directă notă confesivă. Poezia sa erotică, pentru a ne restrînge exemplul numai la acest compartiment, e îmbibată de patetismul unei confesii pe care o receptăm nemediat, fascinați de concretul ei senzorial. Dar chiar volumul penultim, *Recviem*, ce-i altceva decît o nemijlocită mărturisire (de mare poezie) a unor sentimente grave și dureroase provenite dintr-un tragic moment biografic: pierderea mamei. Iată că și recenta-i carte, *Loto-poeme*, cu tot caracterul ei declarat de «joc», nu evadează din cadrul temperamental al poetei. Dacă mai vechea-i înclinație ludică, constatată nu numai în cărțile pentru copii, se manifestă de astă dată cît mai nestingherită, nu-i mai puțin adevărat că «jocul» e acompaniat, mai mult sau mai puțin subtextual, de notele grave ale activității poetei. Ne pune în gardă pentru aceasta chiar de la început poemul «Ora de joc»: *Vine (cînd vine) ora de joc! Mîna-i o fundă. Ochii — pisici! Sfinții, martiri, se fac iarăși mici! și-n azime blînde se coc!... Cît viața, cît moartea poate, ora de joc se dilată, ca după acestea toate, să-nceapă încă o dată.*

Ca în poemul final, «Loto-poeme», să ni se confirme, încă o dată, ca o autodefinitoare, spiritul confesiv și al acestei cărți: *Cîștigătoare, necîștigătoare! Poate printre ele! chiar lozul cel mare! Mie, dintre destine, care mi se cuvîne? «MAI TRAGE O DATĂ»... ÎN MINE!*

Menționăm că sublinierea și literele mari nu sînt ale noastre, ci ale autoarei.

Fără îndoială că accentul predominant al cărții e acel al umorului și al satirei care se realizează variat de la ironie pînă la sarcasm. Sînt multe poeme «cîștigătoare» în această carte, de o rafinată inteligență artistică. Cele «Trei compuneri de nota zece» sînt pur și simplu, iartă-ni-se termenul, delicioase prin simulația naivitate a unor candidi «compuneri» școlărești, cu influențele «inerente» din diferiți poezii. Cităm foarte parțial: *Luna e rotundă. Cerul, foarte clar! Sprintene cortegii pe cărări apar! Sînt acele gize care-n miezul verii! decorează crîngul cu vîpăi — puzderi (I). Bate vîntul toamnei peste munji și văi! (Magică iubită, unde-s simii tăi?) Bate vîntul toamnei peste șesuri, ape! (Gura ta de fosfor scapără aproape)! ... Bate vîntul toamnei peste deltă, deal (Niciodată vîntul nu fu mai real.). Nu sînt absente nici gîndurile mai «serioase» din aceste «compuneri» de blînd umor: *Bate vîntul toamnei peste lungi prăpăstii! (Eu te țin în brațe ca să nu te-mprăști!) (III). O parodie după o prea binecunoscută poezie a lui Cincinat Pavelescu, cu toate procedeele și efectul ei burlesc, nu anulează sentimentul ireversibilității timpului: Îți mai aduci aminte, toamnă? Era tîrziu. Eram o doamnă! Aveam lungi rochii roz, lila, și îl aveam pe vino-ncoa! sub forma unui cățeluș! cu ochi de cocș, cu bot de pluș!... Îți mai aduci aminte, vară! Era-n amurg. Eram murdară! Îmi șiroiau pe două laturi, zadarnici, anii mei cei maturi («Romanță cu țințar»).**

Reținem din lirica anterioară a Ninei Cassian acea parte polemică împotriva a tot ceea ce ne împiedică a fi «puri și frumoși». Preocupare pe care o aflăm și în paginile *Loto-poemelor*, cînd se denunță sarcastic și caricatural vanitatea, indiferentismul, meschinăria, egoismul («Familia Bubă», «Fratele de cruce», «Epidemie», «Atențiune, copii!», «Dispută-n eternitate»...). În «Atențiune, copii!» (fără îndoială că titlul face apel la tot ce e pur în noi și vrem să fie pur) poeta își mărturisește spaima atunci cînd se fac văzuți domnișoara Cucuvacă și domnul Filmotec, emisari ai josniciei și vulgarității: *Mor de frică foarte tare! pentru că ne strică joaca! ori de cîte ori apare! Filmotecul, Cucuvaca.*

În *Loto-Poeme*, doritul scop al Ninei Cassian de a ne provoca «zîmbetul» sau «încîntarea» e pe deplin realizat de ingeniosul ei «joc» liric, ce atestă prezența încă a unui moment de autentică poezie în originala-i carieră lirică.

SUB SEMNUL CONFERINTEI NAȚIONALE A PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

COLECTIV CU PRODUCTIVITATE RECORD

Angajați în marea întrecere desfășurată în cinstea Conferinței Naționale a Partidului Comunist Român și a celei de-a XXV-a aniversări a republicii, colectivul secției locomotive montaj a Uzinelor «23 August» din Capitală a hotărât să sporească angajamentul inițial anual la producția globală cu 2 000 000 lei, la producția-marfă cu 2 500 000 lei, la economii de materiale cu 150 000 lei, la economii de metale cu 5 tone, la economii în regia de fabricație cu 150 000 lei.

De asemenea, din inițiativa aceluiași colectiv, în această secție se vor executa și cutiile tranzistorizate pentru locomotive, ceea ce va contribui la reducerea efortului valutar cu circa 660 000 lei valută.

Tot din inițiativa oamenilor muncii din această secție, și în special a celor din atelierul cabine, s-a luat hotărârea de a se obține peste planul lunar, în cinstea Conferinței Naționale a P.C.R., încă două cabine, în urma acestei frumoase acțiuni colectivelui primind denumirea de colectiv cu productivitate record.

Muncitorii, tehnicienii și inginerii din această importantă secție a mării uzine bucureștene își consacră întreaga lor putere de muncă pentru îndeplinirea prețioaselor indicații date de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, cu privire la realizarea și depășirea angajamentelor prin folosirea mai judicioasă a fondului de timp, generalizarea schimbului doi și extinderea schimbului trei, înzestrarea unor locuri de muncă cu dispozitive și utilaje executate chiar de către colectivul secției, găsirea de metode operative pentru îmbunătățirea procesului tehnologic și, bineînțeles, îmbunătățirea performanțelor calitative funcționale ale locomotivelor livrate economiei naționale și exportului. Numai în luna iunie s-au realizat 27 locomotive de diferite tipuri, precum și un important număr de piese de schimb.

În cursul semestrului I s-au livrat locomotive pentru Bulgaria și Nigeria, urmând ca în cursul semestrului II să se livreze din nou Bulgariei, apoi Cehoslovaciei, Elveției, Greciei, Poloniei, Ungariei și altor țări.

Conștienți că prin activitatea lor contribuie la realizarea cincinalului înainte de termen, la prosperitatea patriei și creșterea bunăstării generale, oamenii muncii din secția locomotive montaj, alături de celelalte colective ale Uzinelor «23 August», și-au mobilizat toate forțele pentru obținerea unor noi și cât mai bune rezultate.

MUNCIND PENTRU PROSPERITATEA ȚĂRII, MUNCIM PENTRU NOI ÎNSINE

În cinstea Conferinței Naționale a partidului, la Fabrica «8 Martie» din Piatra Neamț, de unde vă prezentăm fotografia alăturată, măsurile concrete pentru optimizarea generală a procesului de producție și-au dovedit din plin eficiența atât în domeniul scurtării termenelor de execuție, cât și în ceea ce privește sporirea calității produselor finite.

— Astăzi, pentru întreg colectivul nostru — ne-a relatat directorul întreprinderii, tovarășul inginer Dimitrie Boariu — este limpede ca lumina zilei că fiecare minut întrebuințat cu folos și fiecare gram economisit reprezintă o contribuție efectivă pentru prosperitatea țării și, implicit, pentru creșterea gradului de civilizație și bunăstare al poporului nostru. Întrecerea socialistă, inițiată și însuflită de comuniști, are un singur țel: îndeplinirea cincinalului înainte de termen, acțiune vastă și îndrăzneță care, la rîndul ei, constituie scopul și esența dezideratului central al politicii partidului — creșterea avuției naționale, a ridicării continue a nivelului de trai.

Astfel, s-au luat măsuri de control al calității pe fiecare semitabricat și pe fiecare fază de fabricație, introducîndu-se controlul în lanț și autocontrolul. S-au format comisii speciale pentru verificarea prin sondaj a calității și s-a reorganizat pe baze moderne întreaga activitate de control tehnic al calității produselor.

Vom mai consemna o altă valoroasă acțiune inițiată de specialiștii fabricii din Piatra Neamț: maiștrii, tehnicienii și inginerii de aici s-au angajat ca fiecare dintre ei să elaboreze studii care să asigure obținerea de economii egale cu cel puțin valoarea salariului său anual.

Notăm de asemenea că întrecerea cu timpul a făcut posibilă evidențierea hărniciei și inițiativei, că numărul celor vrednici, al frunțașilor, a crescut substanțial. Un exemplu: muncitoarele Clara Tănase și Cecilia Duțu din secția confecții P.N.A. au reușit să-și îndeplinească planul cu 115%. Această secție, de altfel, și-a reinnoit angajamentul luat în cinstea Conferinței Naționale a partidului prin hotărârea de a obține peste plan anul acesta peste 30 000 bucăți tricotate.

Ca o încununare a succeselor generale ale întreprinderii stă hotărârea întregului colectiv de salariați pentru îndeplinirea planului cincinal înainte de termen și a planului pe 1972 în 11 luni.

BĂTĂLIA RECOLTEI SUB SEMNUL ÎNTRECERII SOCIALISTE

În aceste zile bătălia recoltei se desfășoară în toată amploarea sa. Din toate colțurile țării ne parvin știri despre efortul general al țărănimii noastre cooperatiste de a recolta cât mai rapid și-n cele mai bune condiții grîul. Sînt zile hotărîtoare, cînd nici un efort nu este prea mare pentru ca fiecare bob din bogata recoltă a acestui an să ajungă în bune condiții în hambare. Pentru aceasta este necesară desigur o conlucrare de maximă eficiență între cooperatori și mecanizatori, este necesar ca toți factorii de răspundere din acest domeniu să acționeze rapid. Odată cu recoltarea și depozitarea se impune eliberarea miriștilor de baloturile de paie pentru ca fără întîrziere să se treacă la arat și la însămînțarea culturilor duble. Nu avansăm cifre, întrucît bătălia recoltei cîștigă, am putea spune, din oră în oră în amploare. La închiderea ediției, din datele centralizate la M.A.I.A.A. reieșea că grîul fusese recoltat pe aproape 2 000 000 hectare.

Recolta este bogată. S-o strîngem, s-o pregătim pe cea viitoare cu convingerea fermă că fiecare bob de grîu recoltat, fiecare hectar eliberat, arat și însămînțat în cele mai bune condiții, sporește avuția țării, a noastră, a tuturor.

PARTIDUL COMUNIȘTILOR A ELIBERAT POPORUL NOSTRU NU NUMAI DE EXPLOATARE, CI ȘI DE TIRANIA UNEI GÎNDIRI LIMITATE

Ne găsim la Uzina de prelucrare a maselor plastice din București. Stăm de vorbă cu maestrul Mircea Mușuroaea, șeful secției a II-a injecții, aici unde se produc în fapt cele mai multe sortimente ale întreprinderii.

— Realizările colectivului nostru, depășirea angajamentelor suplimentare luate în cinstea conferinței — ne declară maestrul Mușuroaea — sînt rezultatul emulației generale, al spiritului de inițiativă și în special al unor numeroase inovații și raționalizări. O dovadă între multe altele că victoria comuniștilor în țara noastră a însemnat nu numai eliberarea poporului de exploatare, ci și de tirania unei gîndiri limitate. Metodele noi, originale, pentru sporirea productivității muncii, altădată rezervate doar unui grup restrîns de inițiați, de specialiști, au devenit o preocupare permanentă pentru mase largi de muncitori și tehnicieni. Toți aceștia știu astăzi că muncind pentru prosperitatea uzinei contribuie nu numai la progresul general al țării ci, deopotrivă, la sporirea avuției naționale, la creșterea bunăstării materiale a fiecăruia dintre noi. Un exemplu edificator: în secția noastră normatorul nu vine la mine pentru a verifica normele, ci muncitorii, chiar ei, propun mărirea lor.

Dintre numeroasele inovații și raționalizări — pentru realizarea cărora și-au dat concursul atît maestrul Mușuroaea cît și colaboratorii săi apropiați, Nicolae Ștefănescu, Dumitru Oprea, Doru Epure, Gh. Leonid, Ștefan Tudorache și Vasile Rusu — se fac remarcate următoarele: sporirea capacității de producție a unor utilaje prin modificarea

unor matrițe, schimbarea toartei de metal la găleți cu cea din polietilenă, ceea ce a dat posibilitatea realizării unor importante economii (35 tone metal pe an), introducerea în fabricație a polietilenei de joasă densitate, prin care se vor economisi 700 tone polietilenă pe an și se vor aduce beneficii uzinei de circa 1 milion și jumătate de lei, folosirea deșeurilor de A.B.S. de la alte fabrici (economii ante-

calculată în valoare de 1 800 000 lei). Există de asemenea propunerea pentru refolosirea deșeurilor din mase plastice ieșite din circuitul economiei naționale, procedeu prin care uzina ar putea reduce efortul valutar cu circa 16 lei valută per kg.

În fotografie: maestrul Mircea Mușuroaea (mijloc) discutînd despre calitatea unor produse finite.

OGLINDĂ SPRE MARELE UNIVERS

Urișul radiotelescop de lângă Harkov poate recepționa semnale radio emise de corpuri cerești aflate la o distanță de zece miliarde de ani-lumină! Firește, este greu să ne închipuim măcar ce înseamnă o asemenea distanță. Să ne gândim doar că undele recepționate de acest radiotelescop și-au început călătoria lor în spațiu înainte ca Pământul să fi existat.

RINUL... DAR NU CUM L-AU CÎNTAT POETII

Rinul — oricît de incredibil ar părea — a devenit «cea mai mare cloacă a Europei». Expresia nu ne aparține: ea este folosită de binecunoscutul ziar francez «Le Monde».

Apele izvorite din Alpii elvețieni mai sînt încă limpezi cînd părăsesc lacul Constanța, deși în ele se simt, începînd de aici, impurități de tot felul.

Șaizeci de milioane de metri cubi varsă anual Rinul în Marea Ocean, dar multe dintre ele sînt orice în afară de apa dulce a izvoarelor.

Între Rotterdam și Băle, cale de 1 070 km, fluviul este «însoțit» de cea mai mare concentrare industrială a continentului, de cele mai mari «conurbații». Aci, 3,5 miliarde de metri cubi sînt folosiți anual de uzine și fabrici, iar reîntregirea lor în mîncă se face în condiții foarte puțin salubre; patruzeci de milioane de oameni folosesc toate înlesnirile civilizației, ale căror deșeuri ei încearcă, de asemenea, să le îngroape în albia fluviului.

S-a constatat că apele fluviului conțin, în doze primejdioase pentru viață, nu mai puțin de 30 de poluanți distincți! Minele de potasiu din Alsacia, industria din Saar și Moselle, minele de cărbuni din R.F. a Germaniei cunosc, practic, un singur loc de scurgere: Rinul.

Cele 18 000 de vase care navighează pe această arteră de comunicație — cea mai importantă din Europa occidentală — lasă anual în ape 10 000 tone de petrol, astfel încît, în multe părți, fluviul este acoperit de un strat slinos cu reflexe verzi-măslinii. În Olanda, culturile din vasta deltă a Rinului nu mai pot fi irigate cu o astfel de apă.

Milioane de mărci, de franci, de guldeni au fost alocate pentru salvagardarea vieții din adîncurile apei, a apei însăși.

Dar banii singuri nu vor fi suficienți, dacă opinia publică și cooperarea internațională nu vor veghea activ la curățenia celui pe care locuitorii de demult ai acestor ținuturi îl numeau «Părintele Rin».

UN VIRTUOS

Cel mai mare magnet permanent din lume a fost creat recent în laboratoarele «General Electric» din Schenectady, S.U.A. Iată-l la lucru, într-o demonstrație de... virtuozitate.

AUTOMOBILELE NU VOR FI... DE JUCĂRIE

O clădire destinată parcurii autoturismelor, fără rampe de ascensiune și care nu necesită decît o suprafață de bază de șase metri pe șase, este opera unui avocat — arhitect amator — din Hanau, R.F.G. Dr. Anton Joseph Roth a lucrat aproape 20 de ani în timpul său liber la această construcție, pe care a oferit-o recent spre patentare.

Cel mai important element al garajului-bloc este un agregat de împingere, automatizat și dirijat electronic, cu ajutorul căruia vehiculele — o dată sosite la etajul dorit — pot fi dirijate înainte, înapoi și de-a curmezișul. În centrul orașului natal al avocatului, Hanau, ia acum naștere primul bloc de parcare după sistemul Anton Joseph Roth. Construcția va costa circa 1,5 milioane mărci și va putea adăposti 220 autoturisme.

Fotografia îl înfățișează pe dr. Roth cu macheta.

ORIZONT ȘTIINȚIFIC ROMÂNESC

Un singur fascicul laser are o capacitate de transmitere echivalentă cu cea a tuturor canalelor de comunicații radio existente în lume! Deși acest randament teoretic nu va putea fi atins în practică, cercetările actuale dovedesc că în curînd laserul va «concura» în mod serios banalul cablu telefonic...

«Convorbiri pe raze

Astăzi, cînd telecomunicațiile și calculatoarele cunosc un ritm de dezvoltare fără precedent, se pune din ce în ce mai pregnant problema găsirii unor soluții noi pentru transmiterea datelor, mărirea numărului de convorbiri și emisiuni simultane, stabilirea legăturilor la mari distanțe — terestre și... interplanetare — simplificarea echipamentelor și ieftinirea lor, precum și mărirea vitezei de lucru a calculatoarelor. În acest context, utilizarea polivalentelor raze laser nu i-a lăsat indiferenți nici pe specialiștii în electronică și telecomunicații. Pentru a putea aprecia stadiul actual al cercetărilor, ne-am adresat profesorului universitar dr. inginer V. Cătuneanu, decanul Facultății de electronică și telecomunicații a Institutului politehnic-București, și profesorului universitar dr. inginer Gh. Rulea.

— Care este importanța laserului în dezvoltarea telecomunicațiilor și calculatoarelor pe plan mondial și în țara noastră?

— Fasciculele de radiații emise de lasere prezintă unele caracteristici specifice, care le fac utilizabile în telecomunicații și calculatoare. Ne referim la directivitate, coerență, intensitate, precum și la frecvența foarte ridicată. În adevăr, frecvența undelor optice (laserul emite raze de lumină!) este de zece mii de ori mai mare decît cea a radiațiilor din domeniul microundelor, ceea ce permite o creștere de același ordin de mărime a volumului de informație transmis pe această cale. Totodată, intensitatea și directivitatea undelor optice emise de laser dau posibilitatea de a se transporta energia luminoasă la distanțe considerabile în condiții foarte avantajoase. Iată de ce sistemelor de telecomunicații cu laser li se întrevide o eficiență excepțională în comunicațiile în care se cere transmiterea unui volum mare de informație, în comunicațiile cosmice, precum și în tehnica radiolocației, care reclamă o înaltă precizie.

EFICIENȚĂ ECONOMICĂ COMPETITIVĂ

Pentru a ne forma o idee despre capacitatea de transmisie prin laser, am putea afirma că un singur asemenea fascicul are o capacitate echivalentă cu cea a tuturor canalelor de comunicații radio existente în lume! Această capacitate teoretică este însă limitată de absorbția de energie în atmosferă a fasciculului laser. La sol s-au realizat comunicații în orașe la distanțe între 2 și 5 km, eficiența economică devenind competitivă cu transmisia pe cabluri în special pentru traficul telefonic foarte intens.

Pentru comunicații la sol pe distanțe mai mari se preconizează folosirea unor sisteme de ghidare a razelor laser

laser + tv!

Aparatelor laser li se întrevăde o eficiență excepțională în comunicațiile care reclamă transmiterea unui volum mare de informație, în telefonie și în televiziune, în comunicațiile cosmice... În cele mai «s sofisticate» laboratoare din lume se efectuează cercetări intense în acest domeniu.

Fotografia noastră reprezintă — în formă concentrată — esența viitoarei «revoluții laser» în televiziune: telecamera este îndreptată spre actriță, dar imaginea captată nu urmează apoi drumul convențional — adică nu este purtată în eter de unde electromagnetice —, ci este transmisă unui modulator optic (stînga). Ea este apoi purtată de o rază laser spre un receptor (dreapta), conectat la un televizor obișnuit.

Finalizarea cercetărilor întreprinse de colectivul prof. dr. Gh. Rulea de la Institutul politehnic-București va conduce la comunicații pe fascicul laser cu o capacitate echivalentă cu cea a unui canal de televiziune.

MEMORIE OPTICĂ... TIPĂRIRE «ELECTRONICĂ» A NOTELOR MUZICALE...

La Institutul politehnic-București se vor întreprinde în anul 1973 studii privind realizarea memoriei optice holografice (deci tot cu ajutorul laserului!) pentru calculatoare electronice de mare viteză. În această privință cercetările colectivului condus de prof. dr. ing. V. Cătuneanu sînt axate pe perfecționarea tehnicii de înregistrare și redare a informației, realizînd pentru prima oară în țară un sistem de deflexie acustico-optic a fascicului laser.

— *Cum se va reflecta utilizarea laserului în viitorul program de dezvoltare a telecomunicațiilor și calculatoarelor din țara noastră?*

— Programul de dezvoltare a comunicațiilor spațiale, în care este interesată și țara noastră, precum și cel de înzestrare a economiei naționale cu tehnică de calcul în perioada 1971-1980, implică preocupări în acest domeniu.

— *Ce s-a prevăzut pentru pregătirea viitorilor specialiști din țara noastră?*

— La Facultatea de electronică și telecomunicații de la Institutul politehnic-București a fost introdusă o nouă disciplină, «Electronica cuantică», cu scopul pregătirii inginerilor electroniști în această direcție. De cîteva ani, un număr de studenți lucrează în acest domeniu în cadrul cercurilor științifice studențești, precum și pentru proiectele de diplomă. Astfel, studenții își vor aduce contribuția la dezvoltarea prin autodotare a laboratorului disciplinei, cu lasere și cu aparatură electronică specializată pentru modularea și demodularea fascicului laser precum și pentru realizarea memoriilor optice rapide.

— *Ce alte preocupări mai deosebite se prefigurează la Facultatea de electronică și telecomunicații?*

— Sînt preocupări, în cadrul unor contracte de cercetare, pentru realizarea unei instalații electronice automate de tipărire a notelor muzicale și a textelor literare și științifice, cercetări pentru realizarea de aparatură electronică pentru medicină ș.a.

Ing. A. SCHÄCHNER

dialog cu cititorii

de H. DONA

Preocupările vacanțiere sînt, cum e și firesc, la ordinea zilei și o bună parte din corespondența pe care am primit-o în ultima vreme conține referiri la această plăcută și necesară sferă de interese. Referirile au aproape toate — cum e, de asemenea, firesc — un caracter eminent practic (sîntem doar în iulie și nu în noiembrie); din cînd în cînd totuși, cîte un cititor (probabil dintre aceia care și-au făcut concediul sau sînt programați cine știe cînd) se lasă furat și de considerații mai generale. Astfel, de pildă, cititorul **Ludovic Beldean** din Oradea se întreabă dacă distribuția concediilor de-a lungul întregului an este un sistem «perfect» și ar vrea să știe care sînt avantajele plecării tuturor salariaților unei întreprinderi în același timp.

Întrebarea tov. Beldean vine cu o întîrziere de cîteva ani; în ultima vreme, într-adevăr, sistemul ale cărui avantaje vrea să le cunoască este în mare pierdere de viteză. E vorba de un sistem practicat în unele țări (mai cu seamă în Franța) și care se întemeiază pe anumite criterii de economicitate: el permite pe de o parte ca 11 luni întreprinderea să lucreze cu efectivul complet și deci cu întreaga capacitate, iar pe de alta — ca revizuirea și repararea utilajului (și eventuale mici investiții) să se desfășoare fără a stingheri producția și fără a fi stingherite de ea. În plus, toți salariații pot beneficia de concediu într-un sezon favorabil (de obicei în august). De fapt, în Franța, la începutul lunii august își încetează activitatea nu numai o întreprindere sau alta, ci ramuri întregi (și ca o consecință, și o bună parte din rețeaua comercială și de servicii). Rentabil pe de o parte, sistemul este complet neeconomic pe de alta, căci dacă o lună toate dotările turistice sînt suprasolicitate, majoritatea anului ele suferă de lipsă de clienți (situația e compensată, într-o măsură, prin aflul de turiști străini). În același timp, o asemenea organizare nu ține seama și de interesele personale foarte variate ale milioanele de salariați. De aceea, în ultimii ani, se observă în toate țările în cauză tendința de abandonare a «concediilor concentrate» și de revenire la «etalarea» lor pe tot parcursul anului. Specialiști în sociologia timpului liber ca și mulți futurologi sînt de părere că pînă la sfîrșitul secolului, pe măsura creșterii duratei concediilor, oamenii vor opta pentru una din următoarele două soluții: a) să-și împartă concediul anual în două sau mai multe tranșe pentru a beneficia de avantajele unor anotimpuri diferite sau b) să-și «economisească» vacanțele pe cîteva ani pentru a putea profita o dată de un concediu de cîteva luni (pentru o mare călătorie, pentru odihnă împletită cu studiu etc.). Deocamdată, vacanță plăcută în condițiile actuale!

Cititorul V. Mocescu din Galați ne întreabă ce este adevărat în calculele pe care le fac diferiți oameni de știință cu privire la «creșterea catastrofică a populației globului» și la «epuizarea resurselor naturale». Am putea răspunde că asemenea calcule și previziuni nu constituie o noutate; de multe secole, profeți prăpăstioși anunță că ne pîndește sufocarea dar, după cum se știe, încă mai respirăm (și chiar mai mult ca înainte: vîrsta medie a trecut de la 20-25 ani la 60-70 ani). Ultimele previziuni ale «profeților negri» sînt apte să ne bage de-a binelea în sperieți: a) în 2005 vor fi 7 miliarde de locuitori ai pămîntului, iar în 2035, 15 miliarde, b) decalajul dintre țările bogate și cele sărace se va accentua, c) rezervele de pămînt cultivabil sînt de numai 2,3 miliarde ha și ele vor fi toate puse în cultură (cu cheltuieli enorme!) pînă în 2025, d) toate mineralele pe care le conține scoarța terestră vor fi epuizate pînă în 2050 etc., etc. asemenea previziuni, deși sînt realizate cu ajutorul computerelor și al ultimelor tehnici prospective, au dezavantajul că nu țin seama de mutațiile fundamentale pe care le provoacă schimbarea radicală a organizării sociale (o țară imensă ca China, care cuprinde un sfert din populația globului, a reușit să lichideze mizeria în circa 15 ani, fără ajutor din afară), de punerea în funcțiune a unor noi imense resurse (de pildă, cele oceanice), de faptul că nici creșterea populației nu este liniară, de apariția iminentă a unor materii prime sintetice etc.

Dar, ar fi tot așa de greșit să credem că ne putem culca pe o ureche. Pericole reale amenință omenirea dacă dezvoltarea este lăsată în seama forțelor stihnice. Studiarea științifică a diferitelor variante de perspectivă, elaborarea unor prognoze lucide și bine fundamentate, eliminarea risipei constituie astăzi cerințe obiective de care, mai ales, o societate socialistă, care are ca țel fundamental fencirea omului, trebuie neapărat să țină seama.

iri»

LASER

(ghiduri din materiale electroizolante sau cu aer, prevăzute cu elemente de reflexie și cu lentile de concentrare a fascicului). În comunicațiile cosmice laserul oferă excelente posibilități de transmisie la distanțe foarte mari.

O deosebită importanță în sistemul de comunicații laser îl prezintă modularea (imprimarea informațiilor pe fasciculul laser, folosit ca purtător) și demodularea (separarea la recepție a informațiilor de purtătorul luminos).

ÎN LOC DE UNDE HERTZIENE — RAZE LASER

În prezent, colectivul condus de prof. dr. ing. Gh. Rulea întreprinde cercetări — interesînd transmisiile telefonice și de televiziune — cu privire la modularea luminii purtătoare de informație și la demodularea sa la recepție.

Despre ce este vorba? Iată, foarte schematic, ce se întîmplă. Undele acustice provenite de la persoana care duce, de pildă, o convorbire telefonică se întîlnesc cu ultrasunete produse de un generator cu cuarț — parte componentă din instalația realizată de sus-menționatul colectiv. În acest mod, ultrasunetele poartă «amprenta» vocii; apoi, la rîndul lor, sînt îndreptate spre un fascicul de raze laser pe care îl modulează, îl «modifică». De fapt, este același principiu pe care se bazează și emisiunile de radio obișnuite, cu deosebirea esențială că de data aceasta sînt modulate nu undele hertziene, ci un fascicul laser, care devine astfel purtătorul în eter al informației.

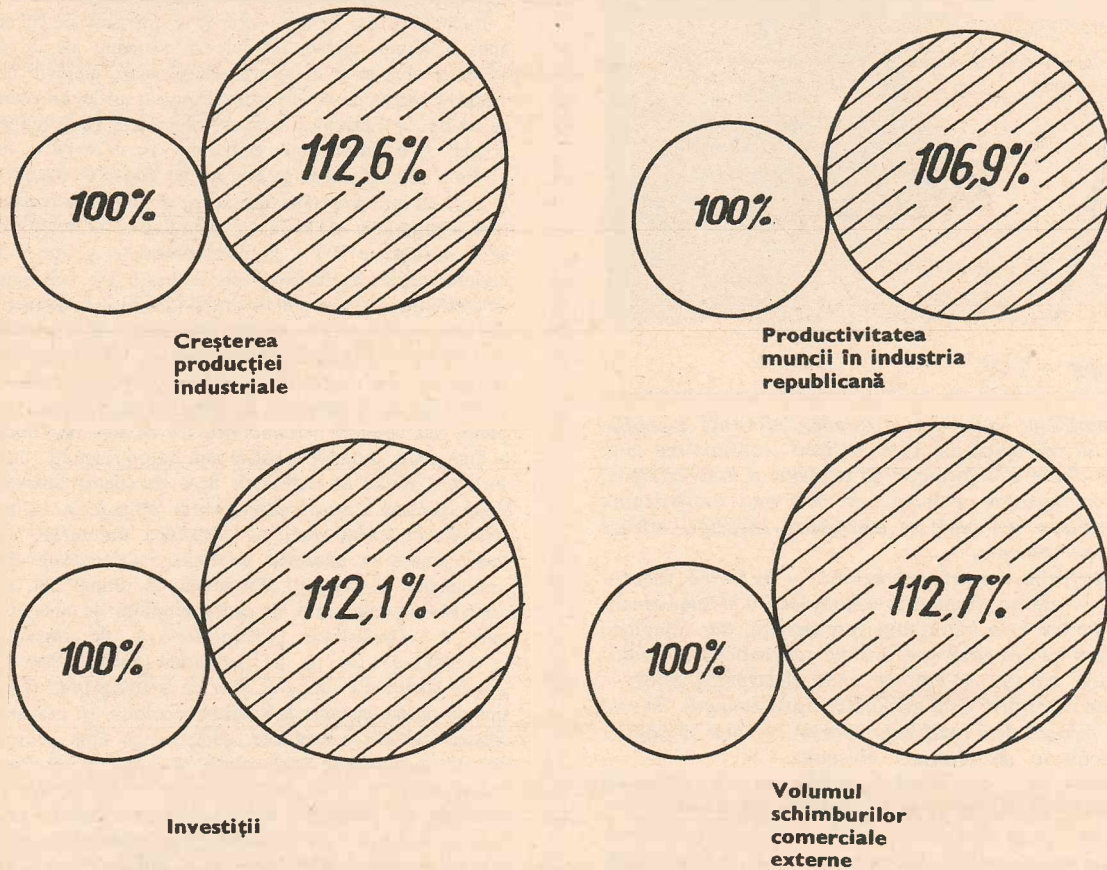
Pentru demodularea semnalului de convorbire a fost realizat un dispozitiv de detecție cu fotodiode care a dat bune rezultate experimentale. În același timp s-au efectuat studii în legătură cu distorsiunile (deformarea semnalelor transmise), trîgîndu-se concluzia că pentru grade de modulare nu prea mari, distorsiunile pot fi considerate ca acceptabile.

Finalizarea cercetărilor întreprinse de colectivul prof. dr. Gh. Rulea va conduce la comunicații pe fascicul laser în atmosferă liberă la distanță de 2 km. Capacitatea echivalentă: canale telefonice de ordinul cîtorva sute de convorbiri sau un canal de televiziune!

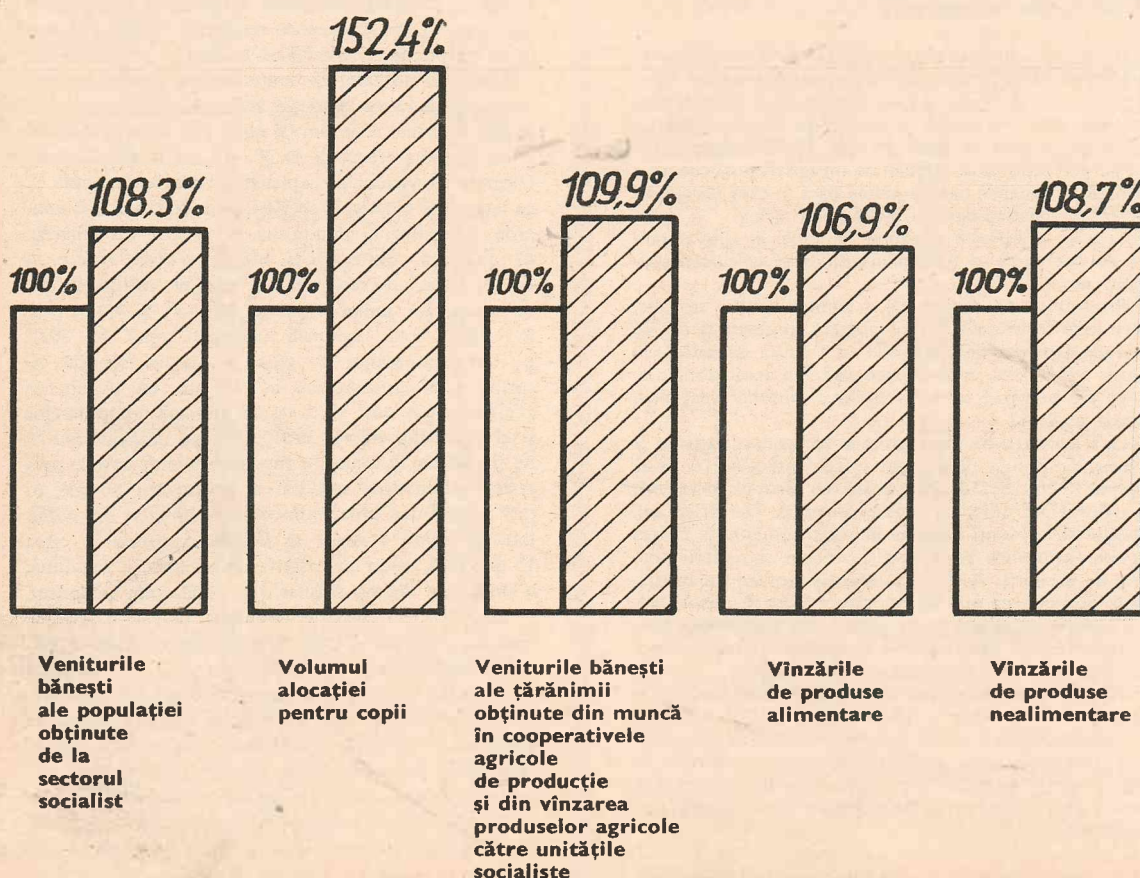
Întrucît această problemă prezintă interes pentru Consiliul Național pentru Știință și Tehnologie și pentru institutele de cercetări departamentale (de altfel Institutul politehnic-București a încheiat o convenție de colaborare în acest sens cu Institutul de cercetări electronice) există premise ca prin sprijinul acordat de aceste foruri să se obțină rezultate concrete pînă în anul 1973.

REZULTATELE PRIMULUI SEMESTRU NE ÎNTĂRESC ÎN LUPTA PENTRU ÎNDEPLINIREA CINCINALULUI ÎNAINTE DE TERMEN

Realizările primului semestru — o demonstrație elocventă a hărniciei, priceperii și spiritului creator al poporului nostru, a înaltului său patriotism, a ceea ce am realizat, dar și a ceea ce avem de făcut pentru îndeplinirea unei hotărâri unanime: CINCINALUL ÎNAINTE DE TERMEN. În prezentarea grafică ce urmează sint reflectate importante creșteri obținute în semestrul I/1972 la o seamă de indicatori principali, comparativ cu semestrul I al anului 1971 (semestrul I/1971 = 100%).

Sporurile substanțiale obținute în domeniul producției materiale, procesul de modernizare a industriei, agriculturii, construcțiilor, a tuturor ramurilor de activitate se reflectă în mod nemijlocit în creșterea venitului național, în îmbunătățirea nivelului de trai al întregii populații, obiectivul central al construcției socialiste. În graficul care urmează se pot vedea creșterile obținute la o serie de indicatori, în semestrul I al anului 1972, comparativ cu semestrul I al anului 1971 (semestrul I/1971 = 100%).

În șapte zile

Sentimentul cu care rămi după parcurgerea Comunicatului cu privire la îndeplinirea planului de stat de dezvoltare economico-socială a României în semestrul I 1972 este acela al certitudinii. Rezultatele însemnate obținute în toate domeniile activității economico-sociale și culturale confirmă din nou justetea politicii partidului nostru, caracterul său realist, capacitatea clasei muncitoare, a țărânimii, a întregului nostru popor de a înfăptui marile obiective elaborate de partid. Sint rezultate pe care toți oamenii muncii le-au închinat Conferinței Naționale a Partidului, celei de-a XXV-a aniversări a republicii, și care-ți întăresc certitudinea că angajamentul luat de a îndeplini cincinalul în patru ani și jumătate va fi pe deplin realizat.

Așa cum se arată în comunicat, prevederile principale ale planului de dezvoltare economico-socială a țării pe semestrul I al acestui an au fost îndeplinite în bune condiții. În industrie, volumul producției globale a fost de 178,6 miliarde lei, planul fiind îndeplinit în proporție de 101,9 la sută, cu o depășire de 3,2 miliarde lei. Analizând rezultatele pe acest semestru, comunicatul subliniază că, în comparație cu semestrul I 1971, producția industrială a sporit cu 12,6 la sută, înregistrându-se ritmuri înalte de creștere în toate ramurile industriei: 15,9 la sută în industria construcțiilor de mașini, 12,2 la sută în industria energiei electrice, 12,3 la sută în industria chimică, 14,6 la sută în industria ușoară, 12,1 la sută în industria alimentară. Este pentru întreaga noastră clasă muncitoare un motiv de justificată mândrie că a știut să realizeze sarcinile istorice pe care partidul i le-a pus în față, asigurând industriei noastre socialiste o dinamică puternică, relevantă și de faptul că numai producția realizată pe primul semestru al acestui an depășește producția obținută în întregul an 1965.

Informind opinia publică asupra rezultatelor obținute în toate ramurile economiei naționale, comunicatul se oprește asupra unor indicatori de plan, asupra unor probleme economice de maximă importanță în prezent. Faptul că pentru semestrul I se remarcă îmbunătățirea calității producției este o chestiune care ne bucură pentru că ne privește în egală măsură pe toți, acest indicator avind o influență directă atit asupra muncii cit și asupra vieții fiecăruia dintre noi. Așa cum nu poate să nu ne bucare că planul productivității muncii în industria republicană a fost îndeplinit și depășit, ceea ce a însemnat practic că aproape 60 la sută din sporul producției globale industriale a fost realizat pe seama creșterii productivității muncii. Și în această perioadă a continuat amplul program de investiții, reușindu-se pînă la finele lunii iunie să se realizeze din fondurile centralizate ale statului un volum de investiții de 38,4 miliarde lei, cu 12,1 la sută mai mult ca în semestrul I al anului trecut. Au fost puse în funcțiune 121 capacități de producție industriale principale. În agricultură a continuat dezvoltarea și modernizarea bazei tehnico-materiale, fiind amenajate pentru irigații și date în exploatare 64 mii hectare. Pe 9 660 mii hectare se cultivă produse menite să aducă un plus de indetulare fiecărei familii.

Așa cum ne-a învățat partidul, succesele, oricît de mari ar fi ele, nu trebuie să ne împiedice să vedem ceea ce mai avem de făcut. Este ceea ce face și comunicatul, atrăgîndu-ne atenția că deși la majoritatea produselor planul a fost îndeplinit și depășit, că deși la unele produse s-au înregistrat creșteri însemnate față de semestrul I al anului trecut, cu toate acestea nu s-a realizat nivelul prevăzută prin plan, comparativ cu perioada corespunzătoare a anului trecut. S-au obținut rezultate și în reducerea volumului de cheltuieli la 1000 lei producție-marfă, fără să se atingă însă nivelul planificat pentru acest semestru. Neîndoielnic că aceste rămăneri în urmă vor fi recuperate, că sarcinile mari pe care partidul ni le-a pus în față vor fi nu numai îndeplinite ci și depășite. Pentru că stă în puterea noastră, pentru că ține de voința și acțiunea fiecăruia dintre noi.

Tot ceea ce se produce în această țară, tot ceea ce se gîndește și se înfăptuiește îl are în vedere pe om și nevoile lui, urmărește ridicarea nivelului de viață și civilizație al întregii populații. Este ceea ce subliniază și comunicatul, remarcînd faptul că ritmul susținut de dezvoltare a economiei naționale a permis creșterea veniturilor populației și consumul în bunuri și servicii, îmbunătățirea condițiilor de muncă, de locuit și de odihnă, adică a permis creșterea în continuare a nivelului de trai material și cultural al poporului.

I. P.

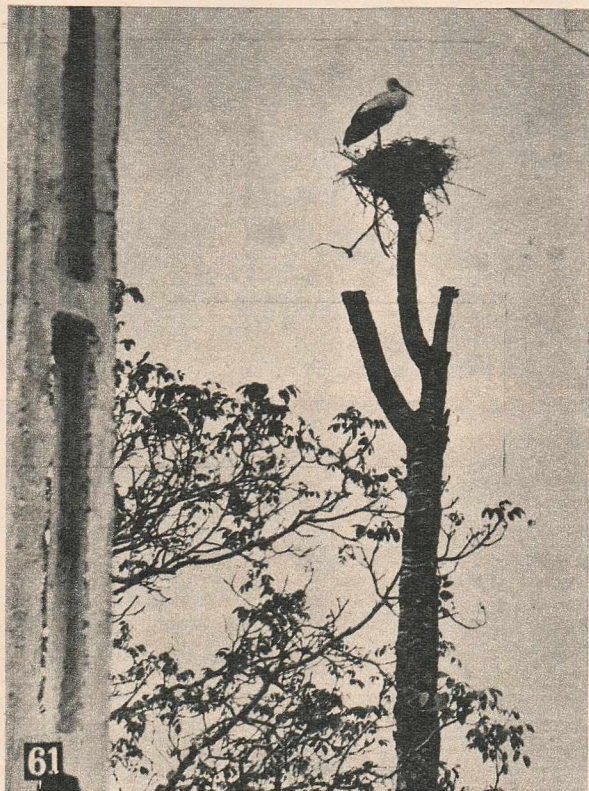
Marti, 18 iulie 1972

concurusul nostru

cea mai frumoasă

FOTOGRAFIE

61. Popas la etajul II
MIRCEA CIMPOIERU — Ploiești
62. Colier
KÖRÖSSY ȘTEFAN — Constanța
63. În zori
NICOLAE CRISTOVEANU — București
64. Iarnă
FEKETE JÁNOS — Tg. Mureș

61

62

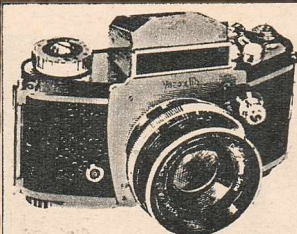

63

64

POȘTA CONCURSULUI

concurusul
„CEA MAI
FRUMOASĂ
FOTOGRAFIE“

Fotografia
aleasă Nr. _____

Numele, prenumele și adresa
citorului

SILVIU MICLE — Sighet. Avem impresia că într-adevăr ne-am cam pripit cu afirmația că «ne-am înțeles». De fapt — asta este cel puțin părerea noastră — dumneavoastră sinteți acela care refuzați să ne înțelegeți. Cum vedeți dv. că ar fi posibil să sondăm părerea tuturor cititorilor, să aflăm ce anume, în fiecare număr de revistă, îi interesează mai mult și ce mai puțin pentru a putea, în consecință, să plasăm coponul în așa fel încât să nu deranjeze pe nimeni? Ceea ce cititorului X i se pare neinteresant, lui Y s-ar putea să-i placă sau să-i folosească (e cazul reclamelor). Și atunci?... Și mai e ceva: operația tehnico-artistică numită machetare (punerea în pagină a materialelor) presupune respectarea unei sume-

denii de criterii: politice, estetice, de necesități tipografice etc. Dacă la toate acestea am adăuga un criteriu nou, ce se află pe dosul paginii, e de presupus că machetatorii noștri își vor da demisia.

BĂDIC TITUS — Oradea. Nu, nu corespunde. IANOȘ ION — Galați. Concurusul se termină la 31 decembrie 1972. Pentru regulamentul concursului consultați revista «Flacăra» nr. 12 din 18 martie și nr. 13 din 25 martie a.c.

AUREL MORARIU — Orașul Gh. Gheorghiu-Dej. Regulamentul nu a stabilit nici o condiție în ce privește sortul de hîrtie al fotografiilor. De altfel nici n-ar putea s-o facă, calitatea hîrtiei fiind în funcție de subiect, transparența negativului etc., etc.

VERESS ALBERT — Tg. Mureș. Este cu nepuință să răspundem fiecărui concurent în parte dacă fotografiile trimise au fost sau nu acceptate pentru publicare.

pe străzile lumii

CRACOVIA: povești adevărate

de Delia ȘTEFAN

Poarta Sfintului Florian, monument rar de arhitectură militară medievală, și un fragment din vechiul zid de apărare al orașului.

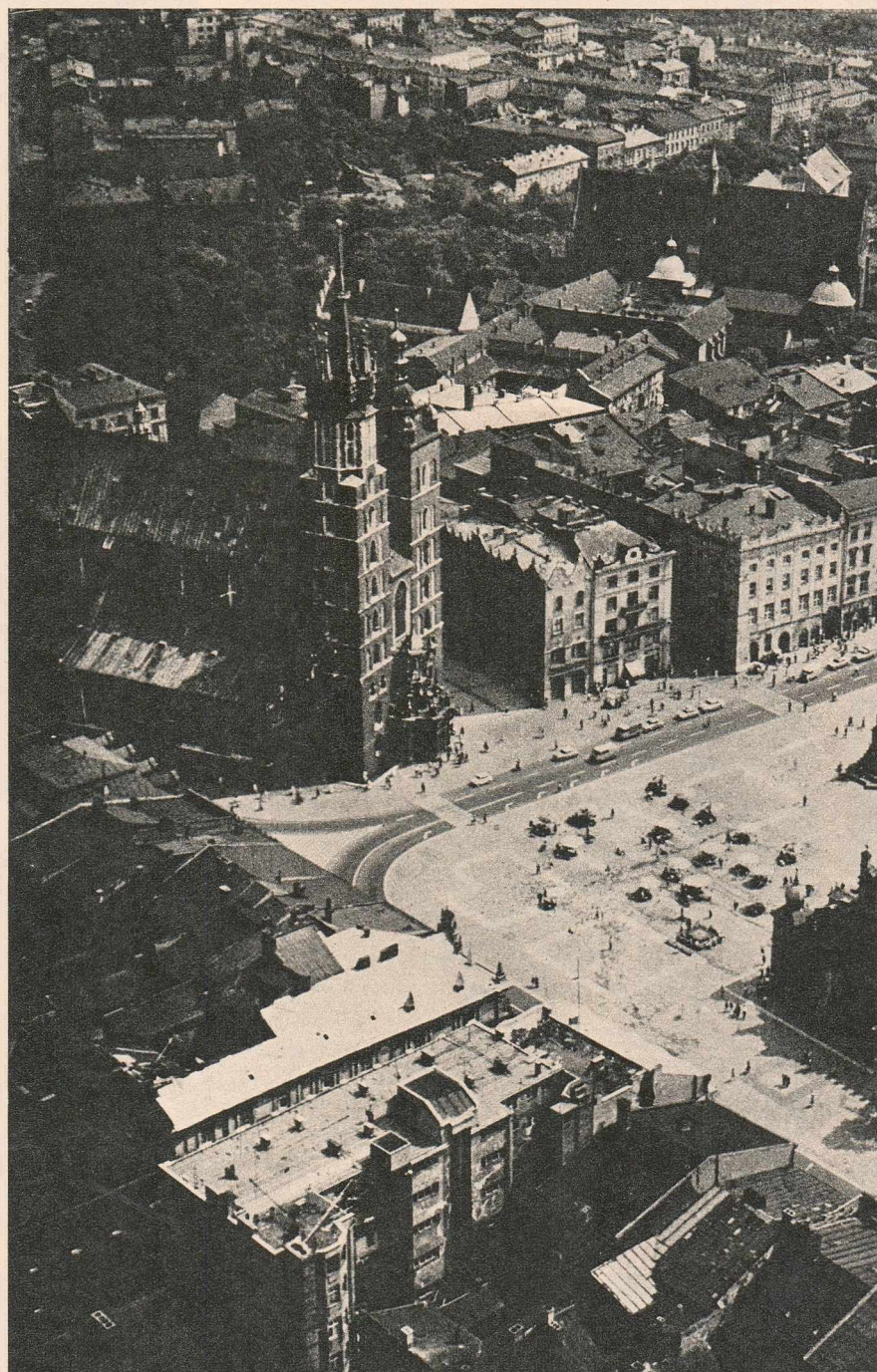
E unul dintre puținele orașe, mi s-a spus, în care centrul vechi și cel nou coincid, «nucleul istoric» nu e un perimetru izolat, rezervat uzului turistic. De peste șapte sute de ani centrul vieții comerciale, culturale și administrative a Cracoviei este Piața principală, largă, pătrată, înconjurată de somptuoase case burgheze, de palate și biserici, având în mijloc turnul fostei primării și clădirea așa-numitei Hale a postavurilor, Sukiennice. Vârstele arhitectonice se amestecă în această piață colorată în cenușii secolelor, romanicul catedralei Sfintului Adalbert, goticul turnului primăriei, Renaissance-ul Halei postavurilor, barocul și neoclasicul clădirilor construite odinioară de opulenții negustori și patricieni ai cetății. Ne aflăm într-un oraș care a fost timp de aproape șase secole capitala țării, mîndru de trecutul lui milenar, de monumentele lui istorice și de comoriile lui de artă, în orașul supranumit «muzeul de arhitectură al Poloniei». Sintem în plin centrul acestui muzeu. Accesul mașinilor e interzis aici, dar forfota pietonilor umple piața. Oamenii intră și ies din galeriile cu mici prăvălii de artizanat și suveniruri amenajate la parterul Halei postavurilor, se așază la mesele cafenelelor, se opresc în fața vitrinelor sau trec grăbiți și preocupați spre cine știe ce treburi. Chioșcuri cu flori, într-un colț al pieței,

pun pete de culoare caldă pe dantela cenușie a fațadelor. Porumbei grași și leneși, fără teamă de oameni, se mișcă «au ralenti» pe dalele pavajului, nici măcar nu ți se ferec din cale. Trece o trăsură urmată de un cortegiu vesel. Tinerii cîntă un cîntec studentesc. Cîțiva poartă triumfal pe umeri o saltea pneumatică. E darul lor de nuntă oferit mirelui și miresei din trăsură. Coloane, frontoane și ogive, roșul și galbenul florilor, studenții cu obraji îmbujorați, porumbeii greoi și supraalimentați, totul se amestecă într-o imagine plină de farmec, foarte tipic cracoviană.

AMINTIRI

Din Piața principală străzile pornesc în toate direcțiile. De-a lungul lor, purtîndu-și cu orgoliu secolele și legendele, sutele de biserici și palate, mănăstiri și muzee ale orașului. Casa cu negri, Casa cu păun, Casa cu Sfînta Fecioară, Hotelul cu trandafir, Palatul cu berbeci, Casa cu cerb, cu vultur, cu salamandre, palatul Potocki, Krzysztofory, Ciechanowski, Wielopolski. Fiecare, cu numele celui care a construit-o, cu emblema sau blazonul care servea în evul mediu drept număr de casă, fiecare cu povestea și amintirile ei. În cartierul studentesc te întîmpină zidurile cenușii și severe ale Universității Jagellone fondate în 1364 — cu 16 ani după cea din Praga, cu un an înaintea celei din Viena — de regele Cazimir cel Mare. Universitatea avea încă din secolul XV școli de medicină, drept, științe matematice și astronomice. Pe băncile ei au stat Copernic și — spune legenda — Faust. Clădirile poartă și azi numele lor latinești — Collegium Maius, Collegium Minus, Phisicum, luridicum, Chemicum, Slavisticum, Novum. Dezvoltarea și înflorirea Cracoviei, prestigiul ei trecut și prezent de focar al științei și culturii sînt strîns legate de existența acestei universități renumite care are azi 11 facultăți, pregătind cadre pentru tot felul de profesioni.

Fostele palate senioriale adăpostesc instituții, muzee și colecții de artă, la parterul multor clădiri seculare s-au amenajat magazine, restaurante și cafenele, în subsoluri — cluburi, totdeauna pline, căci cracovianului îi place să facă un popas în fața unei cești de cafea și a unei prăjituri, a unui pahar de vodcă și a unei gustări care deschid apetitul pentru lungi conversații cu amicul sau amica de vizavi. Cel care se află în trecere prin marele oraș din sudul Poloniei nu are însă vreme de discuții la o cafea. Își poate

fluviul

N-am căutat niciodată cu mai multă curiozitate obârșia vreunei ape cum am cercetat locurile de unde izvorăște Dunărea. Nu știu de ce, dar parcă îmi căutam propria obârșie, ca acele spirite chinute care, așa cum scria Matei Caragiale, neputându-și determina arborele genealogic se pierd în ipoteze adânci ca niște vise nebune... Dunărea este însă o certitudine tulburătoare, o realitate complexă, rămânând, totodată, pentru europeni o legendă în formă de fluviu. În Munții Pădurea Neagră, dintr-o gură de granit, de sub bărbi de mușchi mustitor risipit ca scutecele moi ale unui nou-născut pe un pat de stinci colțuroase, își născă singele limpede al pământului, și o placă de fier prinsă de oameni printre evantaiile frunzelor de ferigă atestă locul unde vine pe lume Dunărea. O arteră deschisă din care gîlgîie apa, atîta cîtă s-o cari cu sacaua, pentru a potoli setea unui sat de munte, dar din începutul acesta firav, lipsit de orice spectaculozitate, își ia ființă cel mai fantastic spectacol acvatic al continentului nostru. Cîțiva kilometri mai jos, stringîndu-și apele din zeci de pîraie și izvoare anonime, Dunărea ajunge cît Bistrița Moldovei, pentru ca, după o zi și o noapte de curgere, la hotarul Bavariei să crească atîta cît să poarte pe spinarea ei ambarcațiile navigatorilor care o pot străbate pînă la Marca Neagră.

Nici pădurea de unde izvorăște nu este neagră, cum nu este nici marea în care Dunărea își pierde numele și apele. Cuvintele acestea cu rezonanțe de mit sînt doar punctele de pe harta Europei între care Dunărea curge de-a lungul a 2 860 km, spălînd pămîntul a opt țări, deschizînd vatră pentru trei capitale, stringînd apele din bazinul nordic al Alpilor și din cel sudic al Tatrei și despărțînd prin Porțile de Fier Balcanii de Carpați, pentru a crea la vărsare, o mică de kilometri mai jos, fantastica lume a Deltei, rod al unei agonii de uriaș neputzabil căruia moartea i-a ieșit în cale înainte de vreme. M-am întrebă, străbătînd-o în aproape tot lungul ei, unde ar fi ajuns Dunărea dacă n-ar fi întîlnit atît de prematur talazurile Mării Negre? Ar fi bătut poate la porțile Caucazului sau și-ar fi risipit apele prin Cimpia Anatoliei iar noi nu i-am mai fi primit cel mai generos dar al extraordinarei sale ființe — Delta. Și oare cîte mii de milenii i-au trebuit pentru a-și tăia calea printre munții care i-au pus în față Porțile de Fier? Și cîte mii de milenii a bătut în pieptul lor pînă să le deschidă?

Oamenii zilelor noastre n-au avut nevoie decît de trei mii de zile și de trei mii de nopți pentru a le închide și a le fereca în betoane, pecetluind sub un nou destin cel mai vijelios, mai frenetic, mai sălbatic și mai neînduplecat ceas al Dunării: trecerea ei prin Cazane. Acum, acolo unde Carpații și Balcanii și-au alipit din nou trupurile prin umerii de fier și de beton înalți în calea Dunării de oameni, sub întinderea apelor așternute peste pragurile morții zac pentru vecie drumurile romane scobite în stîncă, vetrele unor localități milenare strămutate pe noile tărîmuri ale vieții, iar la o mie de izbituri de lopată în amonte lacului de acumulare doarme sacrificată în zidirea de ape, ca un tribut plătit pentru ceea ce ne era mai drag și iubeam mai mult, așa cum ne-au cerut-o dintotdeauna legendele, frumoasa Ada Kaleh. Ea rămîne în memoria actelor care fac istoria ca mit al sacrificiului cerut de temeinicia unei noi construcții. Este reeditarea poveștii Meșterului Manole, care pentru a-și clădi neasemuita mănăstire de la Curtea de Argeș a trebuit să-și zidească în trupul ei iubirea. Prin acest act, legenda în formă de fluviu, care de mii de milenii străbate Europa cîntată în limbile a opt popoare, își adaugă la letopisețul ei scris cu năvalnicele-i ape o nouă legendă.

În spiritul unei vechi tradiții a orașului, în Casa Kossak, unde au locuit generații de pictori cunoscuți aparținînd acestei familii, a luat naștere în primele luni ale anului o cafenea-muzeu. În sălile care găzduiesc colecții de tablouri, arme și porțelanuri au loc în fiecare săptămînă recitaluri de poezie și muzică, de pe acum cunoscute și apreciate.

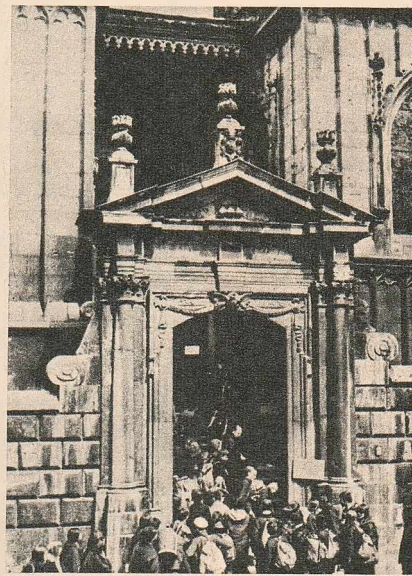
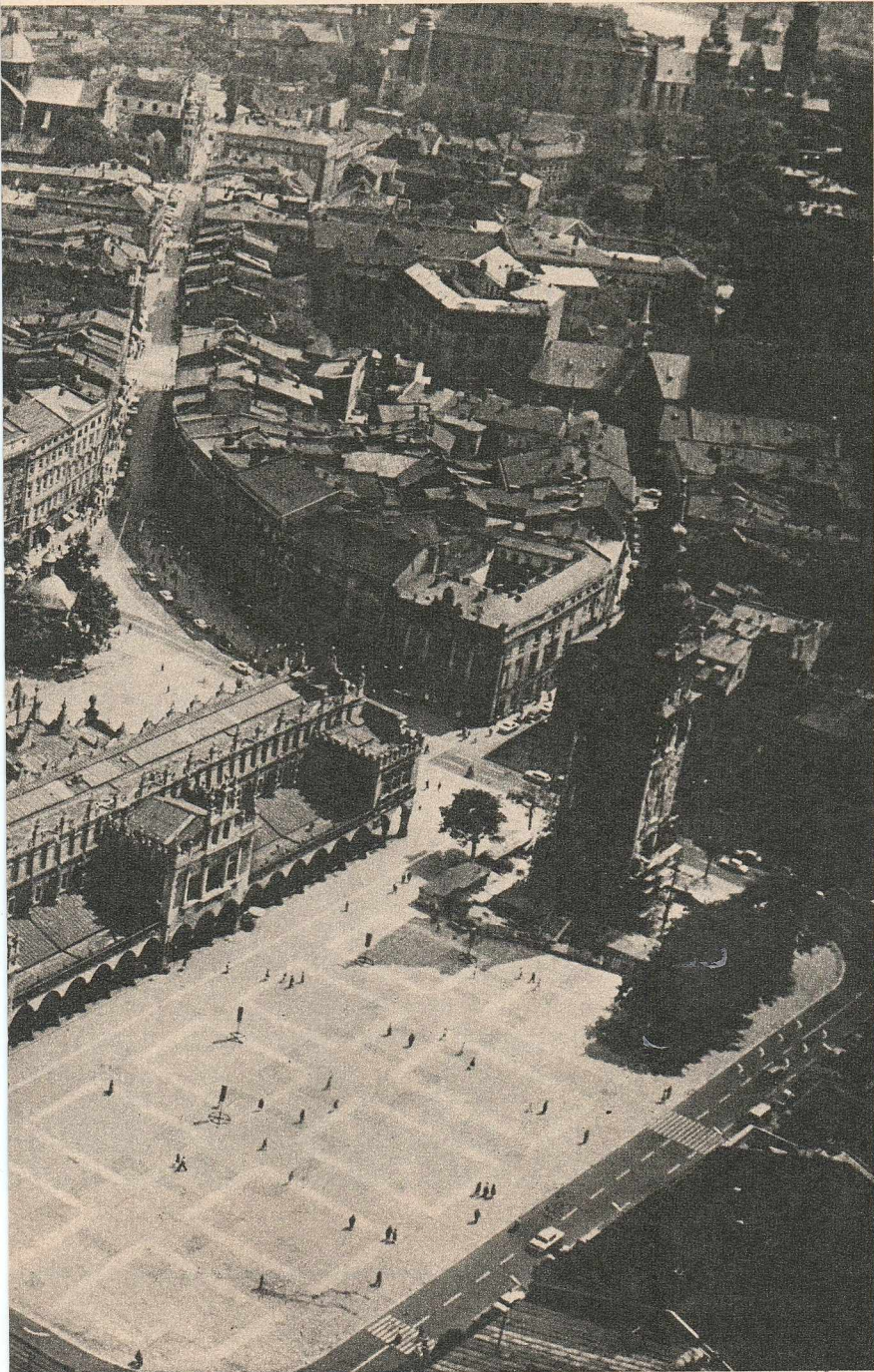
permite cel mult s-o folosească ca pretext pentru a gusta cîteva minute din atmosfera unor faimoase cabarete ca «Balonul verde», tradițional loc de întîlnire al artiștilor și scriitorilor, cu amintiri despre oameni iluștri care, încă pe la începutul secolului trecut, se adunau în jurul meselor lui. Ochii călătorului cercetează curioși zidurile încărcate de timp, fețele oamenilor, — multe chipuri tinere și frumoase, tineretul studentesc al Cracoviei — comorile de artă din muzee și biserici, altarul policrom al lui Wit Stwosz, înalt de 13 metri, capodoperă a sculpturii în lemn, frescele pictorului național Jan

Matejko, celebra «Doamnă cu nevăstuica» a lui Leonardo da Vinci. Și sînt atîtea și atîtea. Încerci să reții poveștile adevărate ale orașului, dar cum ai putea memora tot ce se poate spune despre un oraș cu peste un mileniu de istorie, cu atîtea întîmplări în care și-au amestecat numele oameni mari, arhitecți și revoluționari, scriitori și monarhi, călugări și învățați. Da, aici a locuit timp de doi ani Lenin, aici a învățat Copernic, Tadeusz Kosciuszko a jurat aici să recucerească independența națională a țării, aici au poposit și au lucrat Liszt și Balzac, aici, în anii tragici ai ocupației hitleriste, 183 de profesori ai Universității Jagellone au fost adunați la Collegium Novum spre a fi arestați, maltratați și trimiși în lagărele morții, care inflorea veninos pe pămîntul Poloniei chiar și la numai cîteva zeci de kilometri de Cracovia. Străzile Cracoviei au mii de amintiri de glorie și sînge.

ȘI DINCOLO DE «PLANTY»

Toate străzile care pleacă din Piața principală ajung la «Planty», parcul circular

care înconjoară perimetrul vechi al orașului, inel de verdeață amenajat în secolul trecut pe locurile fostului zid de apărare. Din cele șapte porți, a mai rămas la capătul străzii Florianska — parte din fosta «cale a regiilor» — poarta Sfîntului Florian, monument rar de arhitectură militară medievală a Europei centrale; din cele 33 de turnuri care apărau orașul în anul 1500 se mai păstrează trei. La celălalt capăt al «căii regiilor», la extremitatea străzii Grodzka, se înalță colina pe care a fost construit cel mai valoros complex de clădiri istorice din Polonia, castelul și catedrala Wawel. Loc de încoronare și înmormintare a monarhilor polonezi, reședință regală pînă în ultimii ani ai secolului XVI, Wawelul păstrează între zidurile sale secole de istorie. În zecile de săli sînt expuse tablouri semnate de maeștri, mobile și obiecte decorative, colecții de artă orientală, de arme și trofee, neprețuita colecție de tapiserii lucrate în secolul XVI în Flandra și trimise în timpul războiului, spre păstrare, în Canada. Catedrala adăpostește în capele și cripte, alături de mormintele întregii dinastii Jagellone, pe cele ale

Numărul vizitatorilor complexului de monumente de la Wawel este de circa un milion pe an, în majoritate tineri care vin să vadă aici, în «Panteonul culturii naționale», mărturiile unei epoci glorioase din istoria Poloniei.

unor fii iluștri ai țării, Tadeusz Kosciuszko, Adam Mickiewicz, Juliusz Slowacki.

Dar străzile trec de colina Wawel, de inelul de verdeață care înconjoară orașul vechi, și merg mai departe. În anii puterii populare numărul locuitorilor Cracoviei s-a dublat, suprafața ei s-a întins mult dincolo de centura parcului «Planty». Clădirile nucleului istoric au fost restaurate, fostele periferii au devenit cartiere moderne. La numai 10 kilometri de centrul Cracoviei s-a construit, cu începere din 1949, un oraș-satelit, care a ajuns la 130 000 locuitori. Ridicat odată cu uriașul Combinat metalurgic Lenin, Nowa Huta a conferit Cracoviei o nouă vocație, noi și importante valențe economice. Centrul istoric, științific și cultural de odinioară a devenit și un important oraș industrial, care produce într-un an de două ori mai mult oțel decît dădeau laolaltă toate întreprinderile siderurgice ale Poloniei antebelice. Străzile încărcate de amintiri ale Cracoviei vechi, tradițiile și rafinamentul ei artistic se întregesc într-un ansamblu armonios cu clădirile moderne, străzile luminate cu neon ale Cracoviei noi. Tineretul studios al Universității Jagellone se amestecă cu tinerii ingineri, tehnicieni și muncitori ai cartierelor industriale, de pe băncile facultăților se ajunge în halele uzinelor, în institutele și centrele de cercetări științifice ale orașului. Străzile care pleacă în toate direcțiile din Piața principală duc de ieri spre mîine. Istorie veche și istorie nouă, tradiție și viitor se întrepătrund, și poate întîlnirea lor este aceea care face din Cracovia un oraș care se uită greu, în care țiar plăcea să revii mereu.

► Piața principală — un pătrat cu latura de 200 de metri — e azi, ca și ieri, centrul Cracoviei.

În mijloc — Sukiennice, «Hala postavurilor». Spre deosebire de multe alte orașe poloneze, clădirile Cracoviei au rămas aproape neatînse de război datorită unei abile manevre a Armatei Sovietice.

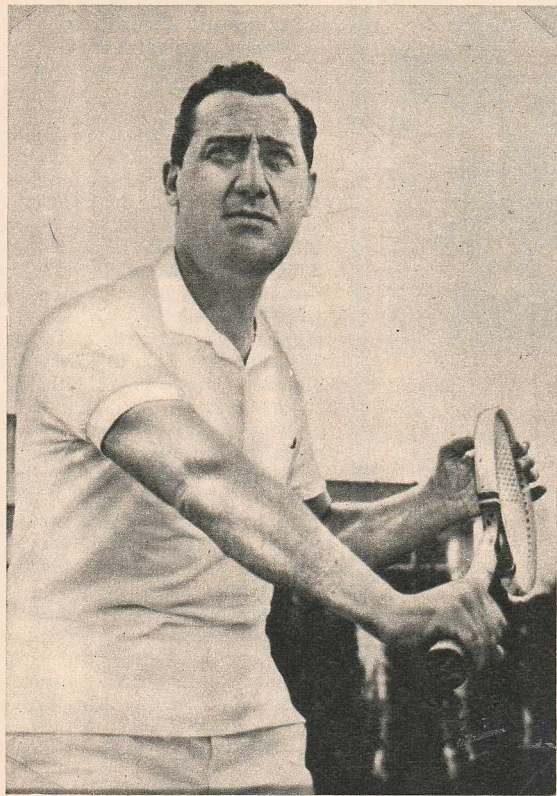
Nowa Huta a luat naștere și a crescut odată cu Combinatul metalurgic Lenin, la 10 kilometri de centrul Cracoviei, pe locurile unui sat care se numea odinioară Mogila (mormîntul). Azi face parte integrantă din Cracovia, aducîndu-i un aflus necesar de energie vitală.

PE ECRANE

O AFACERE

«Boom-ul care v-a luat mințile tuturor» — spune un personaj, și aici se află cheia filmului, intitulat de altfel chiar «Il Boom», adică miracolul economic a l'italiano, atât de găunos și tragicomic, prilej de satiră pentru artiști, de glume amare pentru cetățeanul de pe stradă. Titlul propus la noi, «O afacere», minimizează rostul și hazul filmului, al cărui erou este și el o victimă a «boom»-ului, a încrederii naive într-o prosperitate căzută din cer.

Nepreocupat nici un moment de strălucirea în sine a situațiilor comice, Vittorio de Sica ne propune în acest film, realizat cu nouă ani în urmă, o incursiune amară în lumea celor orbiți de miracol. Alberto Sordi, specializat în roluri de păguboși umili, de mici învârtitori aflați mereu pe

marginea prăpastiei, visează la tot pasul «afacerea formidabilă» care să-l salveze de faliment: în timpul unei partide de tenis propune partenerului «o afacere» de vis; noaptea, cu prietenii, în piața San Pietro, printre coloanele lui Bernini, gândul îi zboară la «afaceri formidabile». Tribulațiile și credulitatea sa deznădăjduitoare sînt prilejul unei radiografii sociale, dacă nu de mare adîncime, în orice caz perfect revelatoare asupra fenomenului în chestiune.

În căutarea norocului, eroul se izbește de adevărații profitori ai «boom»-ului, o lume închisă și cinică, în care afacerismul diletant este respins cu dispreț. Cineastul, mare maestru în picurarea amarăciunii între două înghițituri de ris, a pregătit o lovitură de trăsnet: singura modalitate de ridicare la suprafață a falitului va veni nu prin înserarea lui în familia potentăților, ci printr-un acord tragic cu aceștia: în schimbul unui cec gras, își vinde un ochi. Vittorio de Sica și colaboratorul său Cesare Zavattini nu au acceptat să glumească cu abilitate pe marginea unor acute implicații sociale, de aceea nu-și menajează eroul comic, nu-i oferă șansa de a trage clapa cu banii în buzunar. Spre folosul deplin al filmului, al îndrăznelii sale critice, îl trimite în sala de operație.

Magda MIHĂILESCU

P.S. Din nou despre traduceri. Dacă titlul românesc al filmului reprezintă, evident, o opțiune discutabilă, dar nu o gafă, altfel stau lucrurile cu expresia «figurati» care înseamnă «închipuie-ți», nu «ce figură!».

mari cineaști pe platouri

La ora la care publicăm aceste rânduri, Visconti a terminat filmul Ludwig, «povestea neliniștitului rege al Bavariei, prietenul muzicienilor și al intelectualilor, mort în împrejurări misterioase la vârsta de 41 de ani». Deocamdată, marele cineașt refuză să-și prezinte filmul la Festivalul de la Veneția.

1) *Visconti și interpreții principali: Helmut Berger, Romy Schneider.*

2) *Ludwig — Helmut Berger, actor lansat de Luchino Visconti.*

telegrame

- Truffaut s-a hotărît să realizeze un film în film. «Noaptea americană» va povesti, pe un ton comic, toate peripeziile care însoțesc munca unei echipe de filmare, de la prima pînă la ultima clachetă. Titlul, «Noaptea americană», înseamnă în argou cinematografic «o noapte» obținută în plină zi cu ajutorul unor filtre speciale. Scenariul este scris în colaborare cu Jean-Louis Richard. În rolurile principale — Alexandra Stewart și Jean-Pierre Léaud.
- Sidney Poitier este producătorul, regizorul și interpretul principal al filmului «Un decembrie cald», aflat în curs de turnare la Londra.
- Unele reviste franceze au lansat știrea potrivit căreia Hitchcock are de gînd să facă un film pentru Jeanne Moreau (fotografia nr. 3). Marele cineast ar avea, se zice, o idee în acest sens, iar ca să treacă la fapte i-ar mai trebui — după mărturisirea domniei-sale — vreo șase.
- Regizorul spaniol Manuel Benitez ecranizează o năvălă a lui Blasco Ibanez, «El Cordobes». Pentru principalul rol feminin a solicitat-o pe Romy Schneider.
- Studiourile DEFA, în colaborare cu studiourile cehoslovace, pregătesc o transpunere după povestirea lui E.T.A. Hoffmann, «Elixirul diavolului». Regia — Ralf Kirsten.
- «Aelita», scrierea științifico-fantastică a lui Aleksei Tolstoi, ecranizată de Protazanov în 1923, va deveni din nou film, de data aceasta datorită lui Grigori Ciuhrai.
- Bette Davis, Alberto Sordi, Silvana Mangano și Joseph Cotten sînt parteneri în filmul lui Luigi Comencini, «Jocul» (locul filmărilor — Roma).
- François Reichenbach, autorul vestitelor portrete cinematografice (Brigitte Bardot, Arthur Rubinstein, Yehudi Menuhin, Von Karajan, Johnny Hallyday), renunță — cel puțin pentru o vreme — la acest gen de dragul filmului de ficțiune. În vara aceasta va realiza filmul «Rău de mare», cu Raymond Devos în rolul principal.

cronica satirică

de Teodor MAZILU

măninci tu,
măninc
și eu....

— Măninci tu, măninc și eu...
Cunoașteți desigur această expresie drăgălașă care vrea să simbolizeze tandrețea cea mai desănatată. Soția e în stare să rabde de foame dacă legitimul soț n-o urmează în aventurile ei gastronomice.

— Dacă nu măninci tu, nu măninc nici eu...

Bietul soț n-are chef de mncare — se mai întâmplă — credincioasa soție, valoroasa gospodină îl hrănește cu forța, ca pe un bolnav, îndreaptă energic spre gura bietului om frecvența aprigului ei devotament.

— Te rog, mănincă... Dacă nu măninci, pling...

Ce să facă nefericitul soț? Mănincă în silă și soția e foarte fericită: orgoliul ei de gospodină s-a împlinit...

E știut, încă din timpuri străvechi, că dragoste cu sila nu se poate face. În ciuda acestui sănătos principiu, unii oameni te asinează cu drăgălășenia lor, te sufocă de-a binelea cu devotamentul lor posac, cu fularile lor de lină groasă, cu care te înfofolesc în plină și glorioasă vară. De atîta dragoste nu mai poți nici să caști ca lumea. Tandrețea asta nebulă îți împiedică orice mișcare.

Tu n-ai chef să bei, dar gazda îți toarnă țuică în pahar, în ciuda tuturor protestelor.

— Bea... Îmi faci mie o plăcere...

N-are importanță că ție și se face rău după aceea, la această posibilitate amabila gazdă nici nu se gîndește.

Am văzut copii striviți, mutilați, sufocați de atîtea atenții... Din pricina atîtor atenții care se năpusteau cu metodă asupra lor, bieții copii n-aveau timp să mai răsufle, să se mai joace. Nu se sfîrșea bine o drăgălășenie că și începea alta.

De fapt, acești indivizi n-au decît grija lor și puțin le pasă de tine, ei și-au întocmit un plan de binefaceri pe care sînt hotărîți să-l ducă la capăt cu orice risc. Ei îți hotărîsc, de la sine putere, starea ta sufletească, alții merg și mai departe, îți iau și temperatura, îți iau și pulsul. Ei hotărîsc în locul tău dacă ție e cald sau frig. Ei hotărîsc în locul tău dacă e miercuri sau joi. Tu nici nu mai existi, nu ești decît un obiect pe care în dragostea lor îl mută unde vor.

— Ți-am luat un bilet de concediu la Sinaia. Trebuie să-ți placă muntele...

Tu voiai să te duci la mare. Dar el «ți-a ghicit gîndul». El îți ghi-cește intenții pe care tu, bineînțeleș, nu le ai... Dar el confundă plăcerile lui cu plăcerile tale, și această confuzie îl îngrășă. Dacă protestezi, se face galben de furie:

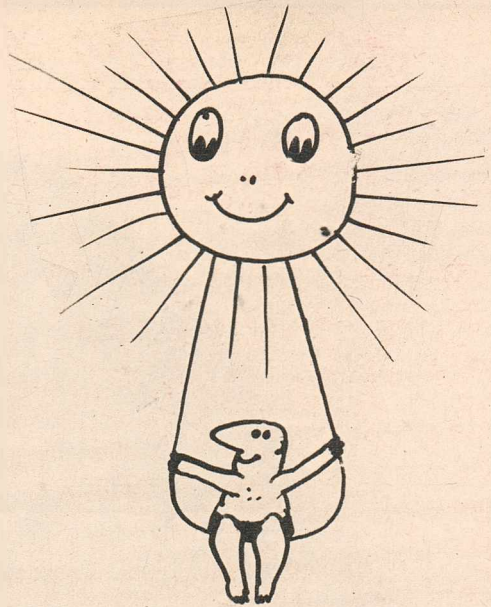
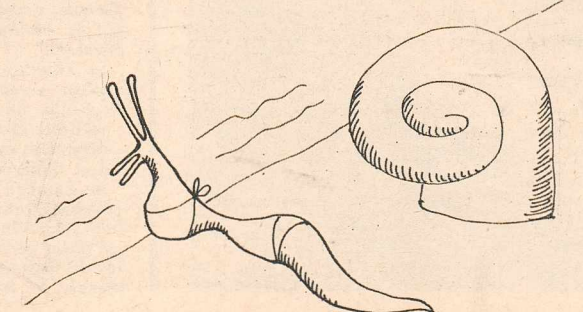
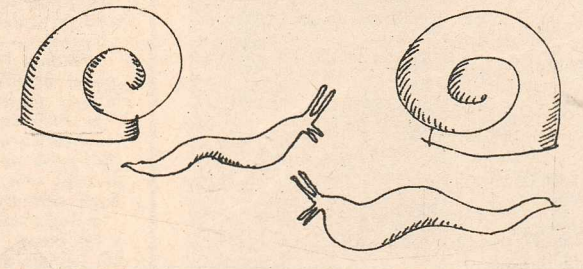
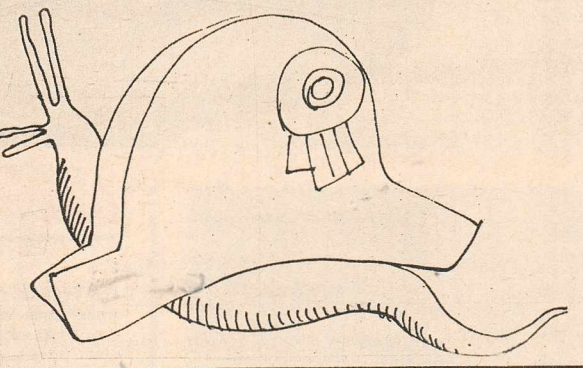
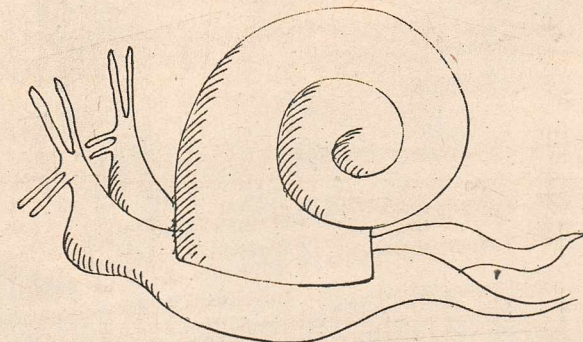
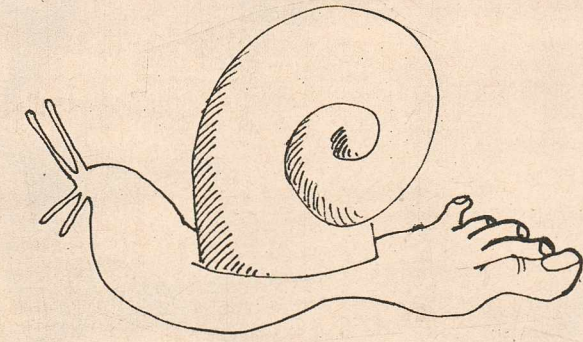
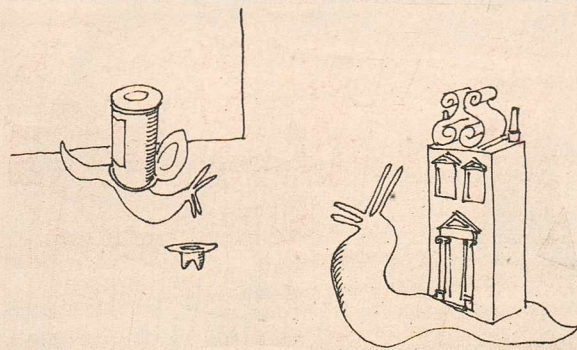
— Eu am grijă de tine și tu nici nu-mi mulțumești! Eu mă sacrific pentru tine și tu nu-mi spui nimic!

O, Doamne... De atîta drăgălășenie îți vine să-ți iei cîmpii...

umor

variațiuni...

de CIK DAMADIAN

ZILE DE VARĂ

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
12												
13												

ORIZONTAL:

1) Autorul poeziei «Vreau vara dulce» — Și al poeziei «Umbra». 2) Pictor român, autor al tablourilor «Grădina de vară», «Pe litoral» — Și pictor rus, autorul pinzei «La soare». 3) La amiază! — Bronz solar pe plajă — Cant! 4) Căldură sufocantă — Scoase din fire! — Neîntrețuți la cîntare! 5) În sezon! — Scriitor contemporan, autor al romanului «Vara oltenilor» și al piesei «Vara imposibilei iubiri» — Cerc rupt! 6) Participantă la călărie — Poet român, autor al poeziei «Vara» — Lac și ștrand bucureștean. 7) Dacă-l diminutivăm este alt ștrand bucureștean — Livada transilvăneanului — Comună în Belgia. 8) Împreună cu Dimitrie Cuclin a compus cîntecul «Noapte de vară». 9) A toarce — Pește de mare. 10) La capătul drumului (pl.) — A dansa. 11) A pictat tabloul «Vara» — Pulberi de polen! 12) Nor rupt! — Poet clujean ce ne-a lăsat poeziile «Vara» și «Cîntec de iunie» — ...Paulo, stat și oraș brazilian. 13) Autor al tablourilor

«Vara», «Vara la țară» — Plin de fulgi.

VERTICAL:

1) A scris poezia «Vară lungă» — Haltă. 2) Autorul poeziei «Văratec» — Mai marele verii. 3) În plină caniculă! — Lună de vară cu iz împărătesc. 4) Întins la soare pe plajă — Răcoreală la domiciliu, iarna și vara. 5) În cont! — Număr — Pasăre muzicală de inspirație poetică. 6) A folosi — Plini de transpirație — Floarea ochilor. 7) A scris romanul «Vară tîrzie» — Sfirșit omesc! 8) Călduri mari — Localitate în județul Bacău. 9) Soldul calului — Cale ferată (abr.) — Suceava! — Două sute... antice. 10) A scris nuvela «Vară buimacă» — Lemn extrem de scump. 11) În cupă! — A scris poezia «Dimineată de iunie» — La intrarea în Sinaia! 12) În vara vieții — Mare mare. 13) Din vechime (pl.) — Regretată poetă română, autoarea poeziei «Amiază» (Magda).

Ing. Ionel BOTEZATU

Dicționar: AAT, VATOS, ASAU, ARM.

Dezlegarea jocului «TUTTI-FRUTTI», apărut în numărul trecut

ORIZONTAL: 1) MONICA — ADINA. 2) IRITA — ANIA — G. 3) G — CARUȚA — MAR. 4) DAI — TRINDAVI. 5) ADONIS — AO — IS. 6) LADA — IOSIF — E. 7) EMANA — CINIC. 8) A — TAUTU — ARII. 9) MIA — TELL — STUP. 10) AV — N — MASA — IR. 11) RAFUI — R — PERE. 12) ENACHE — CIRES.

febrilitate olimpică (II)

de Victor BĂNCIULESCU – Fotografii de Paul ROMOȘAN

De azi în cinci simbețe, adică peste exact 35 de zile, în după-amiaza zilei de 26 august, flacăra olimpică aprinsă pe marele stadion din München va vesti lumii începerea Jocurilor Olimpice de vară. De astă dată — eludând tradiția — flacăra va arde nu într-o imensă cupă străjuind arena, ci la cele 21 de capete ale duzelor conductei cu gaz aerian. Numărul duzelor a fost ales pentru a simboliza cele 21 de discipline sportive în care se vor întrece candidații olimpici. Este, de altfel, volumul cel mai mare de sporturi prezente vreodată în programul olimpic și singur acest fapt vorbește despre nestăvilita tendință de captare a atenției opiniei publice, manifestată de diversele ramuri sportive.

— Cu șase ani în urmă ați anunțat că veți feri Jocurile de tendințele de gigantism. Ați respectat această promisiune?

— Mișcarea olimpică — ca și sportul în lume — crește continuu. La München vor fi 10 000 de participanți. Număr nemaiîntâlnit până acum.

WILLI DAUME,
președintele Comitetului de organizare,
într-un interviu acordat săptămânalului
«Die Zeit» din Hamburg

Chiar și federațiile internaționale ale căror sporturi figurează tradițional în calendarul olimpic nu încetează asaltul pentru sporirea numărului de probe, deci al medaliilor de distribuit și implicit al zilelor de concurs oferite unui public avid de spectacole sportive, cu tensiunea și dramatismul lor nelipsit. Nu e, firește, străină de această tendință preocuparea pentru obținerea unui spațiu cât mai larg în transmisiile televizate, ceea ce sporește cota de beneficii a federațiilor internaționale în cauză. Tipic în acest sens este cazul Federației internaționale de natație care, în ultimul deceniu, a inventat pur și simplu probe noi, combinate (cum ar fi 200 m mixt sau 400 m mixt individual, pentru femei și pentru bărbați), și a ajuns de la 11 probe clasice de înot, în 1948, la 29 de probe în 1972! Atletismul — la ediția 1972 — a inovat numai în sportul feminin, introducând proba de fond de 1500 m și modificând pe cea de 80 m garduri într-una de 100 m. Ciclismul menține proba de tandem — o reminiscență a începutului de secol — pe care, practic, în afara competițiilor mondiale, nimeni n-o mai exersează. Tirul readuce în program o probă uitată, de ochire la țintă mișcătoare, probă numită «mistreț alergător», după conturul siluetei. Făcând abstracție de reintroducerea handbalului în program, după 36 de ani de absență, sau de sporturile (cel puțin la noi) mai puțin practicate, cum ar fi hocheiul pe iarbă sau tirul cu arcul, trebuie să menționăm totuși apariția inedită a slalomului pe apă, — o cursă de caiace sau canoe pe ape repezi, printre jaloane, ca la slalomul pe schiuri — sport în care și noi ne-am fi putut exersa temeinic, cu multe riuri adecvate pe care le avem în țară. Fără a mai vorbi de schiul pe apă, care va fi prezentat drept sport de demonstrație, dar care de pe acum candidează pentru prezența oficială în programul Jocurilor Olimpice din 1976 de la Montreal.

Această avalanșă de sporturi și de probe procură candidaților olimpici posibilitatea de a obține nu mai puțin de 1 109 medalii, repartizate astfel: 364 de aur, 364 de argint și 381 de bronz (decalajul din urmă datorându-se faptului că la box și judo, pentru semifinaliști, se acordă câte o medalie de bronz).

— Care sînt, după părerea dv., șansele sportivilor la Olimpiada müncheneză, în general?

— Cred că lupta pentru primul loc în clasamentul pe națiuni va fi foarte puternică, iar echipa sovietică va trebui să suporte o concurență serioasă, atît din partea america-

nilor, adversari tradiționali, cît și din partea echipelor R.D. Germane și R.F. a Germaniei.

VASILI ALEKSEEV (U.R.S.S.),
campion mondial și european
la haltere, în răspunsul la o anchetă
a agenției de presă «Novosti» (A.P.N.)

O asemenea abundență de premii este capabilă, firește, să stîrnească ambițiile celor aproape 130 de țări participante. Și este absolut sigur că bătălia olimpică va fi, de data aceasta, mai aprigă ca oricînd. Uniunea Sovietică și Statele Unite — competitori tradiționali la primul loc în clasamentul neoficial pe țări — vor trimite delegații puternice, cuprinzînd aproape 600 de sportivi fiecare, cu veleități în aproape toate sporturile. Concentrarea de forțe este însă sesizabilă și la alte țări, mai ales la Republica Democrată Germană și Republica Federală a Germaniei (care este și gazdă), cu delegații impozante și cu aspirații nu lipsite de temeii. De altfel, se apreciază de pe acum că din totalul de 3 240 de puncte (ce se acordă pentru locurile 1-6), jumătate vor reveni reprezentanților acestor 4 țări. Anticipația se bazează pe faptul că la ultima ediție a Jocurilor Olimpice de la Ciudad de Mexico, în 1968, S.U.A. (708,5) și U.R.S.S. (592) au acumulat 1 300 din cele 3 170 de puncte puse în joc, iar cele două state germane au totalizat împreună aproape 400 de puncte. Cu potențialul substanțial mărit, sportivii acestor țări pot depăși punctajul anterior. La acestea se adaugă țările care și-au pierdut oarecum pozițiile fruntașe la ultimele olimpiade și care vor face eforturi pentru recîștigarea terenului pierdut. În această categorie intră: Anglia, Italia, Franța, Suedia, Australia etc. Este simptomatic, de pildă, faptul că Franța a și anunțat o delegație înglobînd 297 de sportivi, dintre care 64 numai la atletism! Sau că Australia face lungul drum pînă la München cu 172 de sportivi, dintre care 27 de atleți și 25 de înotători.

Deloc neglijabilă este efervescența care a cuprins sportul în țările africane, încurajate de progresul remarcabil realizat în decursul ultimelor trei ediții olimpice (de la 35,5 puncte, în 1960, la 92,5 puncte în 1968). Așa se explică de ce sportul african va fi reprezentat la München de o delegație masivă, compusă — după aprecierile Consiliului superior al sportului african — din peste o mie de sportivi, proveniți din 25 de țări ale Africii. Din continentul asiatic, delegația cea mai voluminoasă va fi desigur cea a Japoniei (179 de sportivi).

De 20 de ani, cu o prezență remarcată în arena olimpică, țările socialiste vor fi și ele prezente în proporții corespunzătoare la întrecerile de la München. Polonia (cu 300 de sportivi), Ungaria (230-250), Cehoslovacia (190), Bulgaria (200), pentru a numi doar cîteva, își vor apăra șansele, sporind concurența pentru întietatea olimpică. Acestora li se adaugă Cuba, cu o delegație mare, de 240 de sportivi.

În această aprigă cursă pentru laurii olimpici, ce rol își atribuie sportul românesc? Pentru a afla răspunsul la această întrebare, este necesar să facem măcar o succintă incursiune în istoria prezențelor românești la olimpiade.

«Istoria! Nimic nu se poate înțelege sau explica fără ea».

PIERRE DE COUBERTIN,
părintele Jocurilor Olimpice moderne

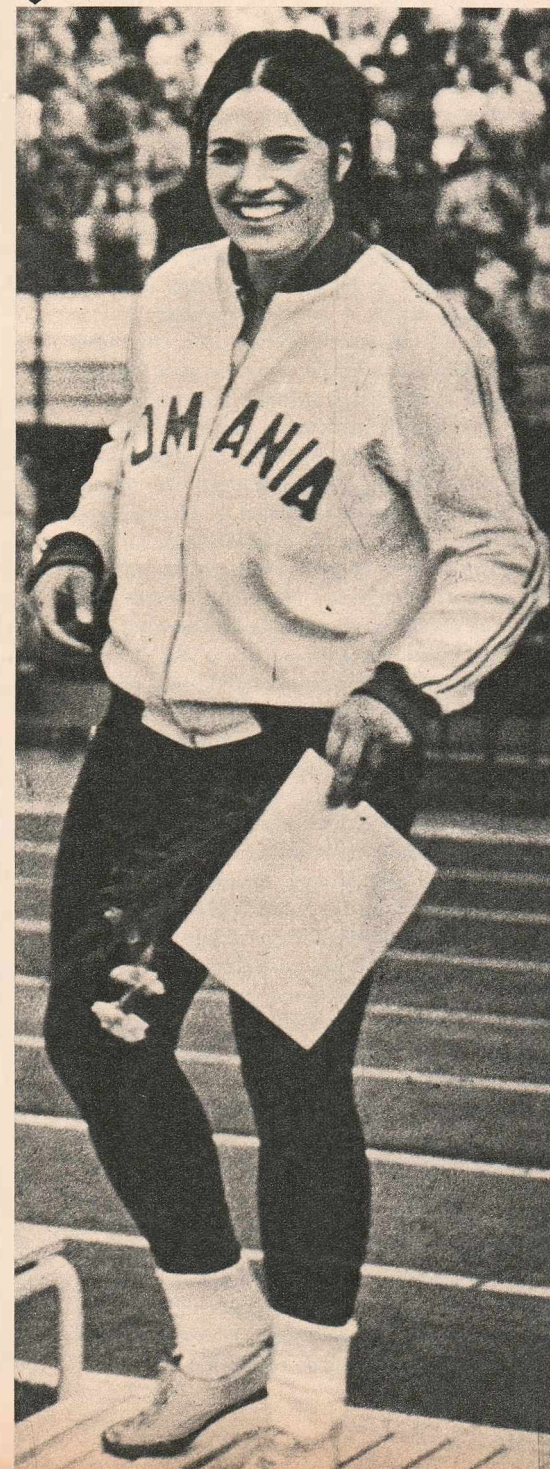
Prima participare la Jocurile de vară: în 1924, la Paris, și totodată prima medalie de bronz, la... rugbi. Au mai fost de față tenismani, fotbalisti și trăgători cu arma, toți din echipa română, clasată a 23-a în tabloul medaliaților. Participare reinnoită în 1928, la Amsterdam, cu scrimeri și atleți, dar fără succes. Absent apoi în 1932, la Los Angeles, din pricina călătoriei prea lungi, sportul românesc se face reprezentat în 1936, la Berlin, de o formație polisportivă (atletism, box, gimnastică, handbal, lupte, scrimă și echi-tație), dar nu obține decît o medalie de argint (prin călărețul Henri Rang, la proba de obstacole) și două locuri 5

(Continuare în pag. 20)

EVOLUTIA OLIMPICĂ A SPORTULUI ROMÂNESC (MEDALII ȘI PUNCTE)

Ediția J.O.	Număr de medalii			Nr. de puncte
	Aur	Argint	Bronz	
1952 — Helsinki	1	1	2	4
1956 — Melbourne	5	3	5	13
1960 — Roma	3	1	6	10
1964 — Tokyo	2	4	6	12
1968 — Mexico	4	6	5	15
				27,75
				92
				77
				92,50
				100,50

Argentina Menis,
astăzi cu o floare în mînă,
miine poate cu laurii olimpici...

de Gh. EPURAN

cluburile drumeților

Societatea turiștilor din Brașov, Societatea carpatină ardeleană, Societatea carpatină din Sinaia — la sfârșitul veacului trecut; Societatea de gimnastică, sport și muzică din Iași, Societatea turiștilor români, Prietenii naturii, Hanul drumeților, Frăția munteană și Turing clubul României — în primul sfert al veacului nostru; ADNIR, România pitorească, Clubul carpatin român, Clubul alpin român și alte multe — în deceniul al patrulea, au marcat etapele pionieratului, copilăriei și adolescenței turismului nostru montan, ale drumeției care a avut nenumărați apostoli, de la Gh. Asachi și Calistrat Hogaș pînă la Bucura Dumbravă, Mihai Haret și Nestor Urechia.

În 1948 o nouă și largă asociație — Turismul popular — a preluat ștabela drumeției, dorind să o ducă la maturitate, să facă din ea acea mișcare largă, a maselor, care trebuie să fie în zilele noastre turismul. Din motive mai mult sau mai puțin justificate, asociația și-a încetat curînd activitatea, sarcinile sale fiind preluate de secția de turism a Uniunii Generale a Sindicatelor care, timp de un deceniu, a impulsionat drumeția făcînd-o să ajungă la o popularitate necunoscută mai înainte. Dublarea numărului cabanelor, sporirea confortului lor și excursiile de sfîrșit de săptămînă la munte, devenite tradiționale în multe întreprinderi și instituții, au fost cele mai însemnate realizări ale acestei secții.

Ea pregătea tocmai reînființarea asociației Turismul popular și avea plăcuta surpriză să constate cu cît sporise numărul amatorilor de drumeție (40 000 de amatori înregistra într-o zonă cu mai puține tradiții ca fosta regiune Oltenia) în momentul cînd o nouă formulă organizatorică a adus în 1959 turismul intern alături de mai proaspătul născut — turismul internațional — în sînul Oficiului Național de Turism. Aici, în cadrul acestei organizații comerciale, drumeția nu a fost însă de la început la ea acasă, și turistul a devenit și a rămas clientul unor agenții preocupate numai de eficiența economică a acțiunilor lor. Excursiile la munte au continuat să fie organizate. Mai sînt și astăzi. Dar tot mai puține, mica lor eficiență economică — bineînțeles — făcînd prioritar, pentru agenții, turismul rutier, turismul cu autocarul. Putem să le reproșăm negusturilor de turism această situație? Nu prea avem motive și ne bucură că în ultimii ani organizațiile de tineret au pășit ele la acțiuni turistice organizate și cu caracter de masă. Ne gîndim însă că nu este normal ca drumeții să nu aibă asociația și cluburile lor, să fie lipsiți de acea organizare colectivă, de acea viață de grup care înseamnă tradiție, schimb de experiență, educație etc., etc. Toți cei ce au o pasiune pe care și-o satisfac în timpul lor liber pot beneficia de cadrul unor asociații sau al unui club. De la sportivi la columbofili, de la pescari la filateliști, de la amatorii de dans pînă la cei ce îndrăgesc poezia, cu toții se pot bucura de avantajele aduse de acțiunile organizate. Doar drumeții au rămas izolați, ai nimănui. Și nu din vina lor. Că este așa o dovedește faptul că prin formule de bunăvoință, ici-colo, au apărut în ultima vreme și cluburi ale lor. Un *Turing club* la București, pe lângă Casa de cultură a sectorului 4; o asociație *Amicii munților* la Sibiu, pe lângă asociația sportivă «Voința». În cadrul lor iubitorii de munte au ocazia să se adune din cînd în cînd, să schimbe impresii, să aflu ce au făcut și au văzut ceilalți, pentru ca să plece și ei apoi pe aceleași urme.

Felicitîndu-i pe cei ce au încropit aceste cluburi ale drumeților, urîndu-le să găsească formule pentru a le dezvolta, nu ne putem opri însă de a ne gîndi la un *Turing club român*, la o asociație puternică în sînul căreia drumeția noastră să ajungă la maturitatea îndreptățită de anii experiențelor și de tezaurul nostru turistic.

(Urmare din pag. 19)

(prin luptătorul Iosif Tözser, la categoria muscă, și prin echipa de handbal). Astfel, între cele două războaie re-colta olimpică a sportivilor români e mai curînd săracă, limitîndu-se la o medalie de argint și una de bronz.

Abia după proclamarea republicii, cu 25 de ani în urmă, sportul românesc se avîntă pe căile unui progres real și apare din nou în familia olimpică, începînd din 1952, de astă dată cu regularitate la fiecare ediție. În 5 ediții disputate de atunci, sportul românesc a totalizat 54 de medalii olimpice, repartizate astfel: 15 de aur, 15 de argint și 24 de bronz. Au contribuit din plin la această zestre de trofee în special următoarele discipline sportive: caiac-canoe, lupte, atletism (feminin), tir, box și scrimă. Progresia rezultatelor sportivilor români se măsoară de la cele 27,75 puncte acumulate la Helsinki (1952), pînă la cele 100,50 puncte obținute la ultima ediție a Jocurilor Olimpice de la Ciudad de Mexico (1968). Statistica arată că de la Melbourne (1956) și pînă la Mexico (1968) sportul românesc a păstrat constant unul din locurile 9-14, nici mai jos și nici mai sus, în clasamentele neoficiale pe medalii de aur, pe medalii în general sau pe puncte. Considerînd poziția aceasta drept onorabilă pentru o țară cu 20 de milioane de locuitori, lipsită de o prea mare tradiție sportivă competițională, ne atrage atenția totuși diagrama ascendentă a performanțelor, care corespunde progresului general al țării în toate domeniile de activitate în această perioadă.

Printre campionii olimpici ai României la edițiile precedente sînt cîțiva de care lumea sportivă își va aminti oricînd: Iolanda Balaș (dublă campioană olimpică la săritura în înălțime), Lia Manoliu (la aruncarea discului), Viorica Viscopoleanu (la săritura în lungime), Mihaela

febrilitate olimpică (II)

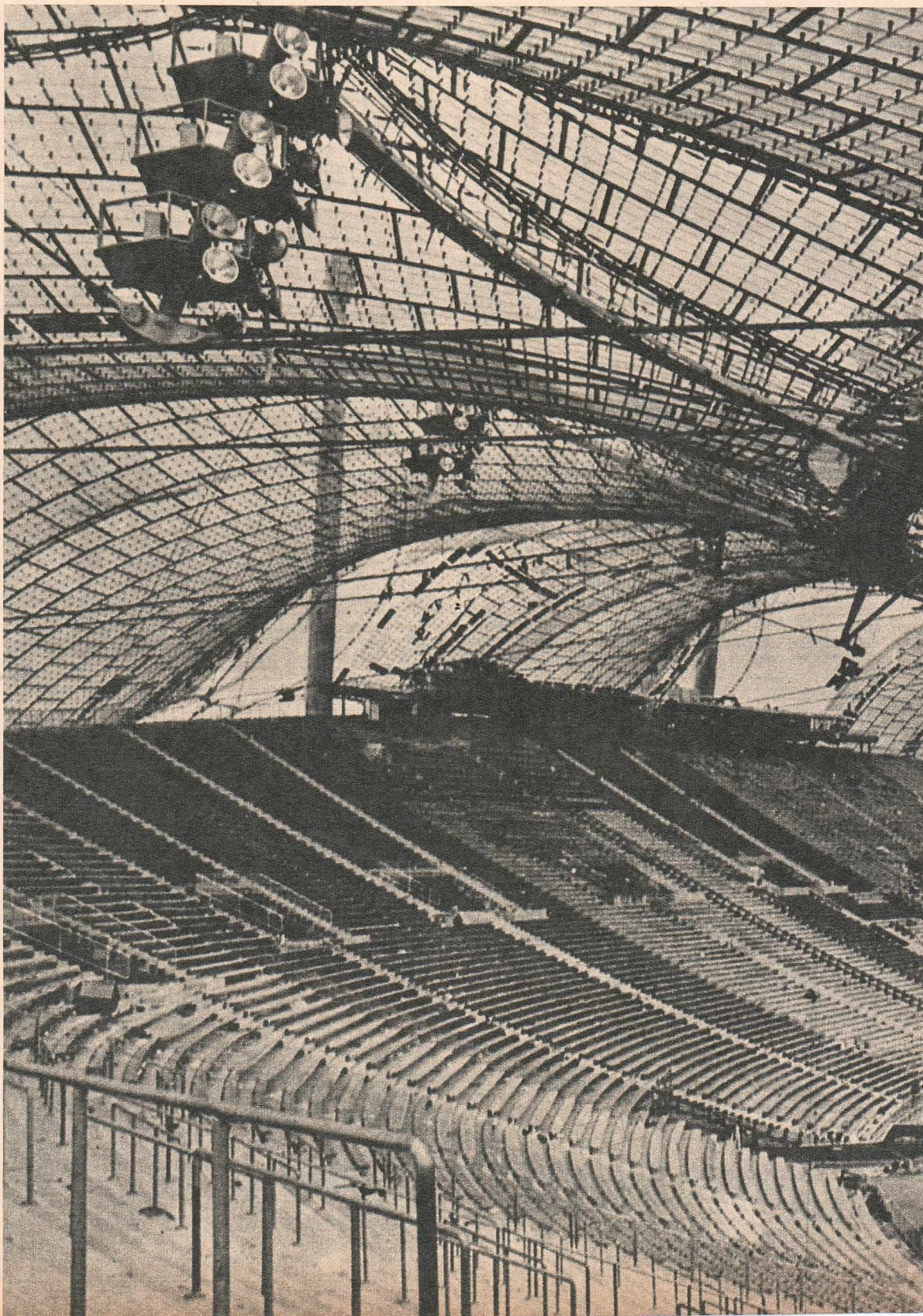
Peneș (medalie de aur și apoi de argint la aruncarea suliței), Leon Rotman (singurul dublu campion olimpic român la aceeași ediție, la canoe), Iosif Sirbu (primul campion olimpic român, în 1952, la tir, armă calibru redus, poziția culcat, cu un record absolut: 400 de puncte din 400 posibile), Nicolae Linca (la box), Dumitru Pîrvulescu (la lupte) și încă mulți alții. Ar mai trebui poate menționate cele 3 medalii de bronz obținute de gimnastele noastre în 1956 și 1960.

— Pe ce rezultate scontează sportul românesc la München?

— La ultima olimpiadă am obținut 15 medalii, 100 de puncte și locul 12. Am dori cel puțin tot atît.

ANGHEL VRABIE,
secretar general al Comitetului
olimpic român, într-un interviu
acordat cotidianului «Népsport»
din Budapesta

Cu această zestre, stimulative, sportul românesc a reînceput campania de preparative olimpice pentru Jocurile din 1972. Tradiția bunelor rezultate în cîteva disci-

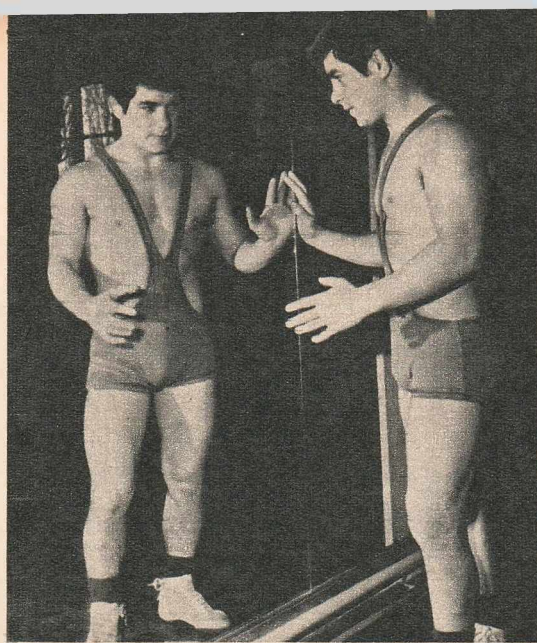

Gheorghe Berceanu, față în față cu sine, studiind cele mai bune prize de luptă.

pline sportive a jucat firește un rol determinant și astăzi, încă, se așteaptă performanțe laudabile în atletism, box, caiac-canoe, lupte, scrimă, tir. De pe acum pot fi menționate câteva nume de candidați olimpici care poartă nădejdele sportului românesc în arena de la München. Printre ei, în atletism de pildă: Argentina Menis (a doua performanță mondială, cu 64,24 m, și învingătoare la Bergamo, în cursul lunii iunie, a recordmanei mondiale la aruncarea discului, Faina Melnik), Lia Manoliu (la 40 de ani, pentru a 6-a oară participantă olimpică, cu un palmares senzațional: Helsinki — locul 6, Melbourne — 9, Roma — 3, Tokyo — 3 și Mexico — 1, cu recordul carierei ei — 62,06 m — obținut anul acesta, în luna mai), Olimpia Cataramă (la 32 de ani — 60,04 m) și tînăra studentă de 20 de ani Carmen Ionescu (62,78 m) — iată un cvartet de discobole care pun încă în (plăcută) incurcatură pe selecționeri. Mai sînt apoi: Ileana Silai (medalie de argint la Mexico pe 800 m, cu cea de-a doua performanță a anului în curs: 2:00,2), Carol Corbu (al doilea performer al anului la triplusalt, cu 17,10 m), Cornelia Popescu (cu 1,84 m la săritura în înălțime), Valeria Bufanu (cu 12,7 pe 100 m garduri) și Natalia Andrei (cu 4:14,8 pe 1500 m).

Boxul mizează pe posibilitățile fostului campion european Calistrat Cuțov, ale lui Alec Năstac, Gabriel Pometcu sau Antoniu Vasile, fără a neglija șansele recentului campion european de tineret la categoria semimuscă, tînărul clujean Alexandru Turei. Prezentînd echipe complete la

Sub țesătura, ca de pînză de păianjen, a acoperișului trans-lucid, marele stadion olimpic se pregătește să-și primească oaspeții.

cele două stiluri, luptele își pun speranțele în cea mai mică categorie a stilului greco-roman, vizînd pe dublul campion mondial Gheorghe Berceanu și fără a uita pe ceilalți pre-tendenți. La caiac-canoe, antrenorii caută încă cele mai bune formule de echipaje, dar nu vor lipsi cu siguranță numele lui Ivan Patzaichin și Serghei Covaliov, campioni olimpici la Mexico în proba de canoe dublu. Scrima mizează în special pe valoarea constantă și amplu verificată a echipei feminine de floretă, deci practic pe «vechea gardă», care a trecut de atîtea ori prin probele de foc ale marilor competiții: Olga Szabo, Ileana Gyulai, Ana Pascu, Ecaterina Stahl și poate chiar Maria Vicol. Speranțele nu sînt pierdute nici pentru bărbați la floretă și sabie. În ceea ce privește tirul (sport care ne-a adus medaliile de aur sau de argint la fiecare ediție postbelică), se așteaptă performanțe în special din partea practicanților probei de pistol viteză, al căror campion este, pentru moment tînărul Dan Luga, care i-a devansat pe medaliații olimpici Marcel Roșca și Ion Tripșa. Nu fără temei se mizează și pe posibilitățile canotorilor, în principal pe schiful de 2+1 al foștilor campioni mondiali Ștefan Tudor și Petre Ceapura.

Și apoi mai există sporturile de echipă. Campionii mondiali de handbal trebuie să-și apere titlul, de data aceasta în arena olimpică, chiar știînd cît de greu va fi, cu o formație improspătată, în care experiența lui Gheorghe Gruia, Cristian Gațu și a altora este acum cumulată (dar încă nu suficient armonizată) cu vigoarea cîtorva jucători tineri. Cazul este aproape identic pentru echipa masculină de volei care începe să-și refacă blazonul, dar care — pentru a parveni în arena olimpică — trebuie să mai treacă peste obstacolul unui turneu de calificare, la începutul lunii august, în Franța. Dacă va ajunge la München — și ultima victorie asupra echipei campioane mondiale a R.D.G. stă mărturie — ea nu se va mulțumi să facă figurație. În sfîrșit (cu tot regretul pentru absența echipei de fotbal, eliminată de danezi, în timp ce seniorii se băteau în Cupa Europei), mai este formația de polo pe apă, care a și obținut calificarea și care va lupta la München pentru unul din primele șase locuri.

Adăugînd formația de gimnaste (care aspiră la locul 5), se scotează pe o delegație olimpică românească cuprinzînd aproape 150 de sportivi.

În ceea ce privește speranțele sportului românesc la Jocurile Olimpice 1972, ele nu pot fi mai corect exprimate decît spunînd că — în condițiile unei concurențe mereu mai puternice și mai dirze — se așteaptă totalizarea cel puțin a aceluiași număr de puncte (care se atribuie locurilor 1-6) ca la Mexico, ceea ce înseamnă 100 de puncte. Prognoza medalieiilor este firește mult mai arbitrară și în funcție de prea multe imponderabile.

Ceea ce rămîne remarcabil este mai ales marea varietate a disciplinelor sportive în care România speră să se distingă la Jocurile Olimpice de la München. Aceasta este cea mai bună dovadă pentru valoarea multilaterală a sportului românesc.

Dan Luga, cu pistolul care trebuie să declanșeze spre țintă 5 cartușe în 4 secunde!

crampon

de Adrian PĂUNESCU

despre cei cu buletin de bucurești

Nivelul valoric și de spectacol al fotbalului nostru divizionar este, din păcate, scăzut. Deși organizat din vreme, deși considerat de toată lumea principala competiție fotbalistică a țării, campionatul nu are, practic, o importanță de semnalat și asta se vede la constituirea echipelor naționale. E cunoscut faptul că echipele bucureștene nu s-au putut clasa, la sfîrșitul campionatului, între primele patru. Locurile ocupate de cluburile formate din jucători cu buletine de Capitală sînt aproape ridicole. Și totuși echipa națională e constituită, în continuare, aproape în exclusivitate din jucători bucureșteni. E semnificativ că ori de cîte ori dă Neagu de la Rapid un gol îl așteaptă naționala, în vreme ce Oblemenco de la Craiova poate marca oricîte goluri, că tot nu este selecționat. Majoritatea jocurilor lui Pescaru de la Steagul roșu îndreptăteau fixarea în prima reprezentativă. Lui Pescaru i-a fost preferat, totdeauna, un bucureștean, că a fost sau n-a fost în formă bucureșteanul. Nici Anca de la Cluj n-a avut o soartă mai bună, ca și ceilalți clujeni chemați în mod formal în lot, dar neutilizați niciodată.

Una dintre gravele greșeli săvîrșite de federație — poate singura greșeală esențială! — este suspendarea jucătorilor din echipa olimpică. Iată care sînt considerentele pentru care suspendarea respectivă mi se pare o gafă: federația nu a studiat cauza slabei comportări a echipei României în meciul cu echipa Danemarcei. Această cauză merita mai multă atenție pentru că de ea se leagă toate efectele rele, toate rezultatele nemulțumitoare, tot complexul nostru de inferioritate. Cauza tuturor relelor este lipsa de emulație și lipsa de perspectivă ce apasă capetele fotbalistilor români, obligați să accepte ierarhii fără criterii sportive. Nimeni nu s-a întrebat de ce Pescaru nu mai avea chef să joace, de ce Tătaru s-a blazat etc.

Răspunsul e unul singur: olimpicii din *acea* duminică știau că — indiferent cît de bine ar juca ei — nimeni nu-i va recompensa așa cum se cuvine, iar la München vor fi trimiși, probabil, tot cei din elită, tot cei care sînt considerați cei mai buni, fără a fi de mult cei mai buni. Echipa olimpică a fost suspendată pentru o vină ce nu-i aparținea. Supușă fluctuațiilor și capriciilor celor de la prima echipă, aci mobilizată, aci demobilizată, echipa olimpică a pățit-o cu totul și cu totul pe nedrept. Mi-nchipui că nimeni nu poate crede că eu am o fobie a mea îndreptată împotriva bucureștenilor. Sînt și eu bucureștean și știu și eu că e mai greu să dai fuga pînă la Oradea să cauți un om într-o problemă care te interesează, și-atunci, hop în Drumul Taberei, bildibic în cartierul Floreasca, pe-aici prin cartierul sectoarelor, că se-ajunge mai ușor și nu costă atît de multă oboseală. Iubesc Bucureștiul, dar nu-i iubesc numai pe bucureșteni. Iar comoditatea în sport mi se pare mai periculoasă decît demagogia în viața literară. Dacă și în sport sîntem comози, eu nu știu unde am mai putea face eforturi. S-analizăm și noi echipele în funcție de localitățile cărora le aparțin! Să începem deci (ca s-arătăm cît sîntem de conformi cu propria noastră judecată), să-ncepem cu Capitala.

Cea mai bună performanță obținută de o echipă bucureșteană din acest an aparține clubului Rapid: *cîștigarea Cupei*. Din punct de vedere formal, aceasta este într-adevăr o performanță, dar realitatea e că de mult n-a jucat Rapid așa de slab ca în acest an. Echipa n-are o concepție de joc, iar individualitățile ei (Răducanu, Lupescu, Dumitru) își pierd pînă la urmă personalitatea în banalitatea jocului echipei Rapid de azi. Fragilă și sufletistă, echipa aceasta se va trezi într-o zi în fața necesității unor schimbări structurale. Să nu fie însă prea tîrziu!

Echipa vedetelor, Dinamo-București, constituie cazul plin de semnificație al unui potențial mult mai mare decît realitățile. Nu simpatizez pe Dinamo, nu-mi place aerul intelectualoid al unora dintre fotbalistii clubului acestuia, dar trebuie să recunosc că Dinamo-București însumează valorile cele mai mature ale ultimelor sezoane. Ceea ce îi blazează pe dinamoviști este, cred, siguranța pe care au căpătat-o că — indiferent de locul pe care-l va ocupa echipa lor în clasament — ei, dinamoviștii, vor fi chemați în națională. Păreera mea e că, așîtați cum se cuvine, Nunweiler, Dinu, Lucescu, Dumitrache, Fl. Dumitrescu, Deleanu, Dumitriu II s-ar putea regăsi pe ei înșiși, redevenind marii fotbalisti care au fost și care sînt fără s-o mai arate.

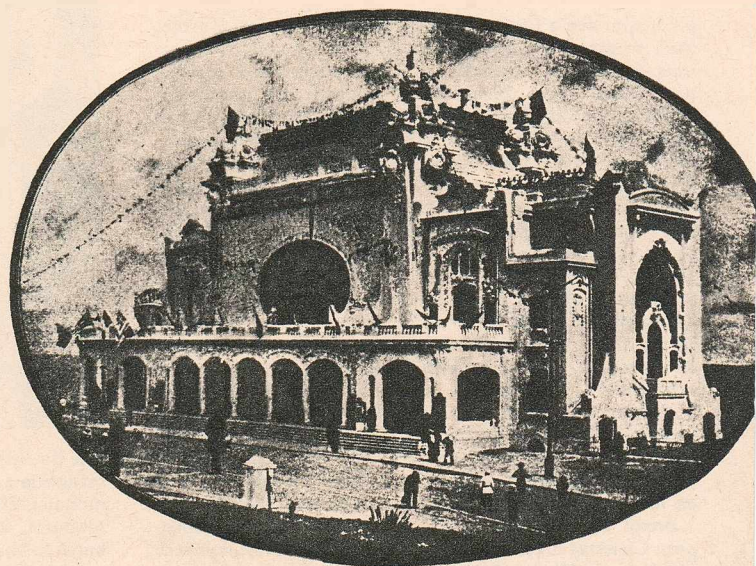
Cazul cel mai tragic îl oferă Steaua-București. Fără a avea maturitatea dinamoviștilor, stelistii reușiseră acum un an să joace fotbalul cel mai plăcut și mai antrenant care se juca la noi. Venirea lui Valentin Stănescu la Steaua a distrus tot ce era frumos în jocul echipei, tot elanul și toată fantezia lui Tătaru, Iordănescu, Naum, Năstase, Ștefănescu, Aelenei. Nu-mi explic, pe de altă parte, cum s-a putut renunța la Marcu, extrema stîngă cea mai în formă a sezonului.

Nu-i contest lui Valentin Stănescu calitățile. Îl consider chiar unul dintre bunii noștri antrenori. Dar Valentin Stănescu nu e un antrenor pentru cei supradotați. El e bun să facă din submediocri o echipă acceptabilă. Valentin Stănescu e incapabil să înțeleagă personalitățile tinere. Pierzania a început de la inflexibilitatea pe care a arătat-o în cazul Tătaru. Astăzi, Steaua joacă un fotbal stereotip, cu pase scurte și plicticoase, cam cum juca Rapid acum cîțiva ani.

S-a dus plăcerea atacului, s-a risipit fantezia. Așezarea lui Gheorghe Constantin pe scaunul meritat de antrenor principal al echipei Steaua ar fi soluția cea mai la îndemînă pentru salvarea prestigiului unui club, pe care-l iubesc atîția, și a valorii celor mai inzebrați tineri din fotbalul românesc de azi. Iar Valentin Stănescu are el însuși atîtea de făcut pentru echipe aflate la necaz și cărora li se cuvine acest tip de antrenor. Cu asemenea echipe, Valentin Stănescu poate dovedi cît de capabil este; și el este o capacitate ce nu și-a găsit la Steaua, după opinia mea, locul de manifestare. Atît despre bucureșteni.

UKI-UKI

Seamănă cu un lampion japonez, dar nu e lampion japonez. Are aspect de armonică, dar nu e armonică. Pare a fi o pernă, dar nu e numai pernă. Este uki-uki, ultima invenție a inventivilor producători japonezi de articole de plajă. Uki-uki e folosit în apă drept colac sau ca instrument de învățat înotul, iar pe uscat drept pernă relaxantă.

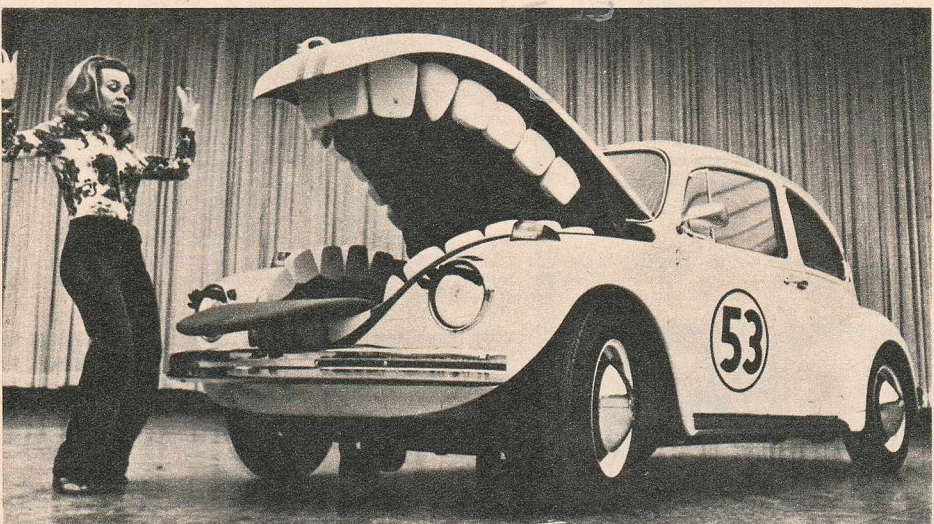
FANTASTICA ȘI COCHETA CLĂDIRE

La 15 august 1910, când a fost inaugurat Cazinoul din Constanța, ziarele îl descriau în felul următor: «Când ajungi pe mal, privirea ți-e ațintită de o clădire fantastică, cochetă ca un boschet, ce se ridică pe țârm, prelungindu-și o terasă largă pînă la mare. E Cazinoul comunal, operă arhitectonică de o concepție stranie, răscolitoare». Construcția costase 1 300 000 de lei. Fusese realizată după planurile arhitectului Daniel Renard (pe atunci arhitect-șef al Ministerului Agriculturii). Șef de lucrare: ing. M. Frangulea. În saloanele impozantei clădiri s-au organizat, din primul an, reprezentații teatrale, concerte, baluri și «ședințe» de cinematograf (numai joia și duminica).

Și astăzi, după trecerea a șase decenii, Cazinoul din Constanța rămîne considerat ca una dintre cele mai frumoase construcții de interes turistic din Europa.

CA PE JAR STĂTEA...

În noaptea de San Juan (23 iunie), mulți dintre cetățenii orașelului San Pedro Manrique din Spania o pornesc cu mic cu mare să străbată desculți o mică suprafață de teren așternută cu cărbuni încinși. Așa cere o străveche tradiție ale cărei mobiluri rămîn obscure. Experiența îndelungată a umblătorilor pe jar a demonstrat însă că această probă a focului este cu atât mai ușor de trecut cu cît greutatea care apasă pe cărbunii incandescenti este mai mare. Iată dar și explicația pentru care concurenții poartă în circă (regulamentul permite) o persoană (de obicei) de sex feminin și (iarăși de obicei) nu prea bătrînă. Utilul și plăcutul...

SURÎSUL VOLKSWAGENULUI

Ducindu-ne cu gîndul la lumea fantastică a lui Walt Disney, Volkswagenul care suride va fi, probabil, personajul central al expoziției pe care cunoscuta firmă vest-germană de automobile se pregătește să o deschidă în toamnă în Berlinul occidental. Și ce se pricepe să facă acest automonstru? Se pricepe să deschidă și să închidă gura simulînd vorbirea și surisul, să scoată limba, să clipească din faruri, să se învîrtească în jurul lui și multe alte drăcii. În caz de pană de curent nu se mai pricepe la nimic.

BĂTRÎNUL ȘI MAREA

Pe litoralul cubanez s-a desfășurat zilele trecute cea de-a X-a ediție a Concursului de pescuit Ernest Hemingway. Au concurat 87 de pescari, grupați în 29 de echipe. La individual a câștigat Jorge Garcia pentru exemplarul record de 62,140 kg (foto 1), iar pe echipe premiul I a revenit unui colectiv reprezentând Institutul național de pescuit din Havana (foto 2).

PRIMUL RENDEZ-VOUS

Ciudat cățel... — observă poneiul.
Straniu căluț... — remarcă dulăul.
Căluțul nu a avut, deși putea să aibă loc
pe străda din Ingarp, în partea de miazăzi a Suediei,
unde s-au întâlnit cele două ființe din fotografie:
câine și un pui de ponei.
Căluțul — așa se cheamă căluțul — s-a născut la 12 mai și cântărea atunci 10 kg.
Câinele este parte dintr-o rasă al căreia record de înălțime este de 107 cm,
medie fiind între 60 și 80 cm.

cititori către cititori

Următorii cititori doresc să corespundă:

Ștefănuță Minodora și Bunduc Dina, asistente medicale, com. Trușești, jud. Botoșani: teme medicale, prietenie, schimb de ilustrate; Roată Georgeta, 16 ani, elevă, com. Breznița Ocol, sat Șușița, jud. Mehedinți: teme diverse, schimb de ilustrate; Papa Venus, 21 ani, cosmeticiană, Petroșani, complexul de deservire, secția cosmetică, str. Păcii, jud. Hunedoara: turism, schimb de ilustrate; Văcaru Florica și Tuță Eva Mihaela, 17 ani, eleve, com. Bogdănești, jud. Suceava: prietenie, schimb de ilustrate; Drăghici Virginia, 22 ani, profesoară, com. Greabănu, jud. Buzău: teme diverse, schimb de ilustrate; Scundea Cozma, 17 ani, elev, Mangalia, str. Rozelor, nr. 2, bl. B, et. IV, ap. 24, schimb de fotografii de actori și ilustrate; Dincă Alexandru, 22 ani, Cugir, str. Horia, nr. 15, jud. Alba: literatură, viața tineretului, muzică, schimb de ilustrate; Burci Elena, elevă, Segarcea, str. Republicii, nr. 186, jud. Dolj: teme diverse, schimb de ilustrate; Onofrei Aurelia, 24 ani, asistentă medicală, Tulcea, str. 14 Noiembrie, bl. S2, sc. B, et. II, ap. 10: teme diverse; Petrescu Alexandru, 16 ani, elev, Timișoara, str. Brîncoveanu, nr. 5, ap. 3: muzică, schimb de ilustrate; Dumitriu Elena-Maria, 21 ani, Zimnicea, str. Partizanul Roșu, nr. 2, jud. Teleorman: teme diverse; Franzen Irina, 17 ani, elevă, Timișoara, str. Brîncoveanu, nr. 52, bl. A, sc. C, et. III, ap. 10: prietenie, muzică pop, schimb de fotografii de actori; Spătaru Lică, 20 ani, simplar, com. Vermești-Comănești, str. Teiului, nr. 11, jud. Bacău: radiotehnică, muzică ușoară, schimb de ilustrate; Csere Viarica, 21 ani, secretară, Brașov, str. Toporașului, nr. 34; filozofie, artă, prietenie, viața tineretului; Mihăilescu Cerasela Nicoleta, 19 ani și Florescu Dana Antanela, 20 ani, vinzătoare, Lupeni, magazinul 30 tricotate, str. 6 August, jud. Hunedoara: literatură, prietenie, schimb de ilustrate; Aldescu S. Sebastian, asistent medical, Ploiești, str. 23 August, nr. 125: teme diverse, schimb de ilustrate; Papadopol Letiția, 23 ani, învățătoare, com. Golăiești, jud. Iași: teme diverse, schimb de ilustrate; Gheba Niculina, 21 ani, croitoreasă, Focșani, str. M. Eminescu, nr. 3: schimb de fotografii de actori și ilustrate; Amariei Valentina, 21 ani, tehniciană, București, sec. 4, Calea Dudești, nr. 85: teme diverse, schimb de ilustrate; Bădulescu Geta, 20 ani, com. Bughea de Sus-Albești, jud. Argeș: teme diverse, schimb de ilustrate; Fieraru Mita, 17 ani, elevă, Mangalia, str. Rozelor, nr. 2, bl. B, et. II, ap. 10: schimb de fotografii de actori și ilustrate; Oncescu Sebastian, strungar, Caracal, str. Oituz, nr. 5, jud. Olt: teme diverse, schimb de ilustrate; Burlacu Any, 19 ani, Focșani, str. Odobești, nr. 33: schimb de ilustrate; Crișan Rodica, 18 ani, muncitoare, com. Biled, nr. 438, jud. Timiș: teme diverse, schimb de fotografii de actori; David Iulian, 24 ani, Piești, str. Războieni, bl. D2, sc. F, et. IV, gars. 24: teme diverse, schimb de ilustrate; Beacă Elena, 16 ani, lași, str. Decebal, nr. 26 A, bl. Q4, sc. A, et. III, ap. 13: muzică ușoară, schimb de discuri, fotografii de cîntăreți și ilustrate; Roșu Nelu, 21 ani, stud., com. Panaci, sat. Glodu, jud. Suceava: teme diverse, schimb de ilustrate; Slipper Peter, București, sect. 7, Spl. Independenței, nr. 290, bl. G 216: teme diverse; Leifer Petru, 17 ani, elev, com. Uivar, sat. Răuți, jud. Timiș: schimb de adrese și fotografii de actori și cîntăreți; Legendă Maria, 17 ani, muncitoare, com. Biled, nr. 714, jud. Timiș: teme diverse, schimb de fotografii de actori; Fotache Costin, 22 ani, marinar, Mangalia, str. Tepeș-Vodă, nr. 21: teme diverse, schimb de ilustrate; Birsan Dina, 20 ani, com. Boșteni-Pășcani, str. Ghiociei, nr. 5, jud. Iași: teme diverse, schimb de ilustrate; Iancu Aneta, 22 ani, profesoară, sat Casota, jud. Buzău: muzică, limbi străine, schimb de ilustrate; Sărbătoare Octavian, 20 ani, București, sect. 3, str. Avrig, nr. 9-19, bl. U1, sc. 6, et. IX, ap. 238: limbi străine, poezie; Cernat Lenuta, 17 ani, elevă, com. Măcănești, jud. Vrancea: schimb de ilustrate; Fetcu Salina, 33 ani, telefonistă, com. Virfurile, jud. Arad: teme diverse; Gupu Adrian, 18 ani, elev, Tg. Jiu, str. Griviței, bl. A3, sc. 5, ap. 5: teme diverse, schimb de ilustrate; Conduraru Nelu, Galați, str. Miron Costin, nr. 97: teme diverse, schimb de ilustrate; Iacob Lucica, 18 ani, elevă, București, sect. 5, Aleea Moldovița, nr. 7-9, bl. E M3, sc. D, ap. 70, cart. Berceci: literatură, prietenie; Damian Florentina, 22 ani, tehniciană, Timișoara, Calea Șagului, bl. B2, sc. B, ap. 42: teme diverse, schimb de ilustrate; Gorbănescu Viarica, elevă, com. Stănceni, jud. Botoșani: teme diverse, schimb de ilustrate; Șutev Viviana, 19 ani, stud., Craiova, str. Brazda lui Novac, bl. A7, sc. 3, ap. 5: psihologie, schimb de ilustrate; Olteanu Lenuta, 25 ani, croitoreasă, com. Florești, Str. Principală, nr. 544, jud. Prahova: teme diverse, schimb de ilustrate; Ghiur Mihai, 18 ani, elev, Galați, str. Rovine, nr. 5: prietenie, schimb de ilustrate; Popa Silvia-Constanța, 19 ani, Botoșani, str. Porumbelului, nr. 23: teme diverse, schimb de ilustrate; Răsculeac Olga, com. Nițeni, sat Dorobanți, jud. Botoșani: schimb de ilustrate; Ilie Doina, 17 ani, elevă, București, sect. 3, str. Vatra-Luminoasă, nr. 1-27, bl. D7, sc. C, et. V, ap. 122: schimb de ilustrate; Manfred Lippolt, 25 ani, Galați, str. V. Alecsandri, nr. 34: muzică, schimb de ilustrate (corespondență în limbile română și germană); Lichiardopol Lucia Assimula, 25 ani, desenator tehnic, Galați, str. V. Alecsandri, nr. 34: muzică, schimb de ilustrate (corespondență în limbile română și greacă); Șerban Mioara, 18 ani, brigadier, Fetești, str. K, nr. 7, jud. Ialomița: teme diverse, schimb de ilustrate; Bogdan Mia Nușa, 20 ani, preparator conserve, com. Săveni, jud. Ialomița: sport, schimb de ilustrate; Cautiș Elena, 29 ani, brigadier, Fetești, str. Florilor, nr. 1, jud. Ialomița: literatură, schimb de ilustrate; Bob Mihaela, 17 ani, elevă, Roman, str. A. Pann, bl. 14, sc. B, ap. 23: teme diverse, schimb de fotografii de actori.

E Nr. 30 (894)

CUPON
DE PARTICIPARE
"CITITORI CĂTRE CITITORI"

COMBINATUL DE EXPLOATARE ȘI INDUSTRIALIZARE A LEMNULUI TÎRGU MUREȘ

IPROFIL „23 AUGUST”

str. Căprioarei nr. 2

produce mobilier de toate tipurile, piese separate, garnituri complexe moderne sau stil.

I. Garnitura cameră complexă tip 623 — 11

este compusă din 16 piese cu o linie modernă și utilizări multiple.

Corpurile sînt confecționate din panouri de plăci aglomerate (PAL) furniruite pe ambele fețe cu diferite specii de furnire estetice.

Forma și execuția tapiteriei asigură maximum de confort.

Finisajul, realizat cu lacuri superioare pe bază de nitroce-

luloză sau rășini poliesterice, conferă pieselor un luciu oglindă.

Cu o singură garnitură se poate amenaja în mod plăcut și intim un apartament de 2 camere.

II. Camera de lucru Baroc tip E 846 — 2

este concepută în stil «Neobaroc» și se compune din 7 piese.

Finisajul este realizat cu lacuri nitrocelulozice cu luciu oglindă sau cu lacuri mate.

Tapiteria este executată în sistem clasic, cu brocart de mătase sau cu pluș.

III. Alte produse în diferite stiluri precum și mobilier pentru copii.

— Polul gerului vi-l poate aduce acum,
în plină vară, în căminul dv.
frigiderul «FRIGERO».
Temperatura realizată: minus 12 grade.

— Frigiderul cu compresor «FRIGERO» asigură păstrarea alimentelor în cele mai bune condiții.

— «FRIGERO» are un consum foarte redus de energie electrică, de numai 0,18-0,30 lei în 24 de ore.

— «FRIGERO» are o funcționare sigură și silențioasă.

— Temperaturile din interiorul frigiderului se reglează prin termostat.

- Prețul de vânzare:
- FRIGERO — 140 l,
lei 4 110 și 4 150.
- FRIGERO SUPER — 180 l,
lei 4 800.
- FRIGERO LUX — 240 l,
lei 5 740.

FRIGERO

RECOM

din nou la masa tratativelor

Reluarea — cu a 150-a ședință — a Conferinței cvadripartite în problemele Vietnamului, după o întrerupere de două luni, a polarizat atenția corespondenților de presă aflați în capitala Franței. Agențiile de presă au transmis pe larg luările de poziție ale șefului delegației R.D. Vietnam, Xuan Thuy (în fotografie, în prim plan), și ale d-nei Nguyen Thi Binh (în stînga), șeful delegației Guvernului Revoluționar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud. «Subliniem încă o dată — a declarat Xuan Thuy — că tratativele reprezintă calea cea mai bună pentru a înceta războiul și a restabili pacea în Vietnam, pace care este avantajoasă popoarelor vietnamez și american». La rîndul său, Nguyen Thi Binh a precizat: «Poziția noastră este ca problema sud-vietnameză să fie rezolvată pe deplin și pentru totdeauna. Aceasta înseamnă rezolvarea concomitentă a problemelor politice și militare, care să permită să se treacă la acorduri generale și să se pună capăt războiului, să fie restabilită pacea».

stop trenului — stop războiului!

Acțiunile de protest din S.U.A. împotriva intensificării acțiunilor agresive la adresa R.D. Vietnam, — în pofida angajamentului asumat încă din octombrie 1969 de administrația de la Washington de a înceta în totalitate și necondiționat bombardamentele și orice alte acte militare ostile R.D. Vietnam — manifestările prin care este exprimată dorința de a se pune capăt intervenției americane în peninsula indochineză iau formele cele mai variate. Fotografia de față prezintă una dintre acestea: blocarea de către un numeros grup de tineri pacifiști a circulației trenurilor pe o linie de cale ferată din apropierea localității californiene Dario.

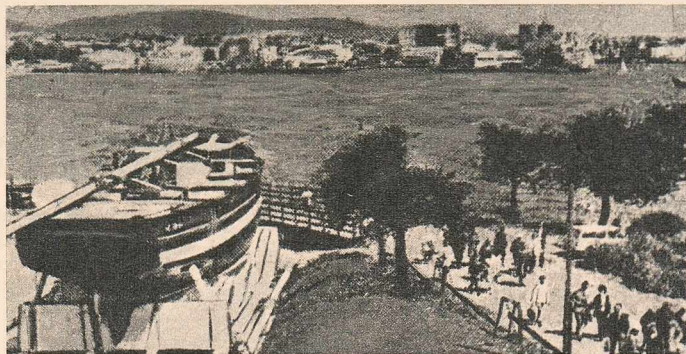
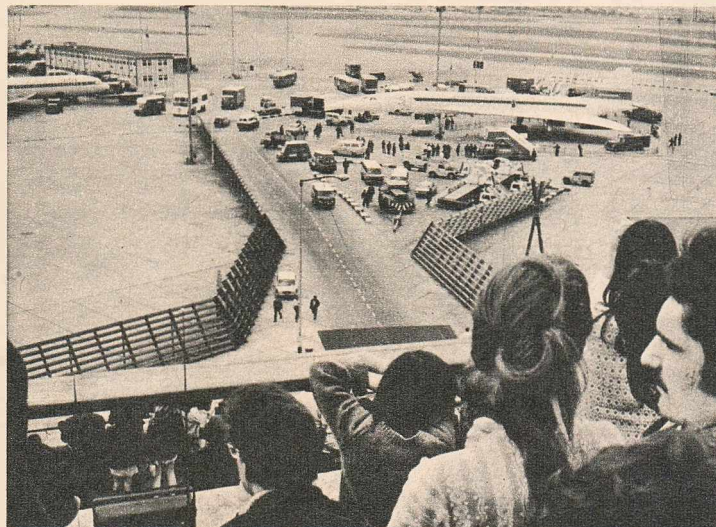
guvernator progresist și la saitama

Încă o victorie obținută de forțele progresiste japoneze, după cea prilejuită de alegerile din prefectura Okinawa: sprijinit de partidele socialist, socialist-democratic și comunist, Yawara Hata și-a asigurat postul de guvernator al prefecturii Saitama (în fotografie, după aflarea rezultatului alegerilor) în fața candidatului partidului liberal-democrat de guvernământ, Motoyoshi Ono. Comentînd victoria lui Hata și relevînd faptul că Saitama este a cincea prefectură condusă de un guvernator progresist, — după Tokyo, Osaka, Kyoto și Okinawa — observatorii scenei politice japoneze subliniază afirmarea forțelor de stînga în viața politică și rolul important jucat în imprimarea acestui curs al evenimentelor de partidul comunist, cu un glorios trecut de 50 de ani, sărbătorit la 15 iulie.

acasă, după 73 000 km

«Concorde-002» — prototipul englez al avionului supersonic de pasageri construit în comun de «Aerospatiale France» și «British Aircraft Corporation» — s-a reîntors acasă (iată-l în fotografie pe aeroportul londonez Heathrow) la capătul unui «turneu de prezentare» ce a însumat 73 000 km. Potrivit afirmațiilor pilotului său, Brian Trubshaw, acest periplu a constituit un «succes tehnic», oferind posibilitatea verificării performanțelor aparatului. Un succes pe care l-a umbrit însă știrea survenită aproape concomitent cu întoarcerea lui «Concorde-002», potrivit căreia compania «Air Canada» a renunțat la cele patru opțiuni ale sale asupra achiziționării supersonicului «Concorde», al cărui preț a atins în prezent cifra de 58 milioane dolari.

corabia lui amundsen, din nou în norvegia

După ce a fost aproape 60 de ani expusă în Golden Gate Park din San Francisco, «Gjoa» — corabia cu care celebrul navigator norvegian Roald Amundsen a străbătut pentru prima dată ghețurile arctice din Alaska pînă în Groenlanda — s-a întors din nou acasă. «Gjoa» a fost donată de Amundsen orașului San Francisco în anul 1909. Un grup de cetățeni norvegieni a considerat pe bună dreptate că locul corăbiei este alături de alte celebre ambarcații norvegiene, ca «Fram», — cu care Nansen a explorat teritoriile înghețate, necălcate de om, ale Polului Sud — ca Kon-Tiki și Ra, vasele lui Thor Heyerdahl. Autoritățile orașului San Francisco au fost de acord cu cererea cetățenilor norvegieni. «Gjoa» se află în prezent în curs de restaurare la Muzeul maritim din Bygdoy, suburbie a capitalei norvegiene.

dinastia du pont din delaware

Reprezentantul statului Delaware în Congresul S.U.A. este Pierre Samuel Du Pont IV. De opinia publică din statul Delaware se îngrijesc două cotidiane, sub conducerea lui Irène Du Pont junior (fotografia). Familia Du Pont nu stăpînește numai cel mai mare concern chimic din lume (111 000 salariați), ci practic întreg statul american Delaware. «Dinastia Du Pont con-

duce în toate domeniile vieții din Delaware», afirma nu demult, într-o amplă lucrare intitulată «The Company State», Ralph Nader. «Ea conduce industria, comerțul, finanțele și guvernul». Guvernatorul statului este Russell Peterson, fostul manager al concernului Du Pont. Spre deosebire de predecesorii săi, acesta este asigurat, printr-un document scris, că își va primi salariul chiar și atunci cînd va fi «silit din interese de serviciu» să se opună intereselor atotputernicei familii. De evitarea acestei posibilități se ocupă însă Congresul din Delaware, în care 25% din «reprezentanții poporului» sînt membri ai familiei Du Pont sau procuriști ai acesteia.

instantanee argentinieni...

O imagine din Tucumán — principalul centru al industriei de zahăr argentinieni — unde au avut loc incidente cu prilejul recente greve generale de 24 de ore. Aspecte asemănătoare au putut fi însă transmise și din alte orașe argentinieni, — Buenos Aires, La Plata, Córdoba ș.a. — consemnând înrăutățirea climatului social-politic ca urmare a ciocnirilor, soldate cu morți și răniți, dintre forțele polițienești și participanții la demonstrațiile studenților și diferitelor categorii de salariați îndreptate împotriva unor măsuri economice ale autorităților.

...și nord-irlandeze

În Marea Britanie a fost primită cu satisfacție vestea că aripa provizorie a Armatei republicane irlandeze (I.R.A.) este dispusă să proclame un nou armistițiu. După cum se știe, perioada de calm relativ a armistițiului precedent, declarat de aripa provizorie a I.R.A., a fost de scurtă durată. Au urmat noi violențe, noi atentate și ciocniri sângeroase între extremiștii celor două comunități, cât și între aceștia și trupele britanice dislocate în Ulster. Abia desființate, baricadele au început a fi din nou ridicate în orașele nord-irlandeze (în fotografie, la Belfast), delimitând așa-numitele zone interzise.

realități din lumea capitalului

În revista italiană «Europeo» se afirmă că în prima tranșă au fost îndepărtați 2 500 de italieni, care s-au reîntors în patrie, și că acum pleacă alți 2 000. Unii speră că vor găsi de lucru în Italia, alții au declarat că preferă să trăiască de azi pe mâine decât să mai suporte dezavantajele condiției de imigranți. Un trimis al revistei s-a deplasat la Wolfsburg, unde se află una dintre fabricile VW, pentru a sta de vorbă cu muncitorii italieni care vor părăsi Republica Federală a Germaniei. Iată câteva din mărturiile lor: «Ni s-a spus că trebuia să fim concediați mai demult... și ni s-a oferit o filodormă». «M-au dat la banda de montaj. Toți italienii sfințesc aici, chiar dacă sînt mecanici de mina întâi». «Cîștigăm puțin, nu reușeam să trimit acasă decît dacă făceam ore suplimentare de noapte». «Știu că în Italia sînt mulți șomeri, dar sînt sătul să mai muncesc în străinătate, nu mai am putere să rezist, să îndur umilintele, să fiu nevoit să mă exprim monosilabic, într-o limbă care nu e a mea». În fotografie: muncitori italieni de la uzinele Volkswagen în gara Wolfsburg — pregătindu-se să ia un tren care să-i readucă acasă.

ANGLIA: mișcarea grevistă continuă

În Anglia se intensifică acțiunile revendicative pentru dreptul la muncă, pentru îmbunătățirea condițiilor de lucru și a salarizării. Peste 10 000 de muncitori ai întreprinderilor industriale din Londra, Portsmouth, Devonport, Kent au declarat grevă și au participat la demonstrații. Concomitent, agențiile de presă anunțau continuarea grevelor declarate de muncitorii uzinei de automobile din Coventry și de muncitorii constructori.

concediații de la vw

Automobilele «Volkswagen» au început să se vîndă mai prost, atît pe piața internă cît și pe cea externă. În S.U.A., de pildă, s-au desfăcut în primele cinci luni ale acestui an cu 22% mai puține mașini decît în perioada corespunzătoare a anului trecut. „Speranțele într-o «primăvară a automobilului» — comentează ziarul «Süddeutsche Zeitung» — s-au dovedit înșelătoare și, așa cum reiese din cifrele primăverii anului 1972, nu

este de așteptat o cotitură». Fără a vorbi de criză, ci de «restringeri din motive sanitare», administrația uzinelor a recurs la reduceri considerabile de personal.

Cu toate că numărul exact al celor afectați de restringerea de personal este ținut secret, unele surse de presă indică 9 000 de muncitori și funcționari concediați în primele cinci luni ale anului. În luna iunie s-a procedat la noi desfaceri ale contractelor de muncă — pe de o parte prin pensionări, pe de alta prin oferte de reziliere a contractelor contra unei indemnizații. Această măsură s-a aplicat în primul rînd muncitorilor italieni, «asupra cărora — declară o persoană informată, citată de ziarul «Süddeutsche Zeitung» — nu se exercită nici o presiune, dar se face tot posibilul pentru a-i convinge».

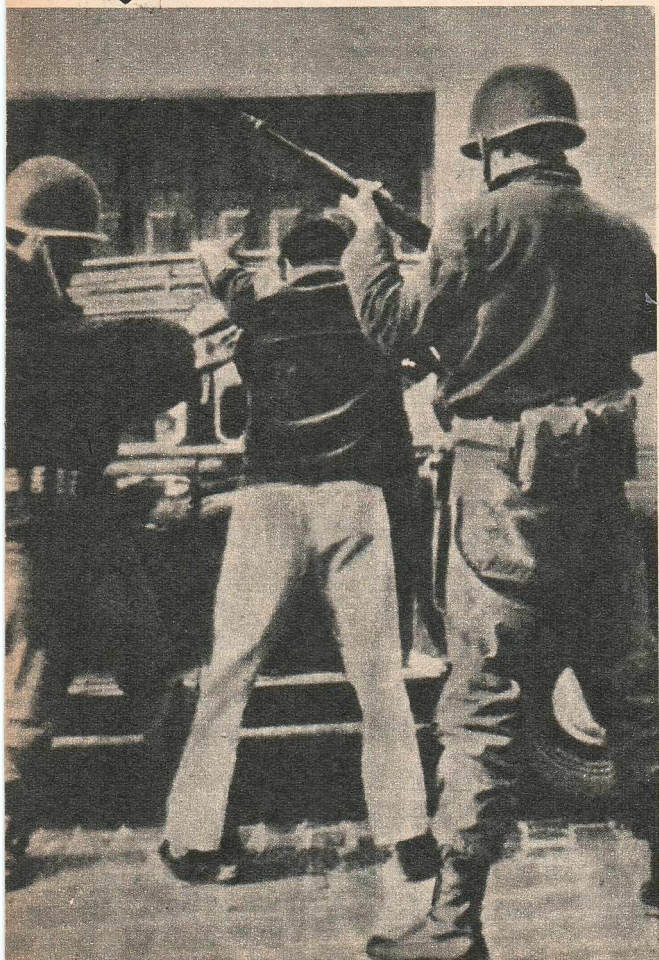

R.D. VIETNAM: elan patriotic

Laolaltă cu întregul popor al R.D. Vietnam ce muncește cu eroism și abnegație, într-un puternic elan patriotic, pentru a înlătura urmările raidurilor agresive și bombardamentelor efectuate de aviația S.U.A. în perioada 1965-1968 și în prezent, populația orașului Vinh, care a fost aproape în întregime distrus de bombe, este în prezent antrenată în activitatea de reconstrucție (în fotografie, în centrul orașului).

URUGUAY: puteri speciale poliției și armatei

Aspect de stradă din capitala Uruguayului, — Montevideo — unde în ultimul timp, sub pretextul luptei împotriva terorismului, a fost declanșată o veritabilă ofensivă împotriva forțelor democratice. De altfel, zilele acestea președintele Bordaberry a proclamat Legea asupra «securității statului» ce o înlocuiește pe cea privind «starea de război în țară» — instituită la 15 aprilie — și în baza căreia garanțiile constituționale individuale rămân suspendate pînă la 30 septembrie, poliția și armata fiind învestite cu puteri speciale...

„apollo-15“ — afacerea cu plicurile

Alfred Worden, James Irwin și David Scott (în fotografie), membrii misiunii «Apollo-15», au fost sancționați de către Administrația națională a zborurilor cosmice (N.A.S.A.) în legătură cu faptul că, în timpul misiunii pe Lună din iulie anul trecut au luat cu ei

400 plicuri poștale cu timbre special imprimate în cinstea zborului. 100 dintre aceste plicuri, purtând autografele cosmonauților, au fost vîndute apoi în Europa occidentală de un comerciant de timbre vest-german.

Cosmonauții au voie să ia cu ei obiecte — în anumite limite de greutate — în timpul misiunilor și să le dăruiască la reîntoarcere prietenilor. Este însă interzisă folosirea acestor obiecte în scopuri comerciale. Cei trei cosmonauți au fost sancționați în ciuda faptului că au renunțat la bani imediat după vînzarea plicurilor. Împrejurările în care plicurile au ajuns în posesia comerciantului vest-german n-au fost încă elucidate.

zi de „fiesta“ la pamplona

Ca în fiecare an, și anul acesta la Pamplona a avut loc marele spectacol — iubit și nu o dată descris de Hemingway — al trecerii pe străzile orașului a taurilor care vor fi uciși la «fiesta». Spectacol nu o dată sîngeros — căci tinerii care se avîntă în calea taurilor trebuie să fie îndemînatici și buni alergători pentru a se feri de coarnele animalelor. A fost sărbătoare la Pamplona, o sărbătoare care adună în acest oraș turiști din întreaga lume.

furtună pe 64 de pătrate

Cine oare ar fi bănuț că șahul — cel mai liniștit sport din câte cunoaștem la ora actuală — ar putea dezlănțui o asemenea furtună? De multe zile această întrecere denumită pe drept «meciul secolului» s-a instalat pe primele pagini ale marilor cotidiene, alături de probleme mult mai spinoase pentru destinele omenirii.

Nu greșim cu nimic dacă afirmăm că nu există loc pe mapamond unde în aceste zile să nu se emită idei pe marginea aventurii de la Reykjavik.

Și aceasta datorită în special marelui și permanentului nemulțumit pre nume Robert Fischer. Din păcate nu este prima oară când Fischer depășește limitele sportivității.

Capriciile duse pînă dincolo de limitele decenței i-au fost nu o dată iertate de admiratorii săi, datorită impetuoșității și calmului fantastic de care dă dovadă atunci cînd se află în fața mesei cu 64 de pătrate.

Sosit în capitala Islandei cu întîrzierea cunoscută, Fischer coboară zîmbitor din avion (zîmbitor, de ce?) și se îndreaptă spre locul reședinței sale într-o mașină păzită de polițiști (fotografia nr. 1).

E obosit pentru a veni să asiste la tragerea la sorți (gest total nesportiv), dar are timp să inspecteze sala de joc, declarîndu-se nemulțumit de felul cum este luminată, dar mai ales de scaunul ce trebuia să-l ocupe. Drept care organizatorii se văd obligați să-i aducă un avion special «tronul» de acasă.

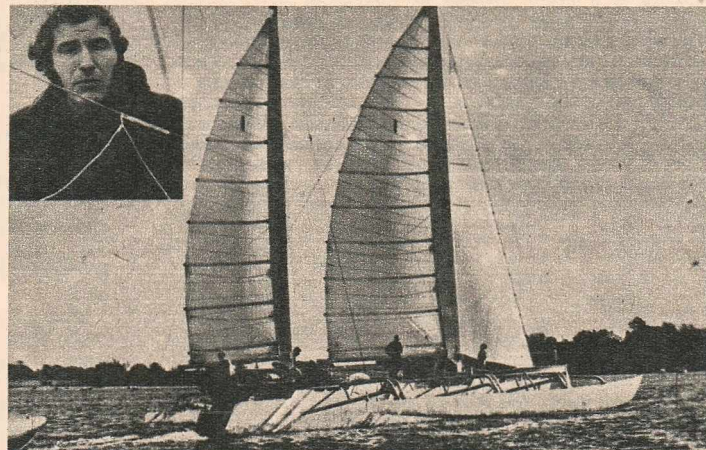
În acest timp, imperturbabilul Spasski se destinde în fața terenului de tenis (fotografia nr. 2) sau se cufundă în liniștea marilor tăceri dinaintea partidelor.

La ora închiderii ediției scorul este de 2-1 pentru Spasski. Meciul continuă. Dar cine ne poate garanta că partidele se vor desfășura de-acum încolo normal, atîta vreme cît challenger-ul este mereu supus capriciilor?

cel mai rapid dintre „solitarii” atlanticului

Victoria lui Alain Colas în cursa de traversare solitară a Atlanticului a fost ceea ce se cheamă «lovitură de teatru». Cînd Alain Colas a ajuns la Newport — după 20 de zile, 13 ore și 7 minute de la start — a trecut aproape neobservat. Toată lumea aștepta sosirea ambarcației favoritei cursei, Jean-Yves Terlain, «Vendredi 13», care a trecut însă linia startului 16 ore mai tîrziu. Cu toate că ultradotarea tehnică a ambarcației lui Terlain a stîrnit chiar oarecare nemulțumiri printre specialiști, acesta declară că defecțiunile și construcția imperfectă a navei

sînt vinovate de întîrzierea sa. Alain Colas, primul sosit, a stabilit în același timp și un record al cursei, doborîndu-l pe cel realizat de Geoffrey Williams în

1968 (26 zile). Colas a navigat pe celebra «Pen Duik IV», pe care a cumpărat-o de la Eric Tabarly (în fotografie; în medalion, Alain Colas).

cronica de trei secunde

PARABOLA ELEFANTULUI

Tot ce e mai frumos în povestea Chiquitei vine tîrziu, în final, ca-n basme și ca-n glume. Va trebui să aveți o lungă răbdare, o foarte îndelungată răbdare pentru a afla mai întîi și întîi de ce a ucis Chiquita. Dar eu nu știu de ce a ucis Chiquita. Eu nu sînt psihanalist de elefante. Eu știu doar că Chiquita e o elefantă de 3 tone la circul Rancy. Și că într-o bună zi ea nu și-a mai suportat îngrijitorul, refuzînd să-l urmeze și începînd să-l lovească cu trompa. Trec la oameni și știu că soțul directoarei văzînd scena, îngrijorat de cele ce vor urma, a încercat s-o îmblînzească pe Chiquita și atunci Chiquita a trecut la atacarea domnului Dany Renz-Chanon. Domnul a luat-o la fugă și Chiquita a luat-o pe urmele sale, extrem de furioasă, nu știu cum, căci nu am mîncat niciodată pîine de la un circ și mi-am exercitat meseria de îmblînzitor în jungle fără elefanți. Între timp, omul îngrozit s-a baricadat într-o rulotă a caravanei, ceea ce a silit-o pe Chiquita să înceapă a lovi vehiculul cu enormele ei labe, cu gigantica-i trompă, prăpădînd ceea ce era de prăpădit, distrugînd și zdrobind ceea ce era de zdrobit. După aceea Chiquita s-a îndepărtat mareașă și liberă de la locul masacrului, alegînd în sfîrșit libertatea, adică o șosea oarecare, însoțită, pe care putea alerga în voie, poate chiar fericită, fiindcă ea, născută într-o menajerie, nu cunoscuse niciodată libertatea, drumul de una singură, soarele individual și maimuța personală. Un automobilist i-a apărut în față, dar nu Chiquita ci mașina omului s-a speriat de moarte, retrăgîndu-se în marșarier. Și în timp ce domnul Dany Renz-Chanon murea la spital, cu pieptul zdrobit, un circar a plecat pe urmele ei, cel mai bun prieten al ei, un neamț, dar nu asta contează, ci faptul că a găsit-o și a început să stea de vorbă cu ea. Au stat mult de vorbă,

în singura limbă pe care o cunosc elefanții, — care e aceea, numai el o știe — a adus argumente, a convins-o și, extrem de liniștită, Chiquita s-a întors acasă, urmînd circarul poliglot. Mie acest sfîrșit îmi place la nebunie, o singură dată am auzit ceva mai frumos despre elefanți:

— Știți cum coboară un elefant din copac? Se așază pe o frunză și așteaptă căderea toamnei...

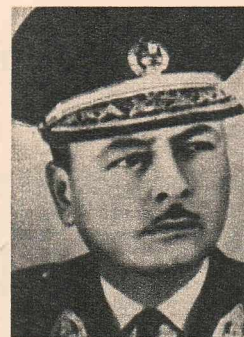
PARABOLA PESCARULUI

Un ziar din Palermo informează că un pescar sicilian, tatăl a șapte copii, proprietar al unei unice bărci, om la 57 de ani, s-a hotărît să învețe a muri. El a luat cele o sută de mii de lire cu atîta trudă și suferință economisite și — precum Akaki Akakievici la croitor — s-a dus la tîmplarul satului să-i ceară un sicriu pe măsură. S-a dus la croitor și a dat comandă pentru un costum de duminică. Cum are din întîmplare o clipă de îngăduință a vieții — pescarul se întinde în sicriu «cu mîinile încrucișate pe piept, cu ochii pironiți în tavan așteptînd ca pleoapele să i se închidă singure»... Carabinierii au trebuit să împraștie lumea din fața casei, un scriitor francez se întreabă dacă omul e nebun sau înțelept, — veșnica problemă, veșnica pomenire! — psihatrii se îndoiesc că nevrozele au caracter intelectual, intelectualii pleacă la pescuit, doar tîmplarul satului declară că a făcut sicriul ceva mai ieftin, că l-a lucrat cu mai multă plăcere și cu mai puțină oboseală ca de obicei, fiindcă pentru prima oară întîlnește un om care poate să aprecieze, încă viu, în deplină cunoștință, ce lucru frumos și ce înflorituri aurite au sicriile lucrate de el...

O, frate al meu, nebulule, tîmplarule!

Radu COSAȘU

agendă

Înterupte în 1961, în timpul președintelui Manuel Prado, relațiile dintre Peru și Cuba au fost restabilite la 8 iulie. Anunțînd acest fapt, președintele JUAN VELASCO ALVARADO a subliniat că relațiile existente în prezent între cele două țări se bazează pe respectul reciproc. Reluarea legăturilor diplomatice peruano-cubaneze survine la scurtă vreme după sesiunea O.S.A., în cadrul căreia Peru și alte țări membre ale organizației respective s-au pronunțat în acest sens.

Marele poet cubanez NICOLAS GUILLEN a împlinit 70 de ani. Poezia sa a trecut de mult hotarele Cubei, fiind cunoscută și iubită în numeroase țări ale lumii, distinsă cu premii literare. Luptător cunoscut împotriva fascismului și pentru pace, participant activ la lupta de eliberare din Cuba și președinte al Uniunii scriitorilor și artiștilor, Nicolas Guillen își dedică întreaga energie creatoare vieții noi a poporului său.

Actrița JANE FONDA, laureată a Premiului Oscar pentru cinematografie pe 1971, cunoscută pentru neobosita sa activitate militantă îndreptată în special împotriva războiului din Vietnam, a întreprins de curînd o vizită de prietenie în R.D. Vietnam. Ea urmează — după cum a declarat înainte de plecare — să informeze opinia publică din S.U.A. în legătură cu urmările bombardamentelor americane asupra Hanoiului.

«Întreaga strategie a celui de-al doilea Deceniu al dezvoltării este în pericol» — a avertizat directorul general al F.A.O., ADDEKE BOERMA, în intervenția sa la sesiunea Consiliului Economic și Social al O.N.U. Boerma a precizat că producția agricolă a țărilor în curs de dezvoltare în anul trecut a sporit doar cu 1,5 la sută față de ritmul prevăzut de 4 la sută — în timp ce ritmul de creștere a agriculturii în țările dezvoltate a fost de 6 la sută.

O poziție total anacronică, fătis colonialistă, o evidențiază un recent discurs radio-televizat al actualului premier portughez, MARCELLO CAETANO. El a declarat deschis că Portugalia nu poate abandona teritoriile de peste mări, intrucît «reprezintă poziții strategice de prim ordin...». De asemenea, susținînd ritos că «nu există nici o rebeliune a popoarelor din Guinea, Angola sau Mozambic», Caetano a adresat «tuturor africanilor portughezi» invitația de a renunța «la opoziția lor față de politica guvernului central».

Dr. ORESTE PICCIONI, profesor la Universitatea San Diego (California), i-a dat în judecată pe dr. Emilio Segrè și dr. Owen Chamberlain. El îi acuză de a fi folosit ideile și datele sale care au stat la baza descoperirii antimateriei și antiprotonei — descoperire pentru care cei doi au primit Premiul Nobel — și de a-l fi îndepărtat de la continuarea cercetărilor. Dr. Oreste Piccioni, de origine italiană, nu obține încă în acea perioadă cetățenia americană.

de la A la Z

de Constantin POPESCU

GRANGER Stewart

Actor britanic de film și teatru, născut James Lablache Stewart, la Londra, la 6 mai 1913. Lansat ca erou al unor povești romantice în costume de epocă, în anii '40: *In umbra felinarului*, *Omul în gri*, *Madona cu două fețe*, *Singe de țigancă*, devine celebru mai ales datorită bunei interpretări realizate în filme ambițioase ca: *Cezar și Cleopatra* (1945); *Arcușul fermecat* (1946), unde conturează un Paganini plin de pasiune, și *Blanche Fury* (1947). Profilat aproape definitiv ca erou al filmelor de aventuri spectaculoase, calcă cu prestigiu pe urmele unor înaintași glorioși ca: Ramon Novarro, Ronald Colman sau John Barrymore, refăcând marile lor creații în remake-uri ale unor filme ca: *Scaramauche* (1952), *Prizonierul din Zenda* (id.) și *Beau Brummel* (1954). Uneori i-s-au mai dat și roluri de comedie, reușind onorabile performanțe în: *Adam and Evelyn* (1949) sau *The Little Hut* (1957). Revine de regulă la filmul de acțiune, uneori cu șansa de a fi dirijat de mari cinești, ca W. Dieterle: *Salomé* (1953); Fritz Lang: *Moonfleet* (1955); George Cukor: *Bhowani Junction* (1956); Robert Aldrich: *Sodoma e Gomorra* (1961) și. În ultimii ani acceptă fără alegele roluri destul de plate în westernuri europene de tip «Winnetou» sau diverse alte combinații artistice continentale, în care este distribuit exclusiv pentru a da personajelor anglo-saxone necesarul de autenticitate.

GRANGIER Gilles

Regizor francez de film, născut la Paris, la 5 mai 1911. Debutază înainte de război ca actor (secundar), devenind apoi asistent de regie la Paris, la Berlin (versiuni franceze) și debutând în 1943, grație lui Noël-Noël (interpret și colaborator), în regia de film cu: *Ademai, bondit d'honneur*. Din 1945ornează fără întrerupere, cu un crescând succes de public, mai întâi filme muzicale cu cîntăreți la modă: Georges Guétary (*Nimic nu mai cade*, *Cavalerul negru*, *Jo la romance*), Luis Mariano (*Histoire de chanter*) și chiar Bourvil (*Par la fenêtre*), apoi comedii boulevardiere cu François Périer (*Femme sans passé*, *Au p'tit zouave*, *L'amour, madame, jeunes mariés*), cu Jean-Pierre Aumont (*L'homme de joie*, *L'ami de paille*). Din 1953 începe colaborarea lui cu Jean Gabin la filme de o mare varietate, de la drama psihologică la filmul de gangsteri, de la comedia de moravuri la filmul de «serie neagră». Titlurile lor sînt: *La vierge du Rhin* (1953) cu Nadia Gray; *Gas-Oil* (1955) cu Jeanne Moreau; *Le sang à la tête* (1956) cu Renée Faure; *Le rouge est mis* (1957) cu Annie Girardot; *Le désordre et la nuit* (1958) cu Danielle Darrieux, Nadja Tiller; *Archimède, le clochard* (1959), *Les yeux de la vieille* (1961) cu Pierre Fresnay, Noël-Noël; *La cave se rebiffe* (id.) cu Martine Carol; *Le gentleman d'Épsem* (1962) cu Madeleine Robinson; *Maigret se enfurie* (1963); *Virsta ingrată* (1964) cu Fernandel; *Sous le signe du taureau* (1968) cu Suzanne Flon. Mergînd în continuare pe cele două filone, cel polițist și cel comic, semnează filme ca: *Trois jours à vivre* (1957); *Purtătorul își asumă riscul* (1958); *Train d'enfer* (1965) cu Jean Marais; *L'homme à la Buick* (1966) cu Fernandel, Danielle Darrieux, și comedii cu Bourvil și Fernandel (*La cuisine au beurre*-1963), cu Louis de Funès (*Le bons vivants*-1965) etc.

GRANIER-DEFERRE Pierre

Regizor francez de film, născut la Paris, la 22 iulie 1927. Se pregătește să devină actor studiind arta dramatică cu René Simon, dar îl atrage mai mult filmul. Ar vrea să filmeze documentare, să practice «ciné-verité»-ul, dar se resemnează să deprindă montajul și să-și facă stagiul obligatoriu de asistent de regie pe lângă Le Chanois, Carné, Berthomieu, Lampin, Patellière. Devine adaptor, dialoghist și chiar consilier tehnic (*Une gueule comme la mienne*, de F. Dard), realizînd apoi, în 1961, primul său film artistic: *Le petit garçon de l'ascenseur*. Următoarele sale filme îl desemnează ca pe un cineast ambițios, ce nu se teme de dificultăți și cultivă insolitul. Dovadă, filme ca: *La confession de minute* (1963), *Aventurile lui Salavin* (id.); *Délicat et des claques* (1964 — superviziune); *La métamorphose des cloportes* (1965), *Paris au mois d'août* (1966), *Le grand dadais* (1967) etc. În ultimii trei ani a cunoscut o consacrare mondială datorită

unor filme de mare intensitate dramatică, mizînd mai ales pe prezența coplesitoare a trei mari vedete: *La horse*, cu Jean Gabin, *Le chat*, după romanul lui Simenon, cu Jean Gabin și Simone Signoret, și *La veuve Couderc*, cu Simone Signoret și Alain Delon. Este căsătorit cu Susan Hampshire, neuitata Fleur din Forsyte Saga.

GRANOWSKI Alexis

Regizor internațional de film și teatru, născut la Moscova în 1890; mort la Paris în 1937. În anii '20 activează la Moscova ca regizor (și director) al companiei de teatru evreiesc, realizînd în 1925, în colaborare cu G. Grițev-Cerikover, filmul *Fericierea*, pe un scenariu propriu. Mai tirziu, în anii vorbitorului, va activa la Berlin, unde se va afirma cu câteva filme insolite, sub influența teatrului brechtian și a esteticii expresioniste: *Cîntecul vieții* (1931) și *Die Koffer des Herrn O.F.* (id.) cu Peter Lorre și Hedy Lamarr. În Franța, după o multă discuțată (dar savuroasă) ecranizare a unui roman libertin și satiric al lui Pierre Louys: *Aventurile regelui Pausole* (1933), realizată în două versiuni: franceză (cu A. Berley) și germană (cu Emil Jannings), cunoaște două mari succese de talie internațională — *Noapți moscovite* (1934) și *Taras Bulba* (1935), după Gogol, filme care mizau mai ales pe temperamentul lui Harry Baur și pe o bună recon-

stituire a atmosferei rusești. A desfășurat paralel o importantă activitate ca regizor de teatru.

film

CURAJUL LUI JOHN FRANKENHEIMER

Asemenea personajelor din filmele sale, John Frankenheimer îmi pare — înainte de toate — un ambițios mistuit de setea aventurii, căutînd mereu proba cea mai dificilă și mai riscantă. Întîlnesc în peliculele realizatorului o admirabilă perseverență în a sfida obiceiurile publicului, de a-l pune mereu în fața a altceva decît se aștepta — lucru care derutează, dezamăgește, dacă nu-l exasperează chiar pe spectatorul ce nu prețuiește surpriza. E și firesc! Chemat de temele de mare atracție, precum în «Marele premiu» cursele automobilistice de mare viteză sau în «Jocul de-a moartea» parașutismul acrobatic, spectatorul se dezmeticește, cu sau fără voia lui, invitat să privească eternele drame ale condiției umane, să asiste la disecția unui mediu social, să reflecteze în loc să contemple. «Jocul de-a moartea» începe cu un formidabil număr de acrobație în aer care îți ia respirația — pentru ca apoi ritmul filmului să se reducă la «ralentiu»-ul unei nesfîrșite nopți de căutare și îndoieli, de elanuri și refuzuri, de destăinuirii și de clarificări. Tăceri stînjenoase, pauze vibrînd de bogăția subtextului, o investigație psihologică și o orchestrare lentă de atmosferă care durează mai bine de jumătate de film, după care, brusc! — la fel de brusc cum s-a operat primul transfer de la un climat la celălalt — urmează explozia de culoare și ritm a demonstrației de parașutism, violența deznodămîntului...

Și totuși, în pofida diferențelor de temperatură savant premeditate, spectacolul lui Frankenheimer nu este de fel hibrid. Prologului trepidant îi urmează expunerea calmă, cu ajutorul căreia trecem dincolo de aparențe. Eroi filmului nu sînt performeri minai în duelul lor cu clipa și cu riscul suprem de ambiguitate recordului, ci niște saltimbanci în bișciul epocii, zburînd cu avioane hodoroșite din care e mai bine să sari decît să riști aterizarea, înfruntînd moartea numai pentru 2 dolari și jumătate intrarea. Oamenii doresc senzații tari și sînt cu atît mai fericiți cu cît le obțin mai ieftin. Cei trei parașutiști cunosc psihologia publicului lor, ei știu că spectacolul va fi cu atît mai interesant, cu cît parașutele se vor deschide mai aproape de sol, și cel mai interesant pentru gloata strînsă în tribune ar fi dacă una dintre umbrele plutitoare nu s-ar mai deschide deloc. Cei trei acceptă însă jocul cu moartea. Pentru Mike (Burt Lancaster) el este un mod de a sfida o lume împotmolită în convenții conformiste și compromisuri nedemne, este — în ultimă instanță — un mod de a refuza adaptarea, un mod de a muri; pentru Brodwy (Gene Hackman) el nu este decît un business, iar pentru cel mai tînăr dintre ei, pentru Malcolm (Scott Wilson, adevărata revelație a distribuției), o fatalitate.

Frankenheimer este un subtil analist al psihologilor. Dintr-o privire, o replică, un gest — dintr-o tăcere sau o atitudine surprinsă în trecăt a și conturat un caracter. Remarcabilă prinșă atmosfera tîrgului patriarhal din Kansas, orașul cu un colegiu și o bază de rachete, cu un club de doamne și o fanfară, cu un local deocheat și multă-mulță ipocrizie, univers populat de oameni care au încetat — resemnați — să trăiască, refuzînd orice aventură în afara celei pe care și-o pot plăti și urmări în deplin confort, din tribună, pe riscul gladiatorului de sub cupola parașutei. Viziunea de un sarcasm dizolvant compensează cele cîteva note false, declarative din expunerea dramelor individuale, cele cîteva accente jurnaliste care ne amintesc că cineastul s-a format la școala televiziunii.

Dar — ca și în «Marele premiu» — calitatea de bază a realizatorului se dovedește aceea de a ști să privească și să dezvăluie. Deși mai limitat în posibilități tehnice decît în «Marele premiu», Frankenheimer, care nu mai dezvoltă și în noul său film buimăcătoarea orchestrație a poliicranului, își păstrează capacitatea de a-și stupefia spectatorul cu înlăturiri de imagini precum, de pildă, acel nesfîrșit zbor al lui Mike, flutur negru orbit de strălucirea soarelui, al cărui trup se destramă în aburul coclit al lumînărilor fumigene. Sigur că aici ar trebui să acordăm tainul admirației noastre autorului imagini, operatorul Philip Lathrop, ale cărui calități le cunoaștem, de altfel, încă din «Și caili se împușcă, nu-i așa?» al lui Sidney Pollack, ca și colaboratorului său pentru filmările în aer, C. Boenish, un adevărat cascador al camerei de luat vederi, căruia «Jocul de-a moartea» îi datorează multe dintre performanțele sale vizuale. Dar virtuozitatea individuală a coechipierilor a fost propulșată de măiestria dirijorală a autorului — și «Jocul de-a moartea» se caracterizează, înainte de toate, ca un tipic film de concepție, ca filmul unui cineast stăpîn pe arta de a-și atrage publicul, a-l captiva, a-l transmite cu mijloace de convingere care conjugă expresivitatea cinematografului cu rigoarea intelectuală, îndemnul de a medita pe temele existenței contemporane. John Frankenheimer dă dovadă în mod consecvent de un remarcabil curaj estetic și civic și curajul — chiar dacă se manifestă mai puțin spectaculos, pe un modest platou de filmare sau la masa de montaj — rămîne întotdeauna de admirat.

T. CARANFIL

tv

de Liviu TIMBUS

despre eficiență, dar în mod eficient...

În zilele premergătoare Conferinței Naționale a partidului, eveniment crucial pentru destinul colectiv al poporului nostru, televiziunea ne-a oferit în continuare înfîlțiri și reînfîlțiri emoționante cu oameni de seamă ai societății noastre, reprezentanți străluciți ai faptelor și ideilor generoase, ai gândirii înaintate. Am fost în continuare martorii hărniciei și spiritului creator, ai emulației generale prin care contemporanii noștri au declanșat război necruțat inerte. Un tablou edificator, tulburător și pasionant al luptei dintre bine și rău, dintre vechi și nou, motorul și miezul dialectic al oricărei devenirii.

Calea undelor a prilejuit totodată un fructuos dialog de lucru, prin largul schimb de opinii, prin promptitudinea informațiilor și mai cu seamă prin numeroasele confruntări ale gândirii tehnice, emisiuni elaborate cu concursul omului de specialitate. Iar aici e locul să subliniem preferința colegilor noștri de la televiziune pentru emisiunile în direct, cu montaj «din mers», prin suprapunerea timpului real cu cel de transmisie, cu imagini smulse nemijlocit realității și investite tocmai de aceea cu un plus de autenticitate și prospețime.

Vom remarca totuși că, din păcate, emisiunile consacrate problemelor economice nu-și dovedesc de fiecare dată utilitatea și asta deoarece, conformindu-se invitației reporterului, omul de specialitate — chemat prin solicitudinea micului ecran să se adreseze colegului său de breaslă — este nevoit să alunece în domeniul generalităților, al înșiruirilor monocrome de date și cifre.

Vom folosi pentru exemplificare o emisiune consacrată uneia dintre problemele capitale ale actualului cincinal: reducerea cheltuielilor materiale, indicator principal al eficienței economice, acțiune materializată în cadrul procesului de producție prin realizarea unui raport echitabil între unitatea de materie primă și produsul finit. Această temă, propusă spre dezbateri în cadrul unor discuții libere, transmise în direct dintr-unul din studiourile televiziunii, a debutat prin cuvîntul unui reprezentant al Centralei de mașini și unelte. Om al preciziei, al informației concrete, primul interlocutor a trecut de îndată la subiect, informîndu-și colegii despre metodele și procedeele folosite pentru valorificarea superioară a potențialului material și uman. A continuat prin a face recomandări pentru reducerea în greutate a unor produse finite, pentru folosirea unor utilaje moderne, propunînd de pildă utilizarea mașinilor cu discuri abrazive în locul ferăstrăului alternativ, și a mai vrut omul să spună multe, dar reporterul l-a întrerupt, canalizînd discuția spre probleme generale, la modul: să discutăm despre metodele prin care se pot găsi metode care să aplice metode, în stare să conducă la introducerea unor procedee prin care să se procedeze etc.

N-au avut mai mult noroc nici următorii participanți, obligați și ei să se înalțe în sferile abstractului, renunțînd la problemele de strictă specialitate. Timp de o jumătate de oră am auzit lucruri știute și rășițuite și am fost potopiți cu informații succinte, redactate în stilul telegramelor de presă, al cifrelor și faptelor consemnate pe nerăsuflăte. Cheamați să-și împărtășească reciproc experiența cîștigată în domeniul conducerii centralelor industriale, să-și spună deschis cuvîntul despre rolul și menirea acestor importante unități economice, să descopere căile concrete și procedeele cele mai eficiente pentru transformarea lor în organisme suple, operative, pentru promovarea organizării științifice a muncii și a producției, invitații mesei rotunde s-au văzut constrînși să rămînă în domeniul generalităților, al unor probleme de principiu, care pot interesa doar pe cetățeanul neavizat și nicidecum pe omul de specialitate. Un colocviu între specialiști și care se adresează, evident, tot specialiștilor implică, fatalmente, detalii și informații de ordin tehnic, grafice și amănunte privind experiența dobîndită, sugestii, propuneri vizînd domenii puțin accesibile profanului în materie.

Spunem toate acestea gîndindu-ne atît la emisiunile difuzate pînă în prezent, cît mai cu seamă la cele ale viitorului. Destrămînd barierele spațiului și timpului și devenind un liant indispensabil al opiniei publice din țara noastră, televiziunea este datoră să devină totodată o veritabilă tribună a experienței înaintate, de o inestimabilă valoare în domeniul informaticii, un loc de înfîlțire permanent pentru inteligența tehnică în acțiune.

CARTE

• În colecția «Biblioteca pentru toți» a apărut cea de-a treia ediție a valoroasei cărți datorate criticului Șerban Cioculescu: **Viața lui I.L. Caragiale** (Editura Minerva).

• Teodor Mazilu: **Piinea la loc fix**. Cartea strânge între copertele ei o suită de peste o sută cincizeci de tablete, în care sînt prinse, ca într-un insectar, cam tot atîtea moravuri și nărvuri ce le-am vrea duse pe veci din viața noastră. Impresionează varietatea de tipuri intrate în unghiul de observație al scriitorului și incisivitatea cu care penița lui destramă aparența «onorabilă» pentru denunțarea nocivului (Editura Albatros).

• Dumitru Micu: **Tudor Argezei**. Noul studiu al acestui critic — unul dintre criticii noștri nedivaganti, aplicații strict la obiect — se înscrie printre cele mai importante exegeze argeziene, de personale și pertinente contribuții pentru înțelegerea cit mai adecvată a personalității și operei marelui poet (Editura Albatros).

• După apariția Esteticii privită ca știință a expresiei și lingvistică generală (Editura Univers, 1970), a Breviarului de estetică și a Esteticii în nuce (ambele într-un volum la Editura științifică, 1971), o altă lucrare fundamentală a lui Benedetto Croce (1866-1952) — **Poezia** (introducere în critica și istoria poeziei și literaturii) — a fost tradusă recent în limba română. Traducere și prefață — Șerban Stati (Editura Univers).

• Din seria Opere de Dostoievski în 11 volume, tipărite de Editura Univers, au apărut volumele 8 și 9 ale «romanului în patru părți și un epilog», **Frații Karamazov**. Traducere de Ovid Constantinescu și Izabela Dumbravă. Aparatul critic — Ion Ianoși.

• Anul trecut, Editura Univers a publicat primele două volume din cele șase care alcătuiesc ciclul memorialistic al lui Konstantin Paustovski. Zilele acestea au apărut în librării și celelalte patru volume: **Începutul unui veac necunoscut**, **Vremea marilor așteptări**, **Escapadă în sud**, **Cartea peregrinărilor**. În românește de Alice Gabrielescu și Igor Lefter.

• Tot la aceeași editură, în colecția «Thalia», s-au tipărit piesele **Take, Ianke și Cadîr** de Victor Ion Popa și **Viața lui Galilei** de Bertolt Brecht (traducere de Emma Beniuc; versurile traduse de Marcel Brelășu și Emma Beniuc).

• Un interviu de înaltă atitudine etică, de gândire densă, personală: Octavian Paler răspunde lui Adrian Păunescu în «Tribuna» nr. 28.

• Paginile ultimului număr (2) al revistei **Secolul 20** se deschid cu «un pamflet antihungarian» semnat de Eugen Ionescu. Textul, atestînd spiritul viu, paradoxal și insolit al inteligenței ionesciene, e reprodus dintr-un număr al publicației «Ideea românească» (anii 1935-1936). Comentariul «pamfletului»: Gelu Ionescu. Alte capitole ale unui interesant sumar: Swift (un moment clasic al satirei europene); Wallace Stevens; Dino Buzzati; Dostoievski (o problemă mereu deschisă); Literatura română văzută de traducători străini; Literatura și evenimentul; Premiul Strega, Eta Taormina; Arte; Edgar Varèse.

CINEMA

• **Pescărușul**. Talentatul cineast sovietic Iuli Karasik ne propune o viziune cinematografică îndrăznească, contradictorie, a dramei lui Cehov. În distribuție — Liudmila Savelieva, Alla Demidova, Iuri Iakovlev, Valentina Telecikina. Imaginea — Mihail Suslov.

• **Lupta continuă** — producție a studiourilor din R.D. Vietnam.

Liudmila Savelieva

Pagină de istorie contemporană, de luptă și abnegație. Regia — Nguyen Quang Tuan. Interpreți — Tra Ciang, Luam Toi, Sy Minh, Lu Xuan, Mai Chau.

Charlton Heston

• **Ferma din Arizona**. Într-un recent interviu marele actor Charlton Heston mărturisea că filmul «The big country» al lui William Wyler rămîne unul dintre cele mai îndrăgite din activitatea sa. Dar nu este singurul motiv pentru care merită să vedem această poveste bărbătească, aspră, venită la noi după 14 ani și rebotezată «Ferma din Arizona». În alte roluri — Gregory Peck și Jean Simmons.

• **Dragoste și amenzi**. Comedie cu bune intenții realizată de Anton Vrdojak (studiourile din R.S.F. Iugoslavia). În distribuție — Boris Dvornik, Ingeborg Aplet, Ruzica Sohic, Boris Buzancic.

• Nu pierdeți aceste documentare: **Africa '72** (dedicat vizitelor tovarășului Nicolae Ceaușescu în Republica Arabă Egipt, Republica Unită Tanzania, Republica Democrată Sudan, Republica Zambia, Algeria, Republica Africa Centrală, Republica Populară Congo, Republica Zair), **Zestrea, Și medicii au început să filmeze**.

• James Coburn va fi protagonistul unui nou western italian: **Un motiv pentru a muri**.

DISC

• «Lucian Blaga citește din lirica sa» — imprimare cu valoare de document, realizată pe baza unor inestimabile înregistrări aflate în arhiva familiei poetului — înmănușează, în lectura autorului, poeme din trei cicluri distincte. Din ciclul «Cumpăna apelor» ni se dăruiește «Stă în codru fără slavă», din ciclul «La curțile dorului» putem asculta, înfiorați, «Bunăvestire pentru floarea mărlui», «Alean», «Boare atlantică» și «Întoarcere», iar din ciclul «Corăbii cu cenușă» — alte stihuri ce vor dăinui peste veacuri, cum ar fi «Suflete, prund de păcat», «Glas de seară», «Cîntecul obîrșiei», «Cîntecul somnului» și «Cuvînt peste poarta din urmă». Se cuvînt menționată truda lui Radu Căplescu,

îngrijitorul acestei ediții sonore, pretuior pasionat al versului blagian (EXE-0620).

• Nici pînă în clipa de față nu sîntem lămuriți în privința supăraților absente ale prezentărilor (cit de cit documentar-intormative) de pe mapele discurilor închinete marilor poeți ai literaturii române. Așadar, observația noastră, plină de mîhnire, nu-i valabilă numai pentru discul închinat lui Blaga, ci și pentru celelalte apariții de versuri, în lectura autorilor, editate de «Electrecord»!

• «Nicolae Florei — romanțe». Un disc întrunind o seamă de nepieritoare melodii «de inimă albastră» și o voce puțin obișnuită. Reputatul bas al operei din București conferă unor (așa-zise) minore creații muzicale întreaga sa capacitate de emoționare, apelînd bineînțeles la mijloace majore de expresie artistică. «Am iubit doi ochi albaștri», «Pe lîngă plopii fără soț», «Mîndra mea de altădată», interpretate cu concursul Orchestrei Victor Predescu, continuă să supraviețuiască scurgerii timpului (STM-EPE-0654).

PLASTICĂ

• **Jenița Ghiga** rămîne fidelă unei tradiții care cultivă farmecul realului. Peisajele sale sînt amintiri de călătorie, notații evocatoare ale unor colțuri citadine sau privesc de față, iubind florile, artista le transcrie pe pînză în culori suave. Expoziția de la Simeza este așaptea «personală» a Jeniței Ghiga.

• Motivele picturii **Tatianeî Moscu** sînt cele tradiționale, — flori, peisaje, naturi moarte — pe care pictura feminină le cultivă cu predilecție. Pentru evocarea lor artista uezază de întregul arsenal al sensibilității sale, pe care o topește în cromatica cu accente sonore din compozițiile cu flori sau în momentele de contemplație senină pe care le descrie în peisajele sale (Simeza).

• Vocația lui **Eugen Schlosser** este miniatura. Abolind tentațiile monumentalului, el se lasă fermecat de armoniile decorative ale figurinei. Artistul a imaginat și modelat o întreagă galerie de personaje, cum rareori se întîlnește la un creator în meșteșugul ceramicii. Glazuri prețioase, mate sau strălucitoare, participă la realizarea unei expresii plastice pline de farmec (Orizont).

• Tot la Galerieile Orizont, **Sandra Slătineanu** expune textile pentru decorații de interior: panouri, draperii, cuverturi cu motive ornamentale agreabile.

• «Maestrii stampeî». Sub acest titlu sînt reunite cîteva studii despre gravori și gravură ale criticului de artă francez Henri Focillon (1881-1943). Stampa a fost o pasiune constantă a autorului, un teritoriu unde el considera că își dau întîlnire viziunii și mariei neliniștite ai artelor plastice. Volumul cuprinde succinte studii despre Dürer, Jacques Callot, Rembrandt, Tiepolo, Goya ș.a. (Editura Meridiane).

TEATRU

• **Cu tot ce aparține acestui pămînt** («Vrstele patriei mele»): spectacol omagial pregătit — pe scenariul semnat de Dimitrie Roman și Ștefan Alexandrescu — de întreaga trupă de actori ai Teatrului dramatic din Brașov în întîmpinarea celei de-a XXV-a aniversări a republicii. Regia: Ștefan Alexandrescu.

• **Poveste din Carpați** de Ana Ioniță (Teatrul de păpuși din Oradea): transpunere în universul și limbajul fantast al păpușilor (scenografia: Paul Fux) a legendei «Vîrfului Panaghia», realizată de regizoarea Francisca Simionescu și interpretată de bunii profesioniști orădeni:

Mioara Diaconu, Petre Diaconu, Simion Tomescu, Mișu Constantin, Ioan Moldovan ș.a.

• **Celestina** de Fernando de Rojas (Teatrul Național «Vasile Alecsandri»-Iasi): spectacol oferind artei emerite Margareta Baciu prilejul unei mari creații, anunțat pentru stagiunea din toamnă a teatrului ieșean, în regia Cătălinei Buzoianu și scenografia lui Mihai Mădăscu.

• **Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie?** Spectacol de sunet și lumină realizat în rotunda scriitorilor din Cișmigiu; excelentă selecție poetică, de proză, dramă, de pagini de istorie etc. — realizată prin buna colaborare a consolidatului cuplu Alecu Popovici (scenariu) și Olimpia Arghir (regie), cu participarea hotărîtoare a maestrului de lumină Titi Constantinescu și a vocilor marilor noștri actori: G. Calboreanu, Dina Cocea, Irina Răchiteanu, Ionescu Gion, Leopoldina Bălănuță și alții.

Leopoldina Bălănuță

• **Bolero** de Ravel a constituit pentru talentații balerini Gh. Căciuleanu, Ruxandra Racoviță și Raluca Ianegic (secondații de studentul-actor Dan Mastacan) baza muzicală a unui moment de dans de înaltă calitate, răsplătit la Concursul internațional al tinerilor coregrafi de la Köln cu premiul I. Gh. Căciuleanu repetă astfel performanța obținută anul trecut.

TV

DUPĂ CONFERINȚA NAȚIONALĂ A P.C.R. Sub titlul **Hotărîrile Conferinței Naționale a P.C.R. — cauză a întregului popor**, două emisiuni în zilele de luni și marți ora 20.00. Pe aceeași temă, o dezbateră intitulată «Îndeplinirea hotărîrilor Conferinței Naționale a P.C.R.» (joi ora 18.50).

REPORTAJ. Dionisie Șincan și Mircea Gherghinescu, autorii unui reportaj-documentar despre portul Constanța (duminică ora 20.05). Despre 1 000 de tineri care lucrează la marele sistem de irigații dobrogean Carasu (luni ora 21.15). În fine, despre lutierii de la Reghin se ocupă filmul documentar semnat de Petre Sava Băleanu și M.C. Munteanu, (marți ora 22.00). În ciclul **Satul contemporan** — experimentul de la Stoiciceni-Olt, satul anului 2000 (vineri ora 18.50). Reportaje de peste hotare: Contraste în lumea capitalului (luni ora 22.45), România în lume (miercuri ora 20.00, pr. 2), Imagini din Peru (vineri ora 18.00).

LITERARE. Subiectul «Dimitrie Anghel» al emisiunii Biblioteca pentru toți se bucură de o participare distinsă: Șerban Cioculescu, Mihail I. Dragomirescu și Georgeta Horodincă (vineri ora 20.30 pr. 2).

TEATRU. Ultimul episod al serialului pentru tineret **Potcoava de piatră** se intitulează «Rămas bun, haiducie» (duminică ora 18.00). Un nou serial — cu caracter distractiv, după cum ni se spune — **Apartmentul I** de Dumitru Solomon și Rodica Toth. O bună echipă actorească și colaborări

Mahalia Jackson

prețioase regizoare, muzicale etc. (sîmbătă ora 21.40).

FILM. Ne revedem cu Fernandel și Toto în «Legea e lege» (duminică ora 20.30). **Telecinemateca** prezintă «Menajeria de sticlă» după piesa lui Tennessee Williams, cu Jane Wyman și Kirk Douglas. • **Încă o comedie franțuzească**: «Îndrăgostitul» cu Pierre Étaix (vineri ora 21.00). • Și filmul maghiar «Doi ori doi fac uneori cinci» (sîmbătă ora 18.00 pr. 2).

MUZICĂ. Ne atrage atenția unul dintre subtilurile noii emisiuni duminicale **360 de grade**: Louis Armstrong și Mahalia Jackson (duminică ora 14.55). • Tot duminică, pe programul 2, «Aida» cu ansamblul Operei din Cluj (ora 21.45). • Remarcabil programul concertului Orchestrei simfonice a RTV: Uvertura «Manfred» de Schumann, «Cîntecele unui drumeț» de Gustav Mahler cu baritonul Dan Iordăchescu și «Călătoria lui Siegfried pe Rin» de Richard Wagner (joi ora 20.00 pr. 2).

FOLCLOR. Cîntec și joc din Sălaj (duminică ora 18.50)... și din Buzău (sîmbătă ora 16.40 pr. 2). **DIVERTISMENT. De la Festivalul național de muzică ușoară 1972**, transmisii în direct: marți ora 20.20, miercuri ora 20.15, joi ora 20.00, vineri ora 20.00.

SPORT. Transmisii de la sferturile și semifinalele Campionatului european universitar de fotbal: marți, ora 21.15 și vineri ora 22.35.

PRONO

Pronosticul cronicarului sportiv **EFTIMIE IONESCU** la Concursul Pronosport, etapa din 23 iulie 1972

I. Victoria Roman-Unirea Iași	1, x
II. C.F.R. Pașcani-Danubiana Roman	1
III. Ceahlăul-Letea	1
IV. Flacăra roșie-Autobuzul	1, x
V. T.M.B.-Tehnometal	1, x
VI. Sirena-Laromet	1, x, 2
VII. Poiana-Prahova	1
VIII. Carpați-Victoria Florești	1
IX. Caraiman-Metalul Plopeni	x, 1
X. U.M. Tim-Vulturii Lugoj	1
XI. Vitrometan-U.P.A. Sibiu	1
XII. Metalul Coșta Mică-C.F.R. Sighișoara	1
XIII. C.S.M. Sibiu-Gaz metan Mediaș	1

Prezentarea artistică:
V. OLAC

FLACĂRA. Redacția: București, Piața Științei 1, Sectorul 1. Căsuța poștală 4112. Of. 33. Telefon 17.60.10 — int. 1744. TIPARUL executat la Combinatul poligrafic «Casa Științei».

PREȚUL REVISTEI: 3 LEI

